[illegible]

شکال که مغفت جوشن کردو ... سپر شود

[illegible]

تیر دعای قد ... کمان

[illegible]

ولو قبل مبکاها بکیت صبابة ... [illegible]

ز لطف حق به عالم فیض بخشی ... آمد

صفای ماه ربیع ... آمد

[illegible]

جمهوری اسلامی ایران

شمارهٔ ثبت کتاب ۹۰۳۳۳

کتاب مجالس روضه خوانی

مؤلف

مترجم

شمارهٔ قفسه ۱۴۹۳۴

اغلب در چیدن کمات [illegible] و اهالی در معالجه تلف میشوند برای جلوگیری از زهر کشنده در صورتیکه فورا رجوع بطبیب ممکن نباشد
باید این دستور را بجا داشت در صورتیکه [illegible] با کمال عجله بطبیب رجوع نمود که بوسیله [illegible] ادویه یا آب و نمک مخصوص
معده مسموم را بقی و استفراغ خالی نموده و از زهر شستشو و پاک و از جلوگیری سرایت آن بدل ورود جلوگیری [illegible] بهترین ادویه
استفراغ خردل نرم است که با قاشق چایخوری مقدار از آن برداشته و با ده مثقال آب آمیخته مسموم بنوشانند کیفیت نوشانیدن
آن این است که بفاصله هر دو دقیقه دو جرعه از آن آب بنوشد و الا بعد از نوشیدن یکمرتبه قی و استفراغ عارض شده دهان باید [illegible]
و بواسطه قی آب کرم [illegible] سردات و باید مریض آب کرم بنوشد تا معده را شسته و زهر را بیرون بریزد اگر مریض به درد شکم
مبتلا شود معلوم میشود که زهر برده در سرایت نموده پس باید فورا [illegible] تا زخمی از زیاد و آب نوشیدن آن است
که زهر را خفیف [illegible] تا کاملا جسم تاثیر کند به تجربه و امتحان با [illegible] و نوشیدن آب [illegible] است و بسا زهرها [illegible]
از جمله عوارض مسموم حرارت و خواب است اگر ابتلا پیدا شود و خواب [illegible] باید اورا بیدار نمود و کیفیت جلوگیری از خواب آن است
که میان دو شانه مریض مشت زده و آب سرد بسر او بریزند تا وقتی که طبیب حاضر شود برای هر زهر تریاقی است که باید تشخیص
با طبیب فورا آن تریاق را تناول نمود و الا مسموم تلف میشود
[illegible] زهر بوسیله معده [illegible] بر حسب پر و خالی بودن معده است اگر معده انسان پر باشد زهر [illegible] لعابات فورا سرایت کرده و او را
مسموم میسازد و اگر پر باشد کمتر آسیب میرساند
[illegible] اغلب الموادیکه [illegible] را مسموم میشود [illegible] از بیم و اندیشه [illegible] دوا [illegible]
[illegible] پرهیز و خوردن [illegible] از مزاج [illegible] کاسه [illegible] از تنفس هوای فاسد و دود [illegible] عفونات [illegible]
زهرها [illegible] را [illegible] دو قسم است اول زهری که در اندرون تولید میشود [illegible] خوراک و غذا اگر بیش از اندازه [illegible] زهر میشود
هم چنین دوا اگر [illegible] تناول کنند زهر میشود پس هر [illegible] غذا و دوا [illegible] غذای فاسد شده زهر میشود
[illegible] کم سن [illegible] زهر میشود باید در غذا و در دوا [illegible] زهرها [illegible] آنچه دوا میشود
و [illegible] زهر عبارت از هر غذا و دوا و خوراکیات که در [illegible] بدن [illegible] باید از خوراک
خوراکهای [illegible] فاسد و متعفن پرهیز نمود [illegible] عبارت است از مواد [illegible] از [illegible] بسیط که از خارج وارد در بدن میشود که از جمله [illegible]
و هم چنین [illegible] حوادث [illegible]
اسباب زکام متعدد است [illegible] آنها [illegible] بیرون زیاد و تاثیر [illegible]
تنفس [illegible] استنشاق گرد و خاکهای کثیف [illegible] عرق کرده [illegible] هوای سرد [illegible]
[illegible] هوای سرد رفتن [illegible] تولید زکام نماید
باید برای احتراز از [illegible] هوای [illegible] معتدل نگاه دارد [illegible]
فورا بهوای سرد نباید رفت چند دقیقه [illegible] بعد [illegible] هم چنین پس از حمام
صاحب تجربه نقل از طبیب [illegible] فاکتر سیگار [illegible] سوخته

ترتیبات و نقصان	نوع کاغذ	نوع جلد	نوع خط	فارسی ـ عربی	تاریخ کتابت	کاتب	مؤلف ـ مترجم	نام کتاب	خریداری از	اهدائی
	[illegible]	[illegible]	[illegible]		[illegible]			[illegible]	[illegible]	

ملاحظات: [illegible]

التعمية [illegible] في الكلام [illegible]

[illegible] واصطلحت [illegible]

[illegible] صورة الالف [illegible] صورة الواو [illegible] الياء [illegible]

[illegible] حروف الهجاء [illegible]

[illegible] التعمية [illegible]

[illegible]

[illegible] والقلعة [illegible] والصباح والمساء [illegible]

[illegible] السلطان [illegible]

[illegible] العدد

والبينات [illegible] اسماء الحروف [illegible]

بينات [illegible] اسماء الحروف [illegible]

[illegible] في الصورة [illegible] البينات [illegible]

قال [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

لقد علمت قيس بن غيلان انني

اذا انقطعنا انا بهذا في خطبها

ولو قبل مبكاها بكيت صبابة

بسعدى شفيت النفس قبل التندم

ولكن بكت قبلي فهيج لي البكا

بكاها فقلت الفضل للمتقدم

اذا حققت من خل ودادا

فزره ولا تخف منه ملالا

وكن كالشمس تطلع كل يوم

ولا تك في زيارته هلالا

٢

البعض كما ... الفيض الاقدس وهو ... ثم قبل وجود ... مع ... قوله سبحانه من ذا الذي يشفع ... الكاري ...

عنده الا باذنه وذلك لان الكفرة المشركين كانوا يزعمون ان الاصنام لهم شفعاء ... بقوله ما نعبدهم الا ليقربونا الى

...

١

فصل في معنى ... الذي يشفع عنده الا باذنه ... في شرح ... اعلم ان ...

...

هذه الحكاية منقولة عن معادن الحكمة في مكاتيب الائمة عليهم السلام من مؤلفات العالم الفاضل علم الهدى بن العلامة الفيض قده

معادن الحكمة عن الطبري بحذف الاسناد عن اشياخهم واسلافهم قالوا لما قتل عثمان وبايع الناس امير المؤمنين ع كان
رجل يقال له حبيب بن المنتجب واليا على بعض اطراف اليمن من قبل عثمان فاقره على عمله عليه السلام على عمله
وكتب اليه كتابا يقول فيه بسم الله الرحمن الرحيم من عبد الله علي امير المؤمنين عليه السلام علي بن ابي طالب
الى حبيب بن المنتجب سلام الله عليك اما بعد فاني احمد الله الذي لا اله الا هو واصلي على محمد عبده ورسوله
وبعد فاني وليتك ما كنت عليه لمن كان من قبل فامسك على عملك واني اوصيك بالعدل في رعيتك
والاحسان الى اهل مملكتك واعلم ان من ولي على رقاب عشرة من المسلمين ولم يعدل بينهم حشره الله يوم
القيامة ويداه مغلولتان الى عنقه لا يفكها الا عدله في دار الدنيا فاذا ورد عليك كتابي هذا فاقراه
على من قبلك من اهل اليمن وخذ لي البيعة على من حضرك من المسلمين فاذا بايع القوم مثل بيعة الرضوان فامكث
في عملك وانفذ الي عشرة يكونون من عقلائهم وفصحائهم ممن يكون اشدهم عونا من اهل الفهم والشجاعة عارفين بالله
عالمين باديانهم وما لهم وما عليهم واجودهم رأيا وعليك وعليهم السلام وطوى الكتاب وختمه وارسله
مع اعرابي فلما وصل اليه قبله ووضعه على عينيه ورأسه فلما قرأه صعد المنبر فحمد الله واثنى عليه وصلى على محمد
وآله ثم قال ايها الناس اعلموا ان عثمان قد قضى نحبه وقد بايع الناس من بعده العبد الصالح والامام الناصح
اخا رسول الله صلى الله عليه وآله وخليفته وهو احق بالخلافة وهو اخو رسول الله وابن عمه وكاشف الكرب عن وجهه
وزوج ابنته ووصيه وابو سبطيه امير المؤمنين علي بن ابي طالب عليه السلام فما تقولون في بيعته والدخول
في طاعته قال فضج الناس بالبكاء والنحيب وقالوا سمعا وطاعة وحبا وكرامة لله ولرسوله ولاخي رسوله
فاخذ له البيعة عليهم عامة فلما بايعوا قال لهم اريد منكم عشرة من رؤسائكم وشجعانكم انفذهم اليه كما امرني به
فقالوا سمعا وطاعة فاختار منهم مائة ثم من المائة سبعين ثم من السبعين ثلاثين ثم من الثلاثين عشرة

فيهم عبد الرحمن بن ملجم المرادي لعنه الله وخرجوا من ساعتهم فلما اتوه عليه السلام سلموا عليه وهنؤوه بالخلافة فرد
عليهم السلام ورحب بهم فتقدم ابن ملجم وقام بين يديه وقال السلام عليك ايها الامام العادل
والبدر التمام والليث الهمام والبطل الضرغام والفارس القمقام ومن فضله الله على سائر الانام
صلى الله عليك وعلى آلك الكرام اشهد انك امير المؤمنين صدقا وحقا وانك وصي رسول الله و
خليفته من بعده ووارث علمه لعن الله من جحد حقك ومقامك اصبحت اميرها وعميدها لقد اشتهر بين
البرية عدلك وهطلت شآبيب فضلك وسحائب رحمتك ورأفتك عليهم ولقد انهضنا الامير
اليك فسررنا بالقدوم عليك فبوركت بهذه الطلعة المرضية وهنئت بالخلافة في الرعية ففتح امير المؤمنين
عينيه في وجهه فنظر الى الوفد فقربهم وادناهم فلما جلسوا دفعوا اليه الكتاب ففضه وقرأه وسر بما فيه
فامر لكل واحد منهم بحلة يمانية ورداء عدنية وفرس عربية وامر ان يتفقدوا ويكرموا فلما نهضوا
قام ابن ملجم لعنه الله ووقف بين يديه وانشد انت المهيمن والمهذب ذو الندى وابن الضراغم
في الطراز الاول الله خصك يا وصي محمد وحباك فضلا في الكتاب المنزل وحباك بالزهراء
بنت محمد حورية بنت النبي المرسل ثم قال يا امير المؤمنين ارم بنا حيث شئت لترى منا ما يسرك
فوالله ما فينا الا كل بطل اهيس وحازم اكيس وشجاع اشوس ورثنا ذلك عن الآباء والاجداد
وكذلك نورثه صالح الاولاد قال فاستحسن امير المؤمنين عليه السلام كلامه من بين الوفد فقال له
ما اسمك يا غلام قال اسمي عبد الرحمن قال ابن من قال ابن ملجم المرادي قال له امرادي انت
قال نعم يا امير المؤمنين فقال عليه السلام انا لله وانا اليه راجعون ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
قال وجعل امير المؤمنين يكرر النظر اليه ويضرب احدى يديه على الاخرى ويسترجع ثم قال له ويحك امرادي
انت قال نعم فعندها تمثل يقول انا انصحك مني بالوداد مكاشفة وانت من الاعادي اريد
حياته ويريد قتلي عذيرك من خليلك من مرادي قال الاصبغ بن نباتة لما دخل الوفد الى امير المؤمنين

بالبيعة وبايعه ابن ملجم فلما ادبر عنه دعاه امير المؤمنين ثانيا فتوثق منه بالعهود والمواثيق
ان لا يغدر ولا ينكث ففعل ثم سار عنه ثم استدعاه ثالثا ثم توثق منه فقال ابن ملجم يا امير المؤمنين والله
ما رأيتك فعلت هذا باحد غيري فقال امض لشأنك فما اراك تفي بما بايعت عليه فقال له ابن ملجم كأنك
تكره وفودي عليك لما سمعته من اسمي واني والله لاحب الاقامة معك والجهاد بين يديك وان قلبي
محب لك واني والله اوالي وليك واعادي عدوك قال فتبسم ع وقال له بالله يا اخا مراد ان
سألتك عن شيء تصدقني فيه قال اي وعيشك يا امير المؤمنين فقال له هل كان لك داية يهودية
فكانت اذا بكيت تضربك وتلطم جبينك وتقول لك اسكت فانك اشقى من عاقر ناقة صالح وانك
ستجني في كبرك جناية عظيمة يغضب الله عليك ويكون مصيرك الى النار فقال قد كان ذلك
ولكنك يا امير المؤمنين احب الي من كل احد فقال امير المؤمنين والله ما كذبت ولا كذبت
ولقد نطقت حقا وقلت صدقا وانت والله قاتلي لا محالة وستخضب هذه من هذه
واشار الى لحيته ورأسه ولقد قرب وقتك وحان زمانك فقال ابن ملجم والله يا امير المؤمنين
انك احب الي مما طلعت عليه الشمس ولكن اذا عرفت ذلك مني فسيرني الى مكان تكون
ديارك من دياري بعيدة فقال عليه السلام كن مع اصحابك حتى آذن لكم بالرجوع الى بلادكم
ثم امرهم بالنزول في بني تميم فاقاموا ثلاثة ايام ثم امرهم بالرجوع الى اليمن فلما عزموا
على الخروج مرض ابن ملجم مرضا شديدا فذهبوا وتركوه فلما برئ اتى امير المؤمنين وكان لا يفارقه
ليلا ولا نهارا ويسارع في قضاء حوائجه وكان ع يكرمه ويدعوه الى منزله ويقربه وكان
مع ذلك يقول له انت قاتلي ويكرر عليه الشعر اريد حياته فيقول له يا امير المؤمنين اذا عرفت ذلك مني فاقتلني

[illegible]

بعد م

فيقول انه لا يحل ذلك ان يقتل رجلا ابدا ان يفعل به شيئا في حجر اخر قال اذا قتلتك فمن يقتلني
قال فسمعت الشيعة ذلك فوثب مالك الاشتر والحارث بن الاعور وغيرهما من الشيعة فجردوا
سيوفهم وقالوا يا امير المؤمنين من هذا الكلب الذي تخاطبه بمثل هذا الخطاب مرارا وانت امامنا ووليـ
وابن عم نبينا فذرنا نقتله وقال لهم اغمدوا سيوفكم بارك الله فيكم ولا تشقوا عصا هذه الامة اترون
اني اقتل رجلا لم يصنع بي شيئا فلما انصرف علي الى منزله اجتمعت الشيعة وخبر بعضهم بعضا بما سمعوا
وقالوا ان امير المؤمنين يخلص الى الجامع وقد سمعتم خطابه لهذا المرادي وهو يقول الاهقا وقد علمتم جرأته
ولثقاته عليه وخافوا ان يغتاله هذا المرادي فتعالوا نقترع على ان نحرسه كل ليلة منا قبيلة فوقعت القرعة
في الليلة الاولى والثانية والثالثة على اهل الكناس فتقلدوا سيوفهم واقبلوا في ليلتهم الى الجامع فلما
خرج اليهم فرآهم على تلك الحالة فقال ما شانكم فاخبروه بما عالهم فتبسم ضاحكا وقال
جئتم تحفظوني من اهل السماء ام من اهل الارض قالوا من اهل الارض قال ما يكون شيء في السماء
الا هو في الارض وما يكون من شيء في الارض الا هو في السماء ثم تلا قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا
ثم امرهم ان ياتوا منازلهم ولا يعودوا لمثلها ابدا

فطوبى

المجلس [illegible] در احوال امام عصر [illegible] قال تعالی در بیان ان نمن علی الذین استضعفوا فی الارض [illegible] بدانکه ان الحق القدیم
تعالی وتقدس لم یزل [illegible] وازلیته منفردا مستعلیا [illegible] معه ولا غیر عنده [illegible] ولا یعرف کیف هو الا هو [illegible]
ان یعرف بصفات [illegible] جلاله فخلق الخلق [illegible] ولا یحصل ذلک الا [illegible] معرفتهم [illegible]
الذین لا یعرف الله الا بسبیل معرفتهم [illegible] عوالمه [illegible] مشهور [illegible]
[illegible] طهور [illegible] ارتفاع [illegible] تشید [illegible]
[illegible] بطرق متواتره روایت کرده [illegible]
[illegible] درست [illegible] نزدیکست [illegible] فرزند [illegible] عالم [illegible]
[illegible] از مسند ابو داود و ترمذی [illegible] ابو داود [illegible]
[illegible] ابو داود [illegible]
[illegible] از سنن ترمذی از ابو اسحق روایت کرده [illegible]
[illegible] ابو نعیم [illegible] مشهور [illegible] روایت کرده [illegible] صفات و احوال
[illegible] روایت کرده [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] کرده [illegible]
[illegible] در حدیث است [illegible] الناس [illegible]
[illegible] صورت [illegible]
[illegible] خدایان [illegible]
[illegible] حرام [illegible]
[illegible] زمان [illegible]
[illegible] زنان [illegible]
[illegible] اول [illegible]
[illegible] از دنیا [illegible]
[illegible]
[illegible] لعوام [illegible]
[illegible]

در جمیع [illegible] دیر [illegible] کشید [illegible] بطلب [illegible]
[illegible] ذات [illegible] ابن و [illegible]
ذات [illegible] حضرت [illegible] المصطفی [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible] کسرت [illegible]
[illegible] الله الا [illegible] کیف [illegible] فاذا
[illegible] الحسین [illegible] الله [illegible]
[illegible] سیف [illegible]
[illegible] ان [illegible]
[illegible] علی ابن الحسین [illegible] المجلس الاخر در بیان نمن علی الذین فی [illegible] الاولی [illegible]
[illegible] ان محمدا واله [illegible] خلقهم الله قبل الخلق [illegible] الا الله [illegible] توحیده [illegible] صفاته واسمائه [illegible]
ظهوراته [illegible] الخلق [illegible] توحید و توصیف [illegible]
[illegible] جمیع [illegible] واحوالهم [illegible] الخلق [illegible]
[illegible]
[illegible] اصلاب الطیبین وارحام [illegible]
[illegible] الهیه [illegible] نور [illegible] ولادت [illegible] نور الله الاقدم
خاتم اولیاء [illegible] سلطان [illegible]
محمد بن بابویه قمی و شیخ طوسی [illegible] روایت کرده [illegible] سلیمان [illegible] سلیمان بن داود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] سلیمان [illegible]
[illegible]

اگر علم میخواهی باید مناسبت با اهل علم داشته باشی و اگر جهل [illegible] باید با جاهلان باشی و اگر صحبت [illegible] میخواهی [illegible]
با اهل صحبت مناسبت خواهی داشت و اگر طاعت طالبی با اهل طاعت نشست خواهی گرفت [illegible] روز هم
روز میخواهد شراب خوار با شراب خوار الفت میگیرد و قمار باز با قمار باز رفاقت میکنند [illegible]
میخواهید بشناسید به رفیقانش نظر کنید و هر گاه [illegible] میخواهید بدانید حلال است یا حرام [illegible] نظر کنید که [illegible]
در کجا صرف میکند [illegible] که [illegible] خواهی [illegible] دیده او با [illegible] اهل [illegible]
[illegible] با اهل زهد و صلاح علم [illegible] اگر [illegible] اتفاق [illegible] از [illegible] است و [illegible]
و لعنه [illegible] الله [illegible] زمانه شده [illegible] که صلاح دنیا و کار [illegible] است [illegible]
[illegible] و [illegible] در خانه [illegible] و از [illegible] رسیدیم [illegible]
او دیدم [illegible] مسلمان [illegible] سلطان [illegible]
[illegible] علم [illegible]
[illegible] الله [illegible] این [illegible]
[illegible] الله [illegible]
[illegible] است [illegible] بصورت [illegible]
[illegible] حقیقة [illegible] صورت [illegible]
حضرت [illegible] سلیمان بن داود [illegible]
[illegible]
[illegible] عشق [illegible] معشوق [illegible] محبت است [illegible]
القلب [illegible] عشق [illegible] ذالمجلس ۴۳
موسی [illegible] موسی [illegible] عمران [illegible] موسی [illegible]
[illegible] کفت [illegible] ظاهر [illegible]
[illegible] موسی کفت چند [illegible] است این [illegible]
[illegible] سال است [illegible] رسیده است [illegible]
موسی کفت [illegible] ازان [illegible] موسی [illegible]

خدا کر [illegible] و [illegible] حکیم [illegible] است [illegible]
[illegible] میخواهم [illegible] کاروده [illegible] موسی [illegible] درویش
[illegible] موسی [illegible] محبت [illegible] میکنند [illegible]
[illegible] محبت است [illegible]
[illegible] محبت [illegible] الانبیاء [illegible] تفاوت
مراتب الاولیاء [illegible] محبت [illegible] محبت
[illegible] میکنند [illegible] میکنند
[illegible] محبت [illegible] میکند [illegible] محبت
[illegible] میکنند [illegible]
[illegible] میکنند [illegible] میکنند
[illegible] محبت [illegible]
المجلس الاخر [illegible] در بیان [illegible] قرار
[illegible] الارض [illegible] المتقین [illegible] المقربون
هم العباد الذین [illegible] الارض [illegible] رسول الله [illegible] الذی
[illegible] الارض [illegible] الدنیا [illegible] الله تبارک و تعالی [illegible]
[illegible] الله [illegible] الله تبارک و تعالی [illegible]
[illegible] محمد بن [illegible] العسکری [illegible] رسول الله [illegible]
الدنیا و [illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible] الرسول [illegible] الرسول فقد
اطاع الله و [illegible] الله [illegible] الله [illegible]
جمیع الاحوال المتعلقة [illegible] الصفات و الاحوال [illegible]
[illegible] مقام [illegible]

[illegible]
[illegible] الامام هو [illegible]
فالامام هو [illegible] صاحب الولایة [illegible]
فیما یتعلق [illegible] الحکمة [illegible] امام [illegible] مقام
[illegible]
[illegible]
صاحب الزمان است [illegible] حضرت
[illegible] حسن [illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] افلاک [illegible]
[illegible] حسن عسکری [illegible]
[illegible]
[illegible] سلطنت [illegible]
[illegible] افلاک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] المجلس الاخر
[illegible] قال [illegible] الذات [illegible]
[illegible] التعین الاول [illegible] الحقیقة [illegible]
[illegible] الحقیقة [illegible] الاسماء و الصفات [illegible] التعینات [illegible] التجلیات [illegible]
[illegible]
[illegible] الانوار [illegible] الحقیقة [illegible]

التعینات [illegible] التوحید [illegible] التوحید و [illegible]
[illegible] الحقیقة [illegible] التوحید [illegible] الوحدة [illegible]
الاختلاف [illegible] الحقیقة [illegible] الصورة [illegible]
[illegible] مقام [illegible] مقام [illegible]
مقام [illegible] اختلاف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مشایخ [illegible] محمد بن یعقوب کلینی [illegible]
[illegible]
[illegible] موسی [illegible] روایات [illegible]
این [illegible] موسی [illegible]
[illegible] قضا و قدر [illegible]
[illegible] حکایت [illegible] آسمان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عالم [illegible]

[illegible]

المجلس الاخر ورنیدان متن فی اسرار [illegible]

لاجراء احکام الربوبیة وتوصیف مقاماتها فی الکائنات التنزیه والتقدیس والافاضة والامداد والایجاد والاختراع

والاسماء والصفات وامثالها من الحالات للعبودیة والاستمداد الواقفین فی مقامات العبودیة والسائلین

اللائذین بالربوبیة [illegible] والافاضات والامدادات [illegible]

[illegible]

ومیز حق حینین انما اکثرهم جاهلون اکثرهم لا یعقلون اکثرهم لا یعلمون ولکن اکثر الناس لا یعلمون و این طایفه
هم المرجون لامر الله اما ان یعذبهم واما یتوب علیهم و این طایفه برزخ بین الطایفتین [illegible]

[illegible]

المجلس الآخر [illegible]

[illegible]

المجلس الآخر [illegible]

[illegible]

[illegible]

المجلس الآخر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اینها کورور را مطالبه این اماکن شرف امداد این بلاد را [illegible] کنند با اینکه [illegible] است و اما [illegible] است و [illegible]

ارزهیلبوی زاد

و هزار هزار کشتی عرق [illegible] و دارم [illegible] عثمان که کشتی [illegible] اسلام است [illegible] و آرام [illegible]

روز حمل [illegible] بر خلاف [illegible] است [illegible] کشتی [illegible] است [illegible]

[illegible] کوثر است [illegible] کشتی [illegible] ایمان است [illegible] ان توکل است [illegible]

امیر المومنین والطاهرین [illegible] کشتی [illegible] ولایت

دریای [illegible] است [illegible] طوفان روز محشر [illegible] طوفان [illegible]

[illegible] اصحاب [illegible] بر اودارد [illegible]

[illegible] اصحاب [illegible] دمادار [illegible] مسند م

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الله [illegible]

فصل فی سر الغیبة ... [illegible]

[illegible]

همچه الاسلام ... [illegible]

در این زمان غیبت ... [illegible]

المجلس الآخر و زیدان عن تهج که زمان ضعف امام زمان غیبت امام است آنچه که زمان ضعف ... [illegible]

... [illegible]

المجلس الآخر و زیدان عن تهج که زمان غیبت که زمان ضعف امام و غلبه اهل ظلم است ... [illegible]

... [illegible]

المجلس الآخر و زیدان عن تهج که در زمان غیبت که زمان ضعف ... [illegible]

... [illegible]

[illegible] امام [illegible] غیبت [illegible]

[illegible] المجلس الآخر در بیان [illegible] در زمان غیبت [illegible]

[illegible]

المجلس الآخر در بیان [illegible] غیبت [illegible]

[illegible]

المجلس الآخر در بیان آنکه [illegible] گفتیم در مجلس سابق که جمیع امور کائنات من الذرة الی الذرة و العرش الی الثری
بسته بمشیة الله است و خلق با جمیعهم و حرکت و قدرت و مشیت کالمیت بین یدی الغاسل یقلبه کیف یشاء [illegible]
[illegible] اشرف خلق [illegible] اقرب [illegible]

[illegible]

المجلس الآخر [illegible]

[illegible]

[illegible] علامات الظهور [illegible]

[illegible]

فصل: بدان که جهت آن که خیر از منبع [illegible] کل شر و بعطی الکثیر بالقلیل و نعطی [illegible] السلام من العرفه
[illegible] انجلا [illegible] علاء [illegible] ربوبیت و جامعیت در حقیقت افضل [illegible] اسم [illegible] کل از
حق [illegible] ربنا الذی اعطی کل شیء خلقه [illegible] حضرت سید الشهدا [illegible] الخیرات و منزل البرکات
هرچه از جانب خدا است همه خیر است و شر از جانب خدا نیست [illegible]
[illegible] وجود [illegible] جمال و جلال [illegible]
محققین [illegible] صادقه [illegible] سکوینه [illegible] اطلاق [illegible] علوم [illegible] علم
پس شر [illegible] و عدم [illegible] وجود [illegible] عالم [illegible] محض [illegible]
نباید پس خیرات همه از ذات است [illegible]
[illegible] توحید [illegible] عالم [illegible]
کل شیء و خیر و شر را [illegible] خدا [illegible] والله خالق کل شیء [illegible]
[illegible] مخلوق [illegible] اعمال [illegible]
[illegible] مذهب [illegible] جبر و لا تفویض [illegible]
[illegible] مسئله [illegible] خیر و شر [illegible]
[illegible] حیثیت [illegible] کیفیت وجود [illegible]
[illegible] طبیعت است و نظام عالم کون [illegible] خیرات [illegible] کمال [illegible]
[illegible] لازم [illegible]
[illegible] خلق الخیر و الشر [illegible]
فقدان و عدم [illegible] خیرات [illegible] عدم است [illegible] نظام کل [illegible]
[illegible] جزئیه [illegible] حسن [illegible] خط و خال و چشم و ابرو است [illegible]
[illegible] نظام [illegible]
[illegible] نظام کل [illegible]
[illegible] حفظ [illegible]
[illegible] خیرات [illegible]

[illegible] خیرات است [illegible] خدا [illegible] خیرات [illegible]
[illegible] اقسام [illegible] خیر محض و شر محض [illegible] غالب الخیر [illegible] غالب الشر [illegible]
الخیر و الشر [illegible] شر محض [illegible] غالب الشر [illegible] الخیر و الشر [illegible]
عدم محض است [illegible] وجود [illegible] عدم [illegible] خیرات [illegible]
[illegible] خیرات [illegible] شر محض [illegible] غالب الشر [illegible]
[illegible] الخیر و الشر [illegible]
لزوم ترجیح مرجوح است [illegible] وجود [illegible] غالب الشر [illegible] عدم [illegible]
پس مرجح [illegible] عدم [illegible] وجود [illegible] ترجیح [illegible]
[illegible] خیرات محضه [illegible] عقول کلیه [illegible]
[illegible] غالب الخیر [illegible] عالم [illegible] وجود [illegible] عدم [illegible]
[illegible]
[illegible] موجودات [illegible]
[illegible] جواب
ابتدا از ارسطاطالیس [illegible] این جواب [illegible]
تقسیم موجودات [illegible] خیر و شر [illegible] تقسیم موجودات [illegible]
[illegible] بالقلیل [illegible]
بسیار [illegible] قلیل [illegible]
[illegible] سید الشهدا [illegible]
[illegible] اعمال قلیله [illegible]
این عمل قلیل [illegible] ثواب [illegible]
[illegible] افضل الاعمال

اجر حج در شکل ترجیح صحیح است که همه مواقف و مناسکش بطور شرع واقع شود در شکل ترجیح مقبول است چرا که حقیقت [illegible]

خیریت و قبول حج دیگر حال بر بیان عمل قلیل که قدم برداشتن [illegible] این عطا [illegible] ثواب حج مقبول [illegible]

که قدم بدارد در بلوغ حسین [illegible] زیارت بهر قدمی ثواب یک حج مقبول و یک عمره مقبوله را [illegible] حضرت صادق [illegible]

دیگر [illegible] خطوه حجه مبروره و [illegible] عمره [illegible] اعظم [illegible]

بلکه [illegible] شکل ترجیح مقبول حج رسول خدا است [illegible] حسین را [illegible]

با حج مقبول مبرور با رسول خدا [illegible] بکند شکل [illegible] حج رسول خداست [illegible]

[illegible]

عمل [illegible] عبادت است این قول قلیل که نفس است [illegible] بحسین [illegible] عبادت [illegible]

[illegible]

[illegible]

گمان مکن [illegible] شورش [illegible]

المجلس الثانی فی تفسیر سورة الحمد قال الله تعالی بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین الخ این سوره فاتحة الکتاب که [illegible] روز [illegible]
شریعت مأمور شده که در نماز که جهت قرب و معراج تو است بخوانی مقام خلوت است مقام مناجات است مقام اقبال است در چنین حالتی
چنین سوره بخوانند در بهترین اوقات و حالات عبادت [illegible] این سوره را خلاصه [illegible] بخوانند که بهترین سوره هاست حق [illegible] فرموده [illegible] الصلوة
الا بفاتحة الکتاب است واشتم که چند کلمه در این سوره [illegible] نابدانند [illegible] بفهمند [illegible] چه میگویند [illegible] این چه سوره است [illegible]
که در نیست از جمله جوابها که خدا و [illegible] در این سوره است تفسیر الامام [illegible] امیر المؤمنین [illegible] قال سمعت
رسول الله یقول ان الله عز وجل قال لی یا محمد ولقد آتیناک سبعا من المثانی [illegible] فسبق [illegible] الحسرة بجهة [illegible]
[illegible] از دست رفته است [illegible] اندوه و حسرت دارد [illegible] میداند [illegible]
[illegible] او بهتر نبود و خدا هم فرموده است [illegible] اندوه و حسرت و ندامت [illegible]
[illegible] درجات عالیات بهشت [illegible] او رفته است [illegible] فرمود [illegible] قلوبکم
الحسرة [illegible] که در [illegible] که در قیامت [illegible]
حسرت [illegible] بود [illegible] شده [illegible]
طول قامت مؤمن [illegible] مثل [illegible] قامت آدم و صورتش مثل صورت یوسف در حسن و جمال و [illegible]
[illegible] به زبان فصیح [illegible] هر آتش [illegible] خوش [illegible]
[illegible] مؤمنین [illegible] میکند [illegible] آدم [illegible] الذی [illegible]
[illegible] یقین [illegible] حبس [illegible] یقین [illegible]
روز [illegible] معلوم است از علامات یقین [illegible] یقین است [illegible]
[illegible] بواسطه [illegible] ذنوب [illegible] غفلت [illegible]
[illegible] یقین منافات دارد [illegible] واستعینوا بالصبر والصلوة وانها لکبیرة الا علی الخاشعین الذین یظنون
انهم ملاقوا ربهم وانهم الیه راجعون صلوة کبیره است [illegible] یقین [illegible] الذین یظنون
[illegible] کتاب [illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] حلال است [illegible]
[illegible] عمل صالح [illegible] تجارت [illegible] دنیا [illegible] تجارت آخرت [illegible]
[illegible] یقین [illegible]
[illegible] قیامت [illegible] آفتاب [illegible]
صحرای محشر [illegible] روشن [illegible]
[illegible] روشنی [illegible] خواهند [illegible] التماس
میکنند انظرونا نقتبس من نورکم [illegible] نور [illegible]

[illegible] (حاشیه)

اذا الشمس کورت واذا النجوم انکدرت و[illegible] واذا الکواکب انتثرت [illegible]

الثانی

از دست [illegible] حسرة و ندامت [illegible] عظیم [illegible] قرب [illegible]
[illegible] حکم [illegible] الیوم [illegible] المجرمون [illegible] الم اعهد الیکم یا بنی آدم [illegible] الیوم نختم علی افواههم
[illegible] این آیت [illegible]
[illegible] این آیت [illegible]
[illegible] جوارح [illegible]
[illegible]
[illegible] از

المجلس الثالث [illegible]

[illegible] (حاشیه)

بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین وصلی الله علی خیر خلقه و مظهر لطفه محمد و آله الطیبین ولعنة الله علی اعدائهم وظالمیهم
اجمعین الی یوم الدین در دهر الداهرین اما بعد فقد قال الله العظیم بسم الله الرحمن الرحیم الم ذلک الکتاب لا ریب فیه هدی
للمتقین الآیة [illegible]

[illegible]

۳۲

... ذلك الكتاب ... وهو الكتاب ... القرآن ... لا ريب فيه فقد ظهر ...

[illegible]

ذکره کلام از دو ... ۱۴۷ ...

... ۱۹ ... صفحه ۲۰۵ ...

[illegible]

۳۳

[illegible]

المجلس السابع قال تعالى ... الذين يؤمنون ... الايه ... التقين ... محمد ... الامام العسكري ...
تفسيره وهو قوله ... بيان متقين ... ميزان ... بالقسطاس المستقيم ...
والسما ... وضع الميزان الا تطغوا في الميزان واقيموا الوزن بالقسط ولا تخسروا الميزان ... ميزان ... مستقيم
...

[illegible]

[illegible]

رحمهما في الجنة وعمتهما في الجنة واباهما في الجنة ومن احبهما في الجنة ... وقد روى احمد بن حنبل ان النبي قال وهو
بغل الحسن والحسين ... من احبني واحب هذين واباهما وامهما كان معي في درجتي يوم القيامة ...
... سيد شباب اهل الجنة ... رسول الله ... الحسن والحسين ...
... الا لعنة الله على الظالمين

المجلس الثالث

المجلس الاخر قال الله تعالى في سورة البقرة يا ايها الناس كلوا مما في الارض حلالا طيبا الايه قال الامام حسن العسكري ... في التفسير
قال الله ... فان ذلك كان ابليس وجنوده المردة ... الضعيفان
اين كارها و اين ... خدا ... از شر شياطين ...
...
...
... امير المومنين ...
... ازين كلام معلوم شد ... امير المومنين ...
...

[illegible]

الحمد لله الذي زين بزواهر جواهر اسمائه جبهة کل فرد ايل و حسن بجلال جماله فواتح خلقة صور الاستقلال و دام الحجة [illegible]
بالتدريج في مراتب الاضمحلال و اورد ... [illegible] الاعمال و ساوى الاقوال و صلوات التامات المباركات على
من اصطفاه محرما في خلوة حريم الکبرياء و وقف اليه على اسرار الملکوت ليلة الاسراء سيد الابرار و معدن الاسرار
و موضع الاسرار و مطلع الانوار خاتم الانبياء و المرسلين و مهبط اسرار رب العالمين و المصطفى من خيار الطاهرين و الحاکم يوم
الدين و شافع العصاة و المذنبين الرحمة الدائمة و النعمة التامة سيدنا و مولانا ابا القاسم محمد المختار و الاله الطيبين
الهداة المهديين قال تعالى بسم الله الرحمن الرحيم القارعة ما القارعة من اسماء القيامة و هي الحالة التي
يقرع الناس بالافزاع و الاجرام بالانفطار و الانتثار و انما وضعت موضع الضمير وضع الظاهر موضع المضمر زيادة في
وصف شدتها و کذلک قوله و ما ادراک ما القارعة و قوله کالفراش المبثوث في کثرتهم و ذلتهم و انتشارهم و اضطرابهم
و انجذابهم يوم يعرضون على الله تعالى يقرع يوم يکون في قوله کالعهن اي کالصوف ذي الالوان و المنفوش المندوف
لتفرق اجزائها و لتلک [illegible] قوله فاما من ثقلت موازينه بان ترجحت مقادير الانواع حسناته قوله راضية اي ذات رضى او مرضية
بحيث [illegible] بمقدار سنگين ميزان او ثواب [illegible] و در بعضي [illegible] صاحب حقوق [illegible] اکر [illegible] ازاد
[illegible] شرط في صحة
الطاعات [illegible] اعتبار الخبر [illegible] عبارات
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
پس هر کس [illegible] ميزان باشد و اما من خفت موازينه [illegible] سنگين [illegible]
[illegible] و اما من الکم و الاولاد و الاولاد کم
[illegible] القربات [illegible]
[illegible]
[illegible] الدنيا [illegible] اموالا و اولادا و ما نحن بمعذبين الا ان کرمنا
بذلک

بذلک فلا يبقيها بالعذاب قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء و يقدر [illegible] ذلک الکرامة [illegible]
[illegible] و لکن اکثر الناس لا يعلمون فيظنون ان کثرة الاولاد و الاموال الشرف و الکرامة [illegible]
[illegible] و ما اموالکم [illegible] و اولادکم [illegible] الاموال و الاولاد [illegible]
الا المؤمن الصالح الذي ينفق [illegible] العلم [illegible]
[illegible]
اکثر اموالا و اولادا و ما نحن بمعذبين فان کان [illegible] مکارم الخصال [illegible] الافعال [illegible]
الاحوال التي [illegible] الاخلاق الرضية و الاعلام العظيمة و
[illegible]
[illegible] التار و [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] لا تستطيع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] يا ايها الذين آمنوا قوا انفسکم و اهليکم نارا وقودها الناس و الحجارة
عليها ملائکة غلاظ شداد اي غلاظ القلوب [illegible] لا يعصون الله ما امرهم و يفعلون ما
يؤمرون [illegible] سورة المدثر و ما ادراک ما سقر لا تبقي و لا تذر لواحة للبشر عليها
تسعة عشر [illegible]
[illegible] لواحة للبشر [illegible]
[illegible] عليها تسعة عشر [illegible]
[illegible]
[illegible]

لقريش ثكلتكم امهاتكم اتسمعون ابن ابي كبشة يخبركم ان خزنة النار تسعة عشر وانتم الدهم الشجعان افيعجز كل عشرة
منكم ان يبطشوا برجل من خزنة جهنم فقال ابو الاسد الجمحي انا اكفيكم سبعة عشر عشرة على ظهري وسبعة على بطني
فاكفوني انتم اثنين فنزل بعد الاية قوله تعالى وما جعلنا اصحاب النار الا ملائكة [illegible] تعذيب اهل
النار [illegible] وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذين كفروا [illegible]
[illegible] التكليف الذين كفروا [illegible] ان الله سبحانه قادر على
ان يزيد في قوتهم حتى يقدروا التعذيب وان يسلط ملكا واحدا على كافة بني ادم بقبض ارواحهم [illegible]
قادر [illegible] الملائكة ليستيقن الذين اوتوا الكتاب انه حق
[illegible] الدنيا الا ذكر [illegible] الاخرة [illegible]
[illegible] عن قول الله [illegible]
الناس [illegible] الله [illegible]
قال [illegible] كنت قد [illegible]

فصل [illegible] سورة الفتح محمد رسول الله والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم تراهم ركعا سجدا [illegible]
[illegible]

ازتيت وح

[illegible]

فصل قال [illegible] فلما اتيها نودي من شاطئ الواد الايمن في البقعة المباركة من الشجرة ان يا موسى اني انا الله رب العالمين
[illegible] في التهذيب شاطئ الواد الايمن هي الفرات والبقعة المباركة هي كربلاء والشجرة [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] در عالم وجود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] در عالم [illegible]
[illegible]

[illegible]

بر تو [illegible] سکینه [illegible] سکینه [illegible] حضرت [illegible] سکینه [illegible] سکینه [illegible] زیارت [illegible]
[illegible] قبر [illegible] قبرت [illegible] کرده [illegible] قبر تو [illegible]
[illegible] معراج رسول خدا [illegible] معراج [illegible] و جلال [illegible] کمال التعظیم و تکریم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فصل

في التوحيد عن [illegible] قال ان الله عز وجل خلق العرش ارباعا لم يخلق قبله الا ثلاثة اشياء الهواء والقلم والنور ثم خلقه
من انوار مختلفة فمن ذلك النور نور اخضر اخضرت منه الخضرة ونور اصفر اصفرت منه الصفرة ونور احمر احمرت منه الحمرة ونور ابيض
[illegible] وهو نور الانوار ومنه ضوء النهار ثم جعله سبعين الف طبق غلظ كل طبق كاول العرش الى اسفل السافلين ليس
من ذلك طبق الا يسبح بحمد ربه ويقدسه باصوات مختلفة والسنة غير مشتبهة ولو اذن للسان منها فاسمع شيئا مما تحته لهدم الجبال
والمدائن والحصون ولخسف البحار ولاهلك ما دونه له ثمانية اركان على كل ركن منها من الملائكة ما لا يحصي عددهم الا الله عز وجل
يسبحون الليل والنهار لا يفترون ولو حس شيء مما فوقه ما قام لذلك طرفة عين بينه وبين الاحساس الجبروت والكبرياء والعظمة
والقدس والرحمة والعلم وليس وراء هذا مقال [illegible] الكافي [illegible] قال ان الله عز وجل لما خلق
العرش كتب على قوائمه لا اله الا الله محمد رسول الله علي امير المؤمنين [illegible]
امير المؤمنين [illegible] العرش [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الحمد لله الذی نزل علی عبده الکتاب واخرج عباده بشعاع نوره من ظلمات الشک والارتیاب واظهر لذوی الافکار فی آیاته طرق
الاعتبار وسبل السداد والصواب بما فیه من القصص والاخبار فهنیئاً لمن تدبر [illegible] والصلوة والسلام علی [illegible]
فیضه [illegible] السید المختار والمصطفی [illegible] الانوار المحمود الاحمد والمحمد المسدد نبینا وسیدنا وشفیعنا [illegible]
ابی القاسم محمد سید الاولین والاخرین وخاتم النبیین وعلی آله الغر الکرام المیامین آل طه ویس والانوار [illegible]
ولعنة الله علی اعدائهم الملعونین ابد الابدین ودهر الداهرین [illegible] والکافرین عذاب [illegible]
اما بعد قال الله تعالی بسم الله الرحمن الرحیم الر تلک آیات الکتاب المبین انا انزلناه قرآنا عربیا لعلکم تعقلون نحن نقص علیک
احسن القصص بما اوحینا الیک هذا القرآن وان کنت من قبله لمن الغافلین خداوند در این سوره بیان احوال یوسف صدیق ع
میفرماید که چگونه برادرانش او را [illegible] و بعد [illegible] و [illegible] کمی فروختند تا آنکه [illegible] او [illegible]
[illegible] این سوره قصه و حکایت است [illegible] اسرار و حقیقت [illegible]
[illegible] آیات خدا [illegible]
[illegible] احسن القصص [illegible]
[illegible] نکات و اسرار
که در قرآن است [illegible] کلام خداست و صفت خداست [illegible]
[illegible] مکشوف [illegible]
[illegible]
[illegible] نکات [illegible]

اقاویل

آن [illegible] که اگر همه درختان قلم شود و همه کس نویسنده باشد و همه دریاها مداد باشند [illegible] این کلمات [illegible]
فضائل و مناقب [illegible] حضرت [illegible] بنویسند [illegible] نوشت [illegible] که معصوم [illegible]
[illegible] ملائکه المقربین [illegible] که در رتبه او [illegible]
چنین [illegible] و از جهت [illegible] که حق خدا [illegible]
[illegible] خالق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
خدا [illegible] ظاهر و باطن [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
چنانکه از ابن عباس روایت شده که گفت شنیدم [illegible] معاشر المسلمین اعلموا ان الله [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible] علی بن ابی طالب [illegible] امیر المؤمنین
[illegible] علی بن ابی طالب [illegible]
ولایت [illegible]
[illegible] الائمة [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] علی بن ابی طالب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] سبب نزول این سوره موافق قول بعضی از مفسرین [illegible]
[illegible] احسن القصص [illegible]
[illegible] امام حسن ع و امام حسین ع [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
رسول الله [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] رسول الله حسن ع [illegible] حسین ع [illegible]
[illegible]
[illegible]
این گناه عظیم [illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] سید سجاد

الحمد لله الذی [illegible] العالمین [illegible] المخلصین [illegible] الصالحین [illegible]
والصلوة والسلام علی [illegible] سید المرسلین والمخاطب [illegible] طه [illegible] یس [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] امام المتقین [illegible] الشهید
[illegible] والائمة الطاهرین [illegible] ولعنة الله علی اعدائهم
[illegible] اما بعد قال الله تعالی بسم الله الرحمن الرحیم
الر تلک آیات الکتاب المبین الآیة کلام در تفسیر سوره یوسف [illegible] سبب نزول این سوره [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] بسم الله [illegible]
[illegible] بسم الله [illegible]
قلم را [illegible] این کلمه [illegible]

الحمد لله الذی نور قلوب العارفین بانوار آیاته ورفع

قال الله تعالی بسم الله الرحمن الرحیم الر تلک آیات الکتاب المبین الآیه الر قال ابن عباس ان انا الله اری من الحروف المقطعات التی جاء بکم
هیچ را از نظر غایب نیست در لیله القدر انوار صبح مشاهده نمود و به جنیم در ذره بباید زده هوا الحمید بدانم
با هو الذی فی السماء اله وفی الارض اله

هر دیگر که بر حروف است رهبانیت است از اسماء حسنی خدا الف است به الوهیت است زیرا که الف اشاره است به چهار صفت
از صفات خداوندی چنانکه نقل است که چون خدا لوح را بیافرید بعد از آن قلم را گفتم بعدم بوجود آور قلم بر لوح
اظهار افضل حروف کرد گفت از تو فاضل تر نیست زیراکه از تو شروع دستور هم فی کل الوجوه بر تو مستقیم و در هم
هر که عالم تر قدر را و افزون تر لوح گفت از تو مقام تکبر و ترفع است و مرا مرتبه تحمل و تواضع و این مرتبه
بهتر است لاجرم حجت لوح مقبول افتاد و سخن قلم معقول خدا منظور است براو نظر از سبب تفاخر و عجب او پس
منشق گشت و همچنان مشکافته مدت هزار سال به هیبت ساجدان بر لوح باشد بای سجده از آن عتاب بر لوح
امره منظور نظر عنایات گشته خطاب آمد که ای قلم سر بردار چون سر برآورد قطره از نوک قلم رحمی لوح چکیده
بود بالوح الف گرفته از نام افضال برافراشته الف نام کردند و چهار خلعت شرف کرامت یکی از آن
درکمال بلندی رتبه تجرد چهارم تقدم که در جمیع دوائر حروف فی مقدم واقع است چنانکه عاملان علم حروف و جفر میدانند
و این چهار خلعت اشاره مظاهر چهار صفت از صفات کمال خویش کرد و تخصیص الف بلند است نشان رفعت
قدر اعلا و مرتبه رفیع الدرجات ذو العرش الف راست است موزون قول الحق است و فرما صدق من الله قیلا
الف حرف است الف بی نیاز حضرت احدیت است اسم محمد صاحبه ولا والد الف بر همه حروف سابق است مظهر
اولیت حضرت عزت است هو الاول والآخر والظاهر والباطن اول وبی بدایت آخر وبی نهایت بی جزء و جود تو
اول و آخر و اوسط پس الف اشاره به الوهیت است و آنچه گفتیم در تفسیر الف است و آنچه از آنچه گفتم اشاره بکجا طرف است
این حدیث ختم مرحله لطف و فرد تو هر لحظه چنین گفتیم و شنیدیم گذشتیم نمیگذارم تا بگویم در این حکایت قلم از برای
آن رقم است و رقم اشارت است که قلم بنظر عجب در خود دید و سخن گفت که از روی شکسته که ترک بنظر
هیبت تا در پیش گرفت وقتی او را بر تیغ سیاست شکافتند تا مرا ذکر عند الله مقبول است حضرت رسول ام

الف

لا یدخل الجنة من کان فی قلبه مثقال حبة من خردل من کبر و لوح چون تواضع نمود برکت آن رفیع القدر آمد و از همه کمال
محفوظ گشت فی لوح محفوظ و داند که متواضعان مرفوع اند و متکبران موضوع چنانکه حضرت فرمود من تواضع رفعه الله
ومن تکبر وضعه الله آنان بشارت الست که یک سجده فطرت داری در رکعتی چند نزد معقول حضرتی کرامت
چنانکه بزرگی در قسم یاد فرمودن و اعظم داستان چه کنم سیری در باره بنده کرد روزی اسنا نزول بعث و چهار
نوبت حضرت او را عاشق جلاله سجده خراش لوازم نوافل در نیت شفیع و حق تقدیم میرسید اگر گناهان او چه در کفر است
و او کفیل زده قبول ساند و نیز بیک فرق قلم نتیجه او کاو قطره چکیده او چه چهار خلعت در لب بیند اگر تواضع
جبلتی او است کرسالت وجلا صاب وکمال است بچهار خلعت صفا ووفا ورضا ولقا مشرف کرامت چنانکه
او شرط آنکه که سجده است سجده باشد

الحمد لله الذي اظهر النقطة المحاكية عن قدرته الالف القائم في خلقه لبسط حروف هدايته اعني به القائم مقامه في
العالمين محمد المصطفى من خلقه اجمعين صلى الله عليه وآله الطاهرين المهديين لا سيما على امير المؤمنين وقائد الغر
المحجلين الذي استتم بكمال الدين سيف الله القاطع ونور الله الساطع في السموات والارضين ولعنة الله
على اعدائهم الملحدين الذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما امر الله به ان يوصل ويفسدون في الارض الخاسرون
اولئك هم الخاسرون اما بعد قال الله تعالى بسم الله الآية الر تلك آيات الكتاب الآية بدانكه الف اشارت ربوبيت
الوهيت ولام اشارت به لطافت وراء اشارت بربوبيت حق جل اسمه كه الرحمن الرحيم ...
لطيف منم فرج از فرزند او يوسف رب رحيم منم بر بازگردانيدن او يوسف

هفتم قال تعالی فالذین هاجروا واخرجوا من دیارهم واوذوا فی سبیلی وقاتلوا وقتلوا لاکفرن عنهم سیئاتهم
ولادخلنهم جنات تجری من تحتها الانهار ثوابا من عند الله والله عنده حسن الثواب اعلم ان البلاء والمحنة [illegible]
[illegible] ازدیاد المحبة ازدیاد البلاء [illegible] محبت محبوب [illegible] بسبیل [illegible]
بنات و صفات [illegible] در راه حق [illegible] رسیده [illegible]
محبت خدا کشیده [illegible] ازدیاد [illegible] زمان و مکان [illegible]
[illegible] تسلیم و رضا [illegible] از حضرت صادق روایت کرده که چون حضرت رسول از
[illegible] متوجه مدینه گردید [illegible] بطلب
آنحضرت [illegible] چون بآنحضرت رسید حضرت گفت [illegible] اسب سراقه
بزمین فرو رفت [illegible]
پس دعا کن که خدا اسب [illegible] حضرت دعا کرد [illegible]
اسب او [illegible] بقصد آنحضرت روانه شد [illegible] اسب او بزمین فرو رفت [illegible]
حضرت دعا میکرد [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
در [illegible] آنحضرت [illegible]
[illegible] کرده

فصل در آنکه یس والقرآن الحکیم انک لمن المرسلین یس اسم از اسماء ... محمد خاتم انبیاست ... [illegible]

و یس اشاره به سید الاولین والاخرین ... نور ... سید الاولین والاخرین ... حبیب ... محمد مصطفی ... [illegible]

[illegible]

فصل ... [illegible]

[illegible]

فصل در سورة الفتح وعد الله الذين امنوا وعملوا الصالحات منهم مغفرة واجرا عظيما
امور بسیار اسم ... امیر المؤمنین ... [illegible]
... یوم القیامة ... سید المؤمنین
... [illegible]

[illegible]

فصل قال ... ان الانسان ... والقرآن ...
والحسن والحسين والعترة ... [illegible]
فقال ... [illegible]
كان مذكورا في العلم ... [illegible]
الانسان ... [illegible]

[illegible]

... [illegible]

فصل ... يا ايها الذين امنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله واتقوا الله ان الله سميع عليم ...
... [illegible]
... يا ايها الذين امنوا لا ترفعوا اصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض ان تحبط اعمالكم وانتم لا تشعرون ...
... ان الذين ينادونك من وراء الحجرات اكثرهم لا يعقلون ...

[illegible]

في المباهلة ...
فصل في سورة الانعام ... الحجة البالغة ...
... [illegible]

[illegible]

وابلغ البلاغ اما بعد فانی احذرکم الدنیا فانها حلوة خضرة ... مجملا احوال ... بالغزوات [illegible]

پیغمبر گفته شد بعضی از ... دعوت کرد ... [illegible] ... ارسل

[illegible] ... قیصر روم ... و در نامه درج کرد ... [illegible]

[illegible] ... عبد القدوس [illegible]

حارث بن کعب ... [illegible] ... نسطوریه ... [illegible]

[illegible] ... و عبد الله بن ابی امیه

و ... بن عبد الله ... و صهیب بن سنان ... [illegible] ... فی حیات القلوب

مفضل قال ... [illegible] ... صراط الله الذی له ما فی السموات و ما فی الارض ... [illegible]

[illegible] ... ما فی السموات و ما فی الارض ... [illegible]

فصل قال الله و لقد وصلنا لهم القول لعلهم یتذکرون در تفسیر ... [illegible] ... عن الصادق ... [illegible]

لانهم ... [illegible]

[illegible] ... قال ... ورسوله والنور الذی انزلنا عن الباقر

النور والله الائمة علیهم السلام ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... و حاصب و ... [illegible]

الذین یقول ... [illegible] ... و الذین ... [illegible]

[illegible] ... قالوا ... [illegible]

و کان ... قال ... ابا جعفر ... [illegible]

رجال ... [illegible] ... الاصوات ... [illegible] ... بالعمائم ... قال

فدخلت علی ابی جعفر ... [illegible] ... بالعمائم

فاذکرتهم قال ... [illegible] ... عن حلال و حرام

[illegible] ... الزط ... [illegible] ... عن الثمالی

قال استاذنت علی ابی جعفر ... [illegible]

اذن فدخلت علیه ... [illegible] ... قال یا ابا حمزة ان هولاء ... [illegible]

[illegible] ... عن ... [illegible] ... عن ابی عبد الله

[illegible] ... رجال الزط ... [illegible]

[illegible] ... قال ... علیک ... [illegible]

خرجوا قال اولئک قوم ... [illegible] ... عن ابراهیم بن وهب قال

ونبت

خرجت و انا ارید ابا الحسن ... بالعریض فانطلقت ... [illegible] ... ثم انحدرت الوادی فسمعت

صوتا ... [illegible] ... یا ابا جعفر صاحبک خلف القصر عند السدرة ... [illegible]

ثم رجع الصوت ... [illegible] ... ثم انحدرت فی الوادی حتی اتیت ...

الطریق الذی خلف القصر ... [illegible] ... ثم انطلقت ... [illegible]

[illegible] ... ابا الحسن ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... النار ... [illegible]

فقلت ... [illegible] ... بالوصیة و الولایة ... [illegible]

[illegible] ... الجن الانس ... [illegible]

[illegible] ... السموات ... [illegible]

[illegible] ... او المراد الانس

فصل واذا الموءودة سئلت بای ذنب قتلت ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... واذا الموءودة سئلت ... [illegible]

فصل في ما نزل في سورة الحاقة واما من اوتي كتابه بشماله الاية الكنز قوله واما من اوتي كتابه بشماله قيل نزلت في معاوية وقيل
بالبيت المقول القاضية يعني الموت ما اغنى عني ماليه يعني مالي الذي جمعه هلك عني سلطانيه اي حجته فقال خذوه فغلوه ثم الجحيم صلوه
ثم في سلسلة ذرعها سبعون ذراعا فاسلكوه قال يعني السلسلة السبعون ذراعا في الباطن هم الجبابرة السبعون انه كان لا يؤمن بالله العظيم ولا يحض على طعام
المسكين حقوق آل محمد التي غصبوها قال تعالى فليس له اليوم ههنا حميم اي قرابة ولا طعام الا من غسلين قال عرق الكفار
مسندا عن بشير النبال عن ابي جعفر انه قال كنت خلف ابي وهو على بغلته فنفرت بغلته واذا شيخ في عنقه سلسلة ورجل يتبعه
فقال يا علي بن الحسين اسقني فقال الرجل لا تسقه لا سقاه الله وكان الشيخ معاوية ومنه مسندا عن عجلان ابي صالح قال نزل
ابو جعفر [illegible] فقال ثلث مرات لا غفر الله لك ثم قال لاصحابه اتدرون لم قلت ما قلت قالوا لم قلت ما قلت جعلنا الله
فداك قال معاوية يجر سلسلة قال ادلى لسانه يسئلني ان استغفر له وانه ليقال ان هذا واد من اودية جهنم ومنه مسندا عن الحلبي
عن ابي عبد الله في قوله عز وجل واما من اوتي كتابه بيمينه فهو امير المؤمنين ع واما من اوتي كتابه بشماله فاخ طوله اسكا [illegible]
مسندا عن عبد الله الكناني قال صحبت ابا عبد الله ع في طريق مكة من المدينة فنزلنا منزلا يقال له عسفان ثم مررنا
بجبل اسود عن يسار الطريق وحش فقلت له يا ابن رسول الله ما اوحش هذا الجبل ما رأيت في الطريق مثل هذا فقال يا ابن بكر تدري
اي جبل هذا قلت لا قال هذا جبل يقال له الكمد وهو على واد من اودية جهنم وفيه قتلة ابي الحسين ع استودعهم الله فيه تجري
من تحتهم مياه جهنم من الغسلين والصديد والحميم وما يخرج من جب الحزن وما يخرج من الفلق من اثام وما يخرج من طينة الخبال وما يخرج من
جهنم وما يخرج من لظى وما يخرج من الحطمة وما يخرج من سقر وما يخرج من الجحيم وما يخرج من الهاوية وما يخرج من السعير [illegible]
اخرى وما يخرج من جهنم وما يخرج من لظى ومن الحطمة ومن سقر وما يخرج من الجحيم وما مررت بهذا الجبل في سفري فوقفت فيه الا رأيتهما
يستغيثان الي واني لانظر الى قتلة ابي فاقول لهما هؤلاء انما فعلوا ما فعلوا لما اسستما لهم لم ترحمونا اذ وليتم وقتلتمونا
وحرمتمونا ووثبتم على حقنا واستبددتم بالامر دوننا فلا رحم الله من يرحمكما ذوقا وبال ما قدمتما وما الله بظلام للعبيد
واشدهما تضرعا واستكانة الثاني فربما وقفت عليهما ليتسلى عني بعض ما في قلبي وربما طويت الجبل الذي هما فيه وهو جبل الكمد
قلت له جعلت فداك فاذا طويت الجبل فما تسمع قال اسمع اصواتهما يناديان عرج علينا نكلمك فانا نتوب واسمع من الجبل

مرانا في [illegible] وما فيها ولا يكلون قال قلت جعلت فداك ذلك ومن هم قال كل من جحد حق الله
عز وجل [illegible] عنه فكل من علم العباد الكفر المتولي قلت جعلت فداك انت تسمع ذا كله ولا تفزع قال يا ابن بكر ان قلوبنا
غير قلوب الناس انا مصطفون مخلصون نرى ما لا يرى الناس ونسمع ما لا يسمعون وان الملائكة تنزل علينا في رحالنا وتتقلب
في فرشنا وتشهد طعامنا وتحضر موتانا وتأتينا باخبار ما يحدث قبل ان يكون وتصلي معنا وتدعو لنا وتلقي علينا اجنحتها
صبياننا وتمنع الدواب ان تصل الينا وتأتينا من نبات الارضين من كل نبات في زمانه وتسقينا من ماء كل ارض نجد ذلك في آنيتنا
وما من يوم ولا ساعة ولا وقت صلاة الا وهي تنبهنا لها وما من ليلة تأتي علينا الا واخبار كل ارض عندنا وما يحدث فيها واخبار الجن
واخبار اهل الهواء من الملائكة وما من ملك يموت في الارض ويقوم غيره مقامه الا اتينا بخبره وكيف سيرته في الذين قبله وما من ارض
من ستة ارضين الى الارض السابعة الا ونحن نؤتى بخبرهم فقلت جعلت فداك اين منتهى هذا الجبل قال الى الارض السادسة
وفيها جهنم على واد من اوديتها عليه حفظة اكثر من نجوم السماء وقطر المطر وعدد ما في البحار وعدد الثرى قد وكل كل ملك منهم بشيء وهو
مقيم عليه لا يفارقه قلت جعلت فداك اليكم جميعا يلقون الاخبار قال لا انما يلقى ذلك الى صاحب الامر وانا لنحمل ما لا يقدر
العباد على حمله ولا الحكومة فيه فنحكم فيه فمن لم يقبل حكومتنا جبرته الملائكة على قولنا وان كان من الجن من اهل الخلاف والكفر اوثقته وعذبته
حتى يصير الى ما حكمنا به قلت جعلت فداك فهل يرى الامام ما بين المشرق والمغرب قال يا ابن بكر فكيف يكون حجة على قوم غيب لا يراهم
ولا يقدر [illegible] عليه وكيف يكون مؤديا عن الله وشاهدا على الخلق وهو لا يراهم وكيف يكون حجة عليهم وهو محجوب عنهم وقد حيل بينهم
وبينه ان يقوم بامر ربه فيهم والله يقول وما ارسلناك الا كافة للناس يعني به من على الارض والحجة من بعد النبي يقوم مقامه وهو الدليل
على ما تشاجرت فيه الامة والاخذ بحقوق الناس والقيام بامر الله والمنصف لبعضهم من بعض فاذا لم يكن معهم من ينفذ قوله وهو يقول
سنريهم آياتنا في الآفاق وفي انفسهم فاي آية في الآفاق غيرنا اراها الله اهل الآفاق وقال ما نريهم من آية الا هي اكبر من اختها فاي آية اكبر
منا والله ان بني هاشم وقريشا لتعرف ما اعطانا الله ولكن الحسد اهلكهم كما اهلك ابليس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زيد بن [illegible]

فصل تفسير [illegible] عن الحارث الاعور عن الحسين بن علي ع عن قوله تعالى والشمس وضحيها قال ويحك يا حارث ذلك
محمد رسول الله قلت قوله والقمر اذا تليها قال ذلك امير المؤمنين علي بن ابي طالب يتلو محمدا قلت والنهار اذا
جليها قال ذاك القائم من آل محمد يملأ الارض [illegible] قلت والليل اذا يغشيها قال بنو امية [illegible] ومنه عن محمد [illegible] عن
الباقر والصادق ع في قوله والشمس وضحيها قال هو رسول الله ص والقمر اذا تليها امير المؤمنين علي بن ابي طالب والنهار
اذا جليها قال الحسن والحسين وآل محمد قال والليل اذا يغشيها عتيق وابن صهاك [illegible]
[illegible]
[illegible]
روي عن رسول الله قال سمعت رسول الله ص يقول ليلة اسري بي الى السماء قال لي الجليل جل جلاله آمن الرسول بما انزل اليه من ربه قلت
والمؤمنون قال صدقت يا محمد من خلفت في امتك قلت خيرها قال علي بن ابي طالب قلت نعم يا رب قال يا محمد اني اطلعت
الى الارض اطلاعة فاخترتك منها وشققت لك اسما من اسمائي فلا اذكر في موضع الا ذكرت معي فانا المحمود وانت محمد ثم اطلعت
الثانية فاخترت منها عليا وشققت له اسما من اسمائي فلا اذكر في موضع الا ذكر معي فانا الاعلى وهو علي يا محمد اني خلقتك
وخلقت عليا وفاطمة والحسن والحسين والائمة من ولده من سنخ نوري [illegible] وعرضت ولايتكم على اهل السموات والارض
فمن قبلها كان عندي من المؤمنين ومن جحدها كان عندي من الكافرين يا محمد لو ان عبدا من عبيدي عبدني حتى ينقطع او يصير كالشن
البالي ثم اتاني جاحدا لولايتكم ما غفرت له حتى يقر بولايتكم يا محمد تحب ان تراهم قلت نعم يا رب فقال لي التفت عن يمين العرش
فالتفت واذا انا بعلي وفاطمة والحسن والحسين وعلي بن الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي
وعلي بن محمد والحسن بن علي والمهدي في ضحضاح من نور قياما يصلون وهو في وسطهم يعني المهدي كانه كوكب دري فقال يا محمد هؤلاء
الحجج وهو الثائر من عترتك [illegible]
جميع الغيب [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فصل في ما نزل في سورة يونس هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا الكراجكي مسندا عن ابن عباس عن النبي ص قال مثلي فيكم مثل الشمس
ومثل علي مثل القمر فاذا فقدتم الشمس فاهتدوا بالقمر [illegible] في حديث [illegible]
جعل الشمس ضياء والقمر نورا الحديث

فصل في سورة الطارق إنهم يكيدون كيداً وأكيد كيداً فمهل الكافرين أمهلهم رويداً القمي سنداً عن أبي بصير عن الصادق عليه السلام
في حديث قلت إنهم يكيدون كيداً قال كادوا رسول الله وكادوا علياً وكادوا فاطمة عليهم السلام فقال الله يا محمد إنهم يكيدون كيداً
لو قد بعث القائم فينتقم لي من الجبارين والطواغيت من قريش وبني أمية وسائر الناس

فصل في سورة المائدة ومن يكفر بالإيمان فقد حبط عمله وهو في الآخرة من الخاسرين تفسير الفرات سنداً عن الباقر عليه السلام في قوله
ومن يكفر بالإيمان قال الإيمان في بطن القرآن هو علي بن أبي طالب فمن يكفر بولايته فقد حبط عمله وهو في الآخرة من الخاسرين العياشي عن
جابر عن الباقر عليه السلام في حديث قال لا تتخذوا آباءكم وإخوانكم أولياء إن استحبوا الكفر على الإيمان قال الكفر في الباطن في هذه الآية ولاية
الأول والثاني فهو كفر وقوله على الإيمان فالإيمان ولاية علي بن أبي طالب قال ومن يتولهم منكم فأولئك هم الظالمون

فصل في سورة الفرقان ولقد صرفنا في هذا القرآن ليذكروا تفسير الفرات سنداً
عن الباقر عليه السلام قال الله تعالى ولقد صرفنا في هذا القرآن ليذكروا قال يعني ولقد ذكرنا علياً في كل آية فأبوا ولايته وما يزيدهم
إلا نفورا

٤٠

العياشي عن الصادق عليه السلام

فصل قال الله تعالى في سورة المائدة وحسبوا ان لا تكون فتنة ثم عموا وصموا
في قول الله عز وجل وحسبوا ان لا تكون فتنة قال حيث كان رسول الله صلى الله عليه وآله بين اظهرهم ثم عموا وصموا حيث قبض رسول الله
ثم تاب عليهم حيث قام امير المؤمنين ثم عموا وصموا الى الساعة

شبالاتر جشار واشتر يزيد ... و هو شراب كفار لعاب

ذكر ابن الاثير في تاريخه ان يزيد ... المدينة جلس على شراب ... ابن عباس
الحسين ... ان ابن عباس ... الشراب ... الحسين ... الشراب
... فقال ... ثم دعا بالقدح فشربه ثم دعا بآخر
فقال اسق ابا عبد الله فقال له الحسين عليك شرابك ايها المرء لا عين عليك مني فنهض الحسين عليه السلام

فصل في سورة الحديد قال الله سابقوا الى مغفرة من ربكم ... المغفرة ... عرضها كعرض السماء
والارض كعرض مجموعها ... السماء والارض ... تحقيق للعليها ... الآية ... القحقين ... قول ان الارض
فقد ذكر صاحب الفاضل ... معرفة الابعاد والاجرام ان ... الارض عشرون الف و ... الف ... نيل
... والتحقيق ... خلق السموات والارض ...
[illegible]

٤١

... بزرگی ... بگویم ... جواب ... نعق
خداوند ... حقوق ...
... حقوق ...
[illegible]

فصل
... في سورة آل عمران وسارعوا الى مغفرة من ربكم الى اسباب المغفرة وجنة عرضها السموات والارض اعدت
للمتقين العياشي عن الصادق ... الجنة ...
... الناس ... عرضها السموات والارض ...

... جوامع الكلم ... ان ... الكرسي ... عرش الرحمن والكرسي ...
... ومنها معلق بالسلاسل ...
ستة ... النجوم ... الارض ... الافلاك
[illegible]

خوارج را بجهة انکار رجعت جز آیات که بر بطلان ایشان دلالت دارد و بسی هست در سوره توبه ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم واموالهم
بان لهم الجنة یقاتلون فی سبیل الله فیقتلون ویقتلون وعدا علیه حقا فی التوراة والانجیل والقرآن ومن اوفی بعهده من الله فاستبشروا الآیة الا قوله
وذلک هو الفوز العظیم و مکشوف است که اکثر آنها مخلوق از نور او است که مرتبه مطلق اول ... فصل

خذلان الغالین ابن بابویه بسند معتبر روایت کرده که حضرت امام جعفر صادق ع در تفسیر آیه هل انبئکم علی من تنزل
الشیاطین تنزل علی کل افاک اثیم فرمود که این افترا کنندگان بسیارند که از جمله ایشان مغیره و بیان و صاید و حمزة
بن عمارة بربری و حارث شامی و عبدالله بن حارث و ابو الخطاب اقول مراد از مغیره مغیرة بن سعید است و او از غلاة
مشهور است و اخبار بسیار در لعن او وارد شده و بیان بایاء بعد الباء و بالنون بعد الباء علی ما قاله الکشی
و بسند معتبر کشی روایت کرده که آنحضرت بیان را لعنت کرد و فرمود که او بر پدرم دروغ می بست و مؤلف کتاب میزان
الاعتدال از علماء مخالفین نقل کرده که بیان زندیقی بود خالد بن عبدالله قسری کشت و ماتشی بود و شهرستانی گفته است که این
گفته است که حق است که این بیان پسر سمعان نهدی از بنی تمیم بود که در عراق ظاهر شد در سال بعد از صد و بالوهیت حضرت
امیرالمؤمنین قائل شده است بعد از آن حضرت محمد بن حنفیه قائل شده و بعد از آن در ابی هاشم از فرزندان محمد بن حنفیه
قائل شده و او نامه به حضرت باقر ع نوشت و آنحضرت را میخواند که اقرار به پیغمبری او کند و صاید نهدی بود
که حضرت صادق ع تبرّا از او کرده و لعن کرده و حمزه از کذابین مشهور است ملعون است و چنین است حال حارث شامی و
ابو الخطاب محمد پسر ابو زینب و امر ایشان مشهورتر است از آنکه ذکر شود و از جمله کذابین ابو منصور است کشی بسند معتبر از
حفص بن عمرو نخعی روایت کرده است که گفت نزد حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه نشسته بودم مردی با آنحضرت گفت
جانم فدای تو ابو منصور مرا حدیث کرده که او را بالا بردند بسوی پروردگار او و پروردگار او دست بر سر او کشیده
و بزبان فارسی با او گفته است که ای پسر حضرت صادق ع فرمود که حدیث کرد مرا پدرم از جدم که رسول خدا ص فرمود که ابلیس
در میان آسمان و زمین عرش از برای خود ساخته و فرشتگان بعدد ملائکه پس اگر کسی را بسوی خود میخواند و او اجابت نماید و
جمع بسیار شیطان پیروان مراتب بسیار دارند و ابو منصور رسول ابلیس است لعنت خدا بر ابو منصور لعنت خدا بر ابو منصور
لعنت خدا بر ابو منصور سه مرتبه این را فرمود و از جمله کذابین عبدالله بن سبا است کشی بسند معتبر روایت کرده که حضرت امام
محمد باقر ع فرمود که عبدالله بن سبا دعوی پیغمبری می نمود و گمان میکرد که امیرالمؤمنین خدا است و چون این خبر با آنحضرت رسید
او را طلب نمود و از او سوال کرد و او اقرار کرد و گفت بلی تو خدائی و بتحقیق که در دل من چنین افتاد که تو خدائی و من پیغمبرم
حضرت ع فرمود وای بر تو شیطان بر تو غالب شده و بتو استهزا نموده و از این اعتقاد برگرد و توبه کن و ابا نمود
و حضرت او را حبس کرد و سه روز او را توبه امر نمود و او قبول نکرد حضرت او را بآتش سوزانید

و فرمود که شیطان نزد او می آمد و در ذهن او می انداخت این را و ایضا بسند معتبر روایت کرده که حضرت صادق ع
می فرمود که خدا لعنت کند عبدالله بن سبا را که ادعای ربوبیت حضرت امیرالمؤمنین ع نمود و آنحضرت بنده
خدا و فرمان بردار او بود وای بر کسی که بر او دروغ بندد و جمعی که در شان ما سخنی چند میگویند که ما خود از انها
نمیگوئیم لعنت خدا بر ایشان و ایضا بسند معتبر روایت کرده از تمالی که گفت حضرت علی بن الحسین ع گفت خدا لعنت کند
بر دروغ بندد و بدرستیکه بخاطرم آمد عبدالله بن سبا پس جمیع موهای بدنم راست ایستاد بتحقیق که دعوی امر عظیمی
ادعا نمود لعنت خدا بر او باد بخدا سوگند که علی ع بنده صالح خدا و برادر رسول خدا ص بود و کرامت خدا نرسید بر او
مگر بطاعت خدا و رسول او و در رسول خدا ص کرامت الهی نرسید مگر بطاعت خدا و از جمله کذابین جماعتی از اهل هند اند
بسند معتبر از حضرت باقر روایت کرده که چون حضرت امیر ع از قتال اهل بصره فارغ شد هفتاد مرد از اهل هند و سیاهان
نزد آنحضرت آمدند و بر آنحضرت سلام کردند و آنحضرت جواب ایشان را گفت و بزبان ایشان با ایشان تکلم نمود پس فرمود که
نیستم من چنانکه شما گفته اید من بنده خدا و مخلوق اویم پس ابا نمودند و گفتند تو خدائی حضرت با ایشان
فرمود اگر برنگردید از آنچه گفتید در شان من و توبه و بازگشت نکنید بسوی خدا از اینها شما را خواهم کشت و ایشان از رجوع
و توبه کردن ابا نمودند حضرت امر کرد که برای ایشان در زمین گودالها کندند و از هر یک از آن گودالها بسوی دیگری
روزنه گشودند پس ایشان را در آن گودالها انداختند و سر آن گودالها را بستند پس در یکی از آن گودالها آتش افروختند
و دود آن آتش بآن روزنها داخل میشد و ایشان را بدود هلاک کردند و از جمله کذابین است بزیع بن عبدالله حضرت
صادق فرمود که لعنت خدا بر بیان و سری و بزیع که شیطان لعین به نیکوترین صورت متصور شد از سر تا قدم
نزد ایشان آمد و حور دیدند ایشان را و از جمله کذابین مفضل بود و ظاهر است که این مفضل غیر مفضل بن عمر است
که احادیث او در توحید از او روایت شده کشی بسند معتبر روایت کرده که حجر بن زائده و عامر بن جذاعه ازدی بخدمت
حضرت امام جعفر صادق ع داخل شدند و گفتند که جان ما فدای تو باد مفضل بن عمر میگوید که شما روزیهای بندگان را
تقدیر میکنید حضرت فرمود که والله که تقدیر روزی بندگان نمیکند مگر خدا بتحقیق که من محتاج شدم بطعامی
از برای عیال خود و سینه ام از آن تنگ شد و در فکر بودم تا آنکه قوت ایشان را تحصیل کردم آنگاه خاطرم جمع شد
خدا لعنت کند کسی را که چنین سخن گوید و خدا از او بیزار است ایشان گفتند او را لعن کنیم و بیزاری جوئیم فرمود بلی
خدا و رسول از او بیزارند و از جمله کذابین بشار شعیری است کشی بسند معتبر روایت کرده که حضرت صادق ع بمرازم
فرمود

به مرازم فرمود که کیست بشار گفتم شعیری است که جو میفروشد حضرت فرمود که لعنت خدا بر بشار ای مرازم
با ایشان بگو وای بر شما توبه کنید بسوی خدا که شما کافران و مشرکانید و بسند معتبر دیگر فرمود که ای مرازم هرگاه باز بنزد ایشان
رفتی بگو که بندگان مکرمند ... حضرت فرمود که ایشان چه میگویند گفتم میگویند که خدا ... آنچه میگویند و اعتقاد دارند
گفتند و ... بعضی از ایشان هیچ خدا را نه شناسند و رزق و سایر امور را از او میدانند
و با ایشان بگو که این صفات خدا است در حق او قائل شده است و لیس کمثله شیء
گفت ... میگویند که ... از تو برای ... گفت چون ... رسیدم و متاع خود را
منزل خود رسانیدم رفتم او را دیدم و گفتم که ... گفت اسمعیل گفت که مرازم بر در خانه است پس بر روی
بسوی او رفتم ... ای کافر ... ای مشرک ... مرازم از تو بیزار است گفت ... ایا تسدی ... مرا یاد
نموده است گفتم بلی ... است ... خدا را ... و ... دعا کرد ... رسول خدا
بود که ایشان میگفتند که ... ظاهر میشود و گاهی بصورت محمد ... ظاهر گردیده است
که او بنده خدا است ... بعضی از نسخه لفظ ... است
بربوبیت ... بصورت ... ظاهر کرده است که محمد رسول او است ... خود را
باسم ... زیرا که ... محمد ... انکار کردند و اصحاب ابو الخطاب ربوبیت ... در جهار ... قائل
شدند در محمد و فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام ... و گفتند ربوبیت از محمد بفاطمه و حسن و حسین
منتقل شده است و گمان کردند که محمد عبد ... و رسول او است چنانکه ... سلمان ... از ... محمد گفتند
که محمد رب است و سلمان رسول او است و ربوبیت از محمد بسوی فاطمه و ... منتقل شده است و از ایشان بسوی حسن
و بعد از آن بسوی حسین منتقل شد و از جمله دروغگویان یونس بن ظبیان است کشی از یونس بن عبدالرحمن بسند معتبر
روایت کرده که گفت در خدمت حضرت امام رضا بودم شنیدم که در آن ... بعضی غالیان ... آنحضرت ... بیان
میکرد از یونس بن ظبیان که گفت یونس گفت ... از بعضی شبها در طواف بودم ناگاه ندائی از بالای سر خود شنیدم که
گفت ای یونس بدرستیکه منم خداوندی نیست خدائی غیر از من پس مرا عبادت کن و بپا دار نماز را برای یاد من ... سر بالا
کردم جبرئیل را دیدم و چون حضرت امام رضا ع این را شنید ... غضبناک گردید که ... رگهای گردن ... گردید
پس بآن مرد خطاب کرد که بیرون رو از نزد من خدا لعنت کند ترا و لعنت کند آنکسی را که ترا باین حدیث کرد

و لعنت کند یونس بن ظبیان را که هزار لعنت و متابعت کند آن لعنتها را که هزار لعن دیگر از عقب آن لعنتها
و تو یعقوب جعفر و مرکوان سید هم کردند کرد او را و این مذاکر شیطان مذاکر یونسی با ابوالخطاب و لعنه بر هر دو باد
معتقد بودند و ایشان با اصحاب ایشان با آن شیطان ندا کننده متوسل شدند باوجود آنکه زبون در بدترین
عذابها و زمان او از زمره ابرار کردند که شنیدم یونسی را که می‌گفت و از خدمت حضرت بیرون رفت و ده قدم
از درگاه گذشت ناگاه بر زمین افتاد و رخت خود را از نجاسات خود ملوث کرد و در حال حضرت امام
کوکب آمد و فرمود که از عمود در دست بر سر او چنان زد که اندرون او از آن ضربت آشکار شد تا آنکه فضلا اسلامی
بیرون آمد و حق تعالی عجیل نمود روح او را با سوی دوزخ و بدو و بدی ملحق نمود رفیق او یونس بن ظبیان که او را وعده بیک
نمود و دیدند شیطان بیکسان مرحبا از ایشان و از جمله آن لعینان محمد بن بشیر بود که روایت کرده است که چون حضرت
امام موسی کاظم از دنیا رحلت نمود جماعتی واقف شدند و از جمله آنها محمد بن بشیر بود و صاحب شعبده و شعبده‌ها
که از آن جمله این کار می‌کرد که مردم شبه کند و می‌گفت که چشم بندی کنم آن کسی که او را خبیث ادعا نمود که حضرت
امام موسی از دنیا نرفته و در میان خلق غایب بود و همه خلق او را می‌دیدند اما نور او بنور انبیا و ائمه و ملکوت
خلقت ایشان بالاست و در ترتیب لطافت پس بعد از آن خلق محمد بن بشیر را بیدار کرد او را ببیند و او در میان ایشان
موجود است چنانکه پیش از آن بود مگر آنکه اهل المحجوب است ... و این محمد بن بشیر از اهل کوفه بود و یک
روز او را دیدار قبیله ... اسد بود و او را چند داشت که می‌گفتند که موسی بن جعفر زنده و غایب شده و او است قائم
و مهدی و این محمد بن بشیر را در شعبده کرده و عجایب و ... و هرچه که در زمان غیبت او دیدند به مردم و دیگری
بود و او را تعلیم کرد از حکم این اختیار ... و در دنیا ... جمیع امور خود را باو تفویض نموده و او
بکار خود باز داشت پس محمد بن بشیر امام است و غیر از این طایفه اوراد و شعبده کار نمودند ... کرده ...
مغیرة بن سعید بود که حضرت صادق فرمود ... لعنت کند بر مغیرة بن سعید و خلا لعنت کنند ... و دیگر
مغیره بر اهل بیت سحر و شعبده و مخاریق ... از ایشان یاد میگرفت و از جمله کذابین ... که
کشی از ... روایت کرده ... از اصحاب ... حضرت صادق
کار ... نیایند ... که ادعا می‌کند که از اولیا و دوستان است ... خدا
قیم ... سحر ... کردند ... این مذهب ... نماز و زکوه و حج و صوم
٤١

انه اینها معرفت توحید و معرفت کسیکه شد آن حکمه باشد و از آنچه ادعا میکند از نیابت و نبوت هر که
این معرفت داشته باشد پس او مؤمن کامل است که از او ساقط است جمیع شرایع دین مانند نماز و روزه و حج و زکو
آن زیرا که مقرر این عبادتها همین معرفت است و مردم بسیار از قول او میل می‌کنند نموده و اگر صلاح و انسته یافته
شرح حال ایشان و موالیان خود بکنار و جوابی در این باب بنویسد که ایشان را از این هلاکت نجات دهی حضرت
در جواب نوشتند که لعنت خدا بر این حسکه و از موالیان ما نیست هر چند او را لعنت خدا بر او باد و بکذا لو کنه
کرد حق تعالی نفرت داده است محمد و حمران پیش از او که کمر با ابن حنفیه گمان بود و همه ایشان نماز و زکوه و حج
در روزه و ولایت و حجت مردم را ... خواهد است ... خدا ... اهلاکه ... از ایشان او ... را از فرزندان
او بندکان خدائیم و چیزی شریک او نمیکند ... اگر او را ... اطاعت کنیم با رحمت خواهد نمود و اگر او را ... نافرمانی کنیم ناسف
عذاب خواهد کرد و ما بر خدا حجتی نیست بلکه خدا را بر ما و بر جمیع خلق حجت است و بری از ... اصحاب آن قول
که قبول ایشان را ... که لعنت خدا بر ایشان ... و ... مضطر شوید و حجت ... بر او
تمام شد و ... ارشاد او ... در خلوت ... که شکم خود ... حکم ... جواز ... است ... زنا ...
بقطینی بود و ابن بابا قمی و محمد بن موسی شریعی که از جمله کذابین لعنت شده ... مثال حسکه بود و ... ایشان
بودند و از جمله کذابین مشهور فارس بن حاتم قزوینی بود و حضرت امام علی نقی ... لعنت او نمود و او را کشتند و ... بین
جماعتی دیگر از غلاة مثل ابی سمهری و ابن ابی الزرقاء و از جمله کذابین محمد بن نصیر نمیری بود و ... قائل شده
بر ... و ... رسول خدا است و محمد بن علی علیه السلام او ... فرستاده و قول او تناسخ و غلو بود
و حضرت امام علی نقی ... ربوبیت او ... شده بود و فتوی میداد ... نکاح محارم و نکاح رجال بعضی ببعض ... تجویز
میکرد ... لواطه ... و ... که فاعل و مفعول ... از شهوات و طیبات است و خدا چیزی از اینها
حرام نکرده است و محمد بن موسی بن حسن بن فرات ... تقویت میکرد ... و ... علانیه او ... است
او بود و او ... مفعول ... کسی که او را دیده بود ... ملاقات ... او
گفت این از لذات است و تواضع است ... خدا و ... تکبر ... است ... بعد از آن لعون ... قول فرقه
مختلف شدند و از جمله کذابین طائفه بعد از ... در غیبت صغری ... شیخ طبرسی روایت کرده ... ابو محمد حسن شریعی ...

والقائل گفت جماعتی از شیعیان اختلاف کردند در این که خدا امر خلق کردن و روزی دادن را بائمه تفویض نموده است
که ایشان خلق کنند و روزی دهند و جماعت دیگر از ایشان اعتقاد کردند که این محال است و جایز نیست بر خدا ... از اجسام
بغیر خدا کسی نتواند خلق ... ایوان ... است اول گفتند که خدا ائمه را قدرت داده باین و ... ایشان و ... انکار داشتند
پس ایشان خلق میکنند و روزی میدهند و نزاع شدید در این باب نمودند ... در این ... حضرت
صاحب الامر نوشتند ... ابو جعفر محمد بن عثمان که یکی از نواب حضرت بود و ... سال ... نیابت با او بود
واداد که از حضرت جواب ... پس حضرت در جواب نوشتند که حق تعالی خلق میکند اجسام را و تقسیم میکند ... رزق
و حق تعالی جسم نیست و در جسمی حلول نمیکند و چیزی مثل او نیست و او است شنوا و بینا ... ائمه پس از حق تعالی سؤال
میکنند و حق تعالی بسؤال ایشان خلق میکند ... اجابت سؤال ایشان و تعظیم ... حق ایشان ... در سوره آل عمران میفرماید
... حق تعالی ... کتاب و حکم و نبوت ... بندگان خدا ... که
میفرماید که حق تعالی شما را ... امر ... کنید ... ملائکه ... در سوره ... میفرماید که ... ای کتاب
غلو مکنید در دین ... غالیان ... ائمه ... از جمله کذابین محمود
... واد احکام حلال و حرام ... موقوف نمود ... جنت
... مقام محمود ... از محمد ... قول خدا ...
... ربک مقاما محمودا ... از جمله کذابین احمد ...
... مسکینی ... قبل ... این ... داستان ...

١٧ ... ذکر ... [illegible]
[illegible]
فصل ... در مذهب شیعه ... رسول خدا احمد مصطفی ... فضائل ... ائمه ... اظهار ...
[illegible]
محمد ... کان رسول الله ... کان لامیر المؤمنین ... کان للامام ...
[illegible]
[illegible]

فصل وانّ یونس لمن المرسلین اذ ابق الی الفلک المشحون فساهم فکان من المدحضین الی قوله [illegible]
بالترجمة عن الفقیه انه لما رکب مع القوم فوقفت السفینة فی اللجة واستهموا فوقع السهم علی یونس ثلث مرات قال [illegible]
یونس الی صدر السفینة فاذا الحوت فاتح فاه [illegible]

[illegible]

فصل فاوحینا الی ام موسی ان ارضعیه فاذا خفت علیه فالقیه فی الیم ولا تخافی ولا تحزنی انا رادوه
الیک وجاعلوه من المرسلین چون فرعون اطفال بنی اسرائیل میکشت که موسی بوجود نیاید [illegible]

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible]

[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم

[illegible]

[illegible]

قرحمت الله تعو علیها نعمة و اقبل امیر الیه فرسیعض نواحی الکوفة فقال ارکب الساد ثیره والاکام مرح بیعهنا

ذلعص

فصـل قال تعالی ن والقلم وما یسطرون ما انت بنعمة ربک بمجنون القمی عن ابی عبدالله قال ن والقلم الآیة قال

ان الله خلق القلم من شجرة فی الجنة یقال لها الخلد ثم قال لنهر فی الجنة کن مدادا فجمد النهر وکان اشد بیاضا من الثلج واحلی من الشهد

ثم قال للقلم اکتب فقال یا رب وما اکتب قال ما کان وما هو کائن الی یوم القیامة فکتب القلم فی رق اشد بیاضا من الفضة

واصفی من الیاقوت ثم طواه فجعله فی رکن العرش ثم ختم علی فم القلم فلم ینطق ابدا معانی الاخبار باسناده الی سفیان بن

سعید الثوری عن الصادق ثم فی حدیث یقول فیه واما ن فهو نهر فی الجنة قال الله تعالی اجمد فجمد فصار مدادا ثم قال

للقلم اکتب فسطر القلم فی اللوح المحفوظ ما هو کائن الی یوم القیامة فالمداد مداد من نور والقلم قلم من نور واللوح لوح من نور

قال سفیان فقلت له یا ابن رسول الله بین لی امر اللوح والقلم والمداد فضل بیان وعلمنی مما علمک الله فقال یا ابن سعید لولا انک

اهل للجواب ما اجبتک فنون ملک یؤدی الی القلم وهو ملک والقلم یؤدی الی اللوح وهو ملک واللوح یؤدی الی اسرافیل واسرافیل

یؤدی الی میکائیل ومیکائیل یؤدی الی جبرئیل وجبرئیل یؤدی الی الانبیاء والرسل قال ثم قال لی قم یا سفیان فلا آمن علیک

لوح وقلم وان کلا از ملکوت و نور شد از انوار جبروت و ارزان قلم مقام رفیع و رتبه بلند و مرتبه

ارجمند که ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

[illegible]

[illegible]

حاشیه ... [illegible] ... مبداء جو حضرت ... عبد المطلب

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

این ... [illegible]

... [illegible] ... امیر المؤمنین ...

... [illegible]

فصـل فی سورة الحدید یوم تری المؤمنین والمؤمنات الآیة تفسیر الفرات مسندا عن جابر عن الباقر علیه السلام فی قوله

یوم تری المؤمنین والمؤمنات یسعی نورهم بین ایدیهم وبایمانهم قال رسول الله هو نور امام المؤمنین یسعی بین ایدیهم

یوم القیامة اذا اذن الله ان یاتی منزله فی جنات عدن والمؤمنون یتبعونه وهو یسعی بین ایدیهم حتی یدخل

جنة عدن وهم یتبعونه حتی یدخلون معه واما قوله وبایمانهم فانتم تاخذون بحجز رسول الله آل محمد ویاخذ آل

محمد بحجز الحسن والحسین ویاخذان بحجز امیر المؤمنین علی بن ابی طالب ویاخذ هو بحجز رسول الله حتی یدخلون معه

فی جنة عدن وذلک قوله بشراکم الیوم جنات تجری من تحتها الانهار خالدین فیها ذلک هو الفوز العظیم

[illegible]

فصـل فی سورة لقمن ولو ان ما فی الارض من شجرة

المناقب لابن شهر آشوب سئل یحیی بن اکثم ابا الحسن العالم علیه السلام عن قوله سبعة ابحر ما نفدت کلمات الله ما هی فقال هی

الکلمات التی لا تدرک فضائلنا ولا تستقصی

فصل في سورة الحج ومن عاقب بمثل ما عوقب به ثم بغي عليه لينصرنه الله ان الله لعفو غفور [illegible]

[illegible]

فصل في سورة الانفطار يا ايها الانسان ما غرك بربك الكريم الذي خلقك فسويك فعدلك في اي صورة ما شاء ركبك [illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل في سورة البقرة واذ ابتلى ابراهيم ربه بكلمات فاتمهن قال اني جاعلك للناس اماما [illegible]

[illegible]

دگر فته بود از خونش با جزای این حکایت رسید که مشار الیه بکبر شد و مکتوب رود و از اطراف بنی خوان میرحت
گاه جلا بیکر و گاه مروات بر فت گاه ابیات ضعیفا که این کشته شهدا قطره قطره خون مطهر از زخم سر روان شد بر
بدان جوار بجهت بلند ... اگر نمکدان خون هو ... حکایت ... قطره از خون ... تمام انکار
شفا ... دیگر ... قطره قطره ... از ... ختند ... رست ... ۱۲
دیدن ... عزیزه ... از ... شفا ... رتبه
فصل في سورة التحريم اتمم لنا نورنا المناقب لابن شهر آشوب اتمم لنا نورنا
الحق بنا شيعتنا

فصل قوله تعالى في سورة المطففين كلا ان كتاب الابرار لفي عليين المناقب لابن شهر آشوب عن الباقر ع
في قوله تعالى كلا ان كتاب الابرار الى قوله المقربون هو رسول الله وعلي وفاطمة والحسن والحسين عليهم السلام تفسير الفرات
مسندا عن جعفر ع قال نزلت خمس آيات كلا ان كتاب الابرار لفي عليين وما ادراك ما عليون الى قوله يشرب بها المقربون
وهي خمس آيات وهم رسول الله ص وعلي وفاطمة والحسن والحسين

فصل قوله تعالى في سورة الانشقاق فاما من اوتي كتابه بيمينه فسوف يحاسب حسابا يسيرا وينقلب الى اهله مسرورا الكراجكي
مسندا عن ابي بصير عن ابي عبد الله قال قوله تعالى فاما من اوتي كتابه بيمينه الى قوله مسرورا هو علي وشيعته يؤتون كتبهم بايمانهم

فصل قوله تعالى والسماء ذات البروج الآية الاختصاص عن ابن عباس عن النبي ص في حديث ثم تلا هذه الآية
والسماء ذات البروج ثم قال أتقدر يا ابن عباس ان الله اقسم بالسماء ذات البروج ويعني بالسماء وبروجها
قلت يا رسول الله فما ذاك فقال اما السماء فانا واما البروج فالائمة بعدي اولهم علي وآخرهم المهدي
اقول تمام الحديث انه قال ص ان ذكر الله عبادة وذكري عبادة وذكر علي عبادة وذكر الائمة من ولده عبادة والذي بعثني بالنبوة
وجعلني خير البرية ان وصيي لافضل الاوصياء وانه لحجة الله على عباده وخليفته على خلقه ومن ولده الائمة الهداة بعدي بهم يحبس
العذاب عن اهل الارض وبهم يمسك السماء ان تقع على الارض الا باذنه وبهم يمسك الجبال ان تميد بهم وبهم يسقي خلقه
الغيث وبهم يخرج النبات اولئك اولياء الله حقا وخلفائي صدقا عدتهم عدة الشهور وهي اثنا عشر شهرا وعدتهم عدد
نقباء موسى بن عمران ثم تلا هذه الآية والسماء ذات البروج ثم قال أتقدر يا ابن عباس الحديث

٧٤

[illegible]

فصل ... والتين والزيتون وطور سينين وهذا البلد الامين لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم ... [illegible]

[illegible]

فصل ... لا اقسم بهذا البلد وانت حل بهذا البلد ووالد وما ولد لقد خلقنا الانسان في كبد ... [illegible]

[illegible]

٧٥

[illegible] ... حجاب ... [illegible]

یا ابا عبدالله

[illegible]

چون عبدالله بن عباس مطلع شد بر درون او ان حضرت ... رسید عرض کرد ... [illegible] ... ترید العراق فقال له ... [illegible]

فصل

الرحمن علم القرآن خلق الانسان علمه البیان مراد از انسان کامل و عقل کامل امیرالمؤمنین ع است که ... [illegible]

[illegible] ... خازن علم خدا ... [illegible]

[illegible] ... امیرالمؤمنین ... [illegible]

[illegible] ... ذات و صفات امیرالمؤمنین ... [illegible]

در قرآن عظیم اسم ... [illegible] ... العلی العظیم ... [illegible]

[illegible]

فصل در ذکر ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل ... [illegible] ... امیرالمؤمنین ... [illegible]

[illegible]

١٢٩٤

فصل قال الله تبارک ... تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیکون للعالمین نذیرا ... [illegible]

[illegible]

فصل ... [illegible]

[illegible]

در روضة الصفا آورده که زینب [illegible] دو کودک شیرخواره همراه داشت [illegible] طفل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قال ابن المسیب کنا عند عمر بن الخطاب [illegible]
واضع یده [illegible]
ماکنت [illegible] والله [illegible] الناس [illegible]
من [illegible] فقال [illegible]
از ان [illegible] شهیدان کربلا [illegible]

فصل [illegible] اصحاب الاخدود [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] فی النار [illegible]
[illegible] فی النار [illegible]
[illegible] فی النار [illegible]

فصل [illegible]
[illegible]
[illegible]
قال [illegible] اصحاب الاخدود [illegible]
[illegible]
[illegible] نجران [illegible]
نجران [illegible]
[illegible]
[illegible] ذونواس [illegible]

[illegible] فی النار [illegible] الکافر [illegible] فجاءت امراة ومعها ولد صغیر [illegible]
قامت علی شفیر الخندق [illegible] فقال لها یا اماه [illegible]
فی النار [illegible] قال ابن عباس [illegible] النار [illegible]
[illegible]
[illegible]

فصل [illegible] تفسیر الفرات مسندا عن ابن عباس [illegible] رسول الله [illegible]
[illegible] علی بن ابی طالب [illegible]
[illegible] یا رسول الله [illegible]
[illegible] یا رسول الله [illegible]
[illegible] رسول الله [illegible]
[illegible]
[illegible]
ن والقلم [illegible]
[illegible] قال [illegible] رسول الله والقلم
[illegible] امیر المومنین [illegible] القرآن [illegible]
[illegible]
جل شانه وبه یحفظ احکام الدین ویستقیم امور العالمین وکذلک امیر المومنین انتهی

المجلس الآخر فی سورة الانبیاء کل نفس ذائقة الموت ونبلوکم بالشر والخیر فتنة والینا ترجعون

فصل در سورهٔ التوبة الذین یلمزون المطوعین من المؤمنین فی الصدقات والذین لا یجدون الا جهدهم فیسخرون منهم سخر الله منهم ولهم عذاب الیم ... امیر المؤمنین ... عبد الرحمن بن عوف ... الذین یلمزون ... امیر المؤمنین ... عذاب الیم ... استغفر لهم او لا تستغفر لهم ان تستغفر لهم سبعین مرة فلن یغفر الله لهم ... [illegible]

... بسم الله الرحمن الرحیم تبارک الذی بیده الملک وهو علی کل شیء قدیر الذی خلق الموت والحیوة لیبلوکم ... [illegible]

[illegible]

فصل ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

المجلس الآخر [illegible] بحمد [illegible] والشكر [illegible]

والأرض [illegible]

[illegible]

[illegible]

قال تعالى بسم الله الرحمن الرحيم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق فاعبد الله مخلصا له

الدين [illegible] ألا لله الدين الخالص [illegible]

[illegible] ما نعبدهم إلا ليقربونا إلى الله زلفى إن الله يحكم بينهم فيما هم فيه يختلفون [illegible]

[illegible]

[illegible] إن الله لا يغفر أن يشرك به ويغفر ما دون ذلك [illegible]

[illegible]

كه مالك نفع و ضر [illegible]

پس خدا [illegible]

[illegible]

[illegible] الإخلاص [illegible]

[illegible]

وبدا لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون وبدا لهم سيئات ما عملوا وقوله في سورة الكهف قل هل ننبئكم بالأخسرين أعمالا الذين ضل سعيهم في الحياة الدنيا وهم يحسبون أنهم يحسنون صنعا فالعبد لا يسلم ... المعتقد والراقي ... والأ... اتبع باتباع الشيطان وهو لا يشعر واعلم أن الآفات المشوشة للإخلاص بعضها جلي وبعضها خفي وبعضها ضعيف مع الجلاء وبعضها قوي مع الخفاء ولا يفهم ... إلا بمثال فنقول أن الشيطان يدخل الآفة على المصلي مهما كان مخلصا في صلوته ثم نظر إليه جماعة أو دخل عليه داخل فيقول له حسن صلوتك حتى ينظر إليك هذا الحاضر بعين الوقار والصلاح ولا يزدريك ولا يغتابك فتخشع جوارحه وتسكن أطرافه وتحسن صلوته وهذا هو الرياء الظاهر ولا يخفى ذلك على المبتدئين من المريدين ... يقول في أول سورة الكهف ... ولا يشرك بعبادة ربه أحدا ... اللاهية والأنظار ... الأسرار ... الصلوة ... في سورة ... أن الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر

مثال آخر لدرجة أخرى من الآفات المشوشة للإخلاص أن يكون المريد قد فهم هذه الآفة وأخذ منها حذره فصار لا يطيع الشيطان فيها ولا يلتفت إليه ويستمر في صلوته كما كان فيأتيه في معرض الخير ويقول أنت متبوع ومقتدى بك ومنظور إليك وما تفعله يؤثر عنك ويتأسى بك غيرك فيكون لك ثواب أعمالهم إن أحسنت وعليك الوزر إن أسأت فأحسن عملك بين يديه فعسى يقتدي بك في الخشوع وتحسين العبادة وهذا أغمض من الأول وقد ينخدع به من لا ينخدع بالأول وهو أيضا عين الرياء ومبطل للإخلاص فإنه إن كان يرى الخشوع وحسن العبادة خيرا لا يرضى لغيره تركه فلم لم يرتض لنفسه ذلك في الخلوة ولا يمكن أن يكون نفس غيره أعز عليه من نفسه فهذا محض التلبيس بل المقتدي به هو الذي استقام في نفسه واستنار قلبه فانتشر نوره إلى غيره فيكون له ثواب عليه فأما هذا فمحض النفاق والتلبيس فمن اقتدى به أثيب عليه وأما هو فيطالب بتلبيسه ويعاقب على إظهاره من نفسه ما ليس متصفا به ... مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره ... لا يعزب عنه مثقال

في سورة الزلزال

في سورة سبأ

مثال آخر لدرجة أخرى هي أدق مما قبلها أن يجرب العبد نفسه في ذلك ويتنبه لكيد الشيطان ويعلم أن مخالفته بين الخلوة والمشاهدة للغير محض الرياء ويعلم أن الإخلاص في أن تكون صلوته في الخلوة مثل صلوته في الملأ ويستحيي من نفسه ومن ربه أن يتخشع لمشاهدة خلقه تخشعا زائدا على عادته فيقبل على نفسه في الخلوة ويحسن صلوته على الوجه الذي يرتضيه في الملأ ويصلي في الملأ أيضا كذلك فهذا أيضا من الرياء الغامض لأنه حسن صلوته في الخلوة لتحسن في الملأ فلا يكون قد فرق بينهما فالتفاته في الخلوة والملأ إلى الخلق بل الإخلاص أن تكون مشاهدة البهائم

لصلوته ومشاهدة الخلق على وتيرة واحدة فكان نفس هذا ليس تسمح بإساءة الصلوة بين الناس ثم يستحيي من نفسه أن يكون في صورة المرائين ويظن أن ذلك يزول بأن تستوي صلوته في الخلاء والملأ وهيهات بل زوال ذلك بأن لا يلتفت إلى الخلق كما لا يلتفت إلى الجمادات في الخلاء والملأ جميعا وهذا من شخص مشغول الهم بالخلق في الخلاء والملأ

مثال آخر لدرجة أخرى هي أدق وأخفى أن ينظر إليه الناس وهو في صلوته فيعجز الشيطان عن أن يقول له اخشع لأجلهم فإنه قد عرف أنه تفطن لذلك فيقول له الشيطان تفكر في عظمة الله وجلاله ومن أنت واقف بين يديه واستحي أن ينظر الله إلى قلبك وهو غافل عنه فيحضر بذلك قلبه وتخشع جوارحه ويظن أن ذلك عين الإخلاص وهو عين المكر والخداع فإن خشوعه لو كان لنظره إلى جلاله لكانت هذه الخطرة تلازمه في الخلوة ولكان لا يختص حضورها بحالة حضور غيره وعلامة الأمن من هذه الآفة أن يكون هذا الخاطر مما يألفه في الخلوة كما يألفه في الملأ ولا يكون حضور الغير هو السبب في حضور الخاطر كما لا يكون حضور البهيمة سببا فما دام يفرق في أحواله بين مشاهدة إنسان ومشاهدة بهيمة فهو بعد خارج عن صفو الإخلاص مدنس الباطن بالشرك الخفي من الرياء وهذا الشرك أخفى في قلب ابن آدم من دبيب النملة السوداء في الليلة الظلماء على الصخرة الصماء كما ورد به الخبر ولا يسلم من الشيطان إلا من دق نظره وسعد بعصمة الله تعالى وتوفيقه وهدايته وإلا فالشيطان ملازم للمتشمرين لعبادة الله لا يغفل عنهم لحظة حتى يحملهم على الرياء في كل حركة من الحركات حتى في كحل العين وقص الشارب وطيب يوم الجمعة ولبس الثياب فإن هذه سنن في أوقات مخصوصة وللنفس فيها حظ خفي لارتباط نظر الخلق بها ولاستئناس الطبع بها فيدعوه الشيطان إلى فعل ذلك ويقول هذه سنة لا ينبغي أن تتركها ويكون انبعاث القلب باطنا لها لأجل تلك الشهوة الخفية أو مشوبة بها شوبا يخرج عن حد الإخلاص بسببه وما لا يسلم عن هذه الآفات فليس بخالص بل من يعتكف في مسجد معمور نظيف حسن العمارة يأنس إليه الطبع به فالشيطان يرغبه فيه ويكثر عليه من فضائل الاعتكاف وقد يكون المحرك الخفي في سره هو الأنس بحسن صورة المسجد واستراحة الطبع إليه ويتبين ذلك في ميله إلى أحد المسجدين أو أحد الموضعين إذا كان أحسن من الآخر وكل ذلك امتزاج بشوائب الطبع وكدورات النفس ومبطل حقيقة الإخلاص مثل الرجل يعتق عبدا لينجو من مؤنته وسوء خلقه أو يحج ليصح مزاجه بحركة السفر أو يتخلص من شر يعرض له في بلده أو ليهرب عن عدو له في منزله أو يتبرم بأهله وولده أو بشغل هو فيه فأراد أن يستريح عنه أياما أو ليغزو ليمارس الحرب ويتعلم أسبابه ... أو يطلب العلم ليسهل عليه طلب ما يكفيه من المال أو ليكون عزيزا بين العشيرة أو ليكون عقاره وماله محروسا بعز العلم عن الأطماع أو كتب مصحفا ليجود بالمواظبة على الكتابة خطه أو حج ماشيا ليخفف عن نفسه الكراء أو توضأ ليتنظف أو يتبرد أو تصدق على السائل ليقطع إبرامه في السؤال عن نفسه ... فمهما كان باعثه هو التقرب إلى الله ولكن انضاف إليه خطرة من هذه الخطرات حتى صار العمل أخف عليه بسبب هذه الأمور فقد خرج عمله عن حد الإخلاص ولعمري الغش الذي يخرج من الذهب له درجات متفاوتة فمنها ما يغلب ومنها ما يقل لكن يسهل دركه ومنها ما يدق بحيث لا يدركه إلا الناقد البصير وغش القلب ودغل

الشيطان وخبث النفس أغمض من ذلك وأدق كثيرا ولهذا قيل ركعتان من عالم أفضل من عبادة سنة من جاهل وأريد به العالم البصير بدقائق آفات الأعمال حتى يخلص عنها فإن الجاهل نظره إلى ظاهر العبادة واغتراره بها كنظر السوادي إلى حمرة الدينار المموه ... وهو مغشوش زائف في نفسه ... فهكذا يتفاوت أمر العبادات بل أشد وأعظم ... الآفات المتطرقة ... الأعمال ... فلنقتنع ...

... يعني ...

... وهذه حقيقت ايمان است يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم در سوره ... يعني ... از رحمت ... دنيا و آخرت ... وكليني از حضرت صادق ... روايت كرده ... كفلين حسنين ... ونور ...

... عن ابن بابويه ... الأئمة ... عن ... قال كنت أنا وأبو ذر وسلمان وزيد بن أرقم ... رسول الله ... فقال ... يا أبا ذر ... صلى الله عليه وآله ... فقلنا يا رسول الله ... قال ... أبو ذر ... خضراء ... على ذي لهجة أصدق من أبي ذر ثم قال خلق الله تبارك وتعالى ... ثم جعله ... آدم ...

الأصلاب ثم نقلنا من صلب آدم إلى أصلاب الطاهرين إلى أرحام الطاهرات فقلنا يا رسول الله أين كنتم قال كنا أشباحا من نور تحت العرش نسبح الله ونمجده ثم قال لما عرج بي إلى السماء وبلغت سدرة المنتهى ودعني جبرئيل فقلت حبيبي جبرئيل أفي مثل هذا المقام تفارقني فقال يا محمد إني لا أجوز هذا الموضع فتحترق أجنحتي ثم زج بي في النور ما شاء الله ... يا محمد ... اطلعت على الأرض ... فاخترتك منها ... وعليا ... ولولاكم ما خلقت الدنيا ولا الآخرة ولا الجنة ولا النار ... ارفع رأسك ... فإذا أنا بأنوار علي وفاطمة والحسن والحسين ... فقلت يا رب ... قال يا محمد ... هؤلاء الأئمة ... فقلنا ... بآبائنا وأمهاتنا ... يا رسول الله ... عجيبا فقال ...

... [illegible]

... يا ... بالرحمة ...

از توضیح این سر زیاده [illegible] محافظت نمود [illegible] پس [illegible] بعد از آنکه [illegible]
[illegible] شد [illegible] بعد از [illegible] که [illegible]
کشته [illegible] از رحمت خدا
[illegible] الا لعنة الله

قال قطب [illegible] نوع دوم [illegible] اطوار [illegible] متعدده و طورها [illegible] که از عالم
عالم [illegible] اطوار بطور [illegible] تا [illegible] رسید [illegible] مقام [illegible]
[illegible]
[illegible] نفخ [illegible]
[illegible] روح [illegible]

این روح

[illegible]
از حضرت صادق روایت کرده [illegible] از شیعیان حضرت امام حسن [illegible]
از معاویه [illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible] حسن [illegible]

ولی امروز [illegible] حضرت [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] العارف [illegible]
[illegible] متوکل [illegible]
[illegible]
[illegible] متوکل [illegible]
[illegible]
[illegible] عبد [illegible]
از الله [illegible]

قال الطبري في تاريخه وزعاف ... ولم يزل في القتال ثم بغى عليه ليبصر الله لا محالة ان الله لعفو غفور للمستغفر الحق ...
رسول الله لما ... قريش ... وهرب منهم ... وطلبوا ليقتلوه فنجاه الله يوم بدر وقتل عتبة وشيبة والوليد وابو جهل وحنظلة
بن ابي سفيان وغيرهم فلما ... رسول الله ... ثم قتل الحسين وال ... بغيا وعدوانا وهو قول يزيد ... بعد الشهور ...
... وقال يزيد حين يقلب الرأس ... والرأس مطروح ... ليت اشياخي الاولى ... حتى ...
... يوم بدر لكان الوزن بالمقدار فقال ثم ... رسول الله ... ثم بغى عليه
ليبصر الله بالقائم من ولده

قال تعالی فی سورة الاحزاب ان الذین یؤذون الله ورسوله لعنهم الله فی الدنیا والآخرة واعد لهم عذابا مهینا [illegible]

[illegible]

ان الذین یبایعونک انما یبایعون الله [illegible]

من یطع الرسول فقد اطاع الله [illegible]

[illegible]

[illegible] امام زمان امام محمد تقی [illegible] هنوز در این [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حب علا الصدور احكم فقد حب الله حب الحضرت [illegible] معلوم است [illegible]

[illegible]

المجلس العاشر

قال تعالى ان الله اصطفى ادم ونوحا وال ابراهيم [illegible]

[illegible]

اما الف مرقاة ما بين المرقاة الى المرقاة [illegible] جوهرة الى مرقاة زبرجد [illegible] مرقاة لؤلؤ الى مرقاة ياقوتة [illegible] مرقاة ذهب الى مرقاة فضة [illegible]

[illegible]

وصلاتنا

وصلاتنا في بيان الوسيلة من ابن الرسول [illegible]

[illegible]

عن ابن عباس قال [illegible] يوم [illegible] فاطمة [illegible]

[illegible]

يا فاطمة بنت محمد [illegible]

[illegible]

قال رسول الله [illegible] اذا كان يوم القيامة [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مبعوث کرد ... جبرئیل ... در آن آنحضرت ... و چنان شد که آنحضرت

... نظر میکرد ... نظر میکرد ...

... حقیقت ... سخن گفت ... محمود ... خود چنان ...

... شنیدند ... حق ... قربت ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

صح البیاض

[illegible]

[illegible] ... [illegible]

... الملك الاكبر

[illegible]

في تبيع الي فرا سلام الله عليها قال نعم بسم الله الرحمن الرحيم حم والكتاب المبين انا انزلناه في ليلة مباركة انا كنا منذرين فيها يفرق كل امر حكيم امرا من عندنا انا كنا مرسلين ... [illegible]

[illegible]

آل عمران

المجلس الاول — قال تعالى كنتم خير امة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف وتنهون عن المنكر وتؤمنون بالله

اعلم ان ... كنتم خير امة وليس المراد ... كيف يكونون خير امة وهم قتلوا ...

كما ورد في الرواية ... في مقام البشرية ...

والبينات ... والظاهرة والباطنة ... في مقام الشريعة ومقام الطريقة ومقام

الحقيقة ...

... وتؤمنون بالكتاب كله

... والايمان الحقيقي هو الاقرار ... بالكتاب ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

پروردگارا در حق [illegible] توبه آدم را به این پیراهن قبول کرد و لطف را به برکت آن پیغمبر پیراهن یوسف یعقوب برگردانید
و یونس [illegible] کرامات آن [illegible] برکات داد و برکت آن [illegible] بافت و [illegible] پیراهن [illegible]
[illegible] پیراهن [illegible] نزد خدا از آن پیراهن [illegible] پوشید و از آن پیراهن که [illegible] ابراهیم
پوشید [illegible] آتش [illegible] پیراهن که [illegible] حضرت صدیق پوشید [illegible] آن پیراهن
[illegible] و لکن [illegible] آن پیراهن [illegible] نزد خدا [illegible]
آن پیراهن [illegible] و حرمت [illegible]
آن پیراهن [illegible]
[illegible] مقدم سلطان [illegible] پیراهن [illegible]
[illegible] پیراهن [illegible] مقصود از [illegible]
آن پیراهن [illegible] مقصود از [illegible] این پیراهن [illegible]

و ایشان [illegible] توبه [illegible] القوم [illegible]
[illegible] مقتول [illegible] الکلام [illegible]
[illegible]
[illegible] از [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
اهل البیت [illegible] حضرت [illegible] صحرای کربلا [illegible]
[illegible] مظلوم [illegible]
[illegible]
[illegible] الدنیا [illegible] کربلا [illegible]
[illegible]
[illegible]

و التوابین

و آشوب [illegible] مظلوم [illegible] و [illegible]
[illegible] رسید [illegible]
الا قتل الحسین بکربلا الا لعن الله [illegible] الحسین بکربلا [illegible]
[illegible] رسید [illegible]

ذکر التوابین بعد شهادة الحسین علیه السلام [illegible] تحت تاریخ الکامل لابن الاثیر

مفصلا قال الله تعالی ان الله یحب التوابین و یحب المتطهرین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مروان [illegible] سلیمان بن صرد [illegible] اصحاب رسول الله [illegible]
سلیمان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] مظلوم [illegible]
[illegible] سلیمان بن صرد [illegible] امیر المؤمنین [illegible] بن سعد
[illegible] امیر المؤمنین
[illegible] سلیمان [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
قال [illegible]
[illegible] اهل بیت نبیه صلی الله علیه و آله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] العظیم [illegible]

توبک

توبک و قلت [illegible]
[illegible]
[illegible] سلیمان بن صرد [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] سلیمان بن صرد [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] امام زین العابدین [illegible]
[illegible]
[illegible] امام زین العابدین [illegible]
[illegible]
[illegible]

فصل قال الله تعالی ... [illegible]

اگر از امام صلاح شد رجوع بحق کرد ... [illegible]

رضا ... بیعت کرده ... [illegible]

سلیمان شروع کرد ... [illegible]

[illegible]

دلیله ور تحقیق روح تحقیقی ... [illegible] ... از احادیث ... [illegible]

[illegible] ... بیان حقیقت روح ... [illegible] ... سؤال کنی که علم تو را ...

[illegible] ... افلاک و کواکب و زمین

قال الله تعالی یوم نحشر المتقین الی الرحمن وفدا یعنی روزی که محشور گردانیم پرهیزکاران را بسوی خداوند رحمان ...

فصل از حضرت امام ... منقولست که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام سؤال کرد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله از تفسیر این آیه یوم نحشر المتقین

الی الرحمن وفدا گفت ای علی ... روزی که محشور گردانیم پرهیزکاران را بسوی خداوند رحمان ...

... سواران باشند حضرت فرمود که یا علی ...

جماعت اند که پرهیزکاری ... در راه خدا ... دوست داشته ...

... یا علی ...

... خواهند ...

... سفید ... باشد که ...

... نیکو ... باشد ...

بهشت باشند ...

... بهشت ...

درگاه ... درخت باشد که ... صد هزار ... از جانب راست چشمه باشد ...

چشمه ... خدا ...

... شراب ... پاک کنند ...

... چشمه ...

میکنند و این چشمه ...

... همه ...

و ایشان را با سایر خلق باز ... و رحمت ...

ملائکه بهشت اورند پس چون به بهشت رسند ملائکه حلقه بر در زنند و آواز آن در بلند شود که جمیع حوریان
اطلاع کند که خدا ابرار را خلق کرده آمده‌اند انگاه حوریان در کنند و یکدیگر را بشارت دهند که دوستان
خدا آمدند پس چون در را باز کنند داخل بهشت شوند و حوریان ایشان را استقبال نمایند و ...
مشرف سازند و گویند که مرحبا خوش آمدید و چه بسیار مشتاق لقای شما بودیم پس دوستان خدا نیز بمثل
این سخن جواب ایشان را گویند پس حضرت امیرالمؤمنین ع فرمود که ای یاران رسول الله ... شیعیان
خالص تو اند و تو امام و پیشوای ایشانی ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

الحمد لله الذي جعل الممكنات كالذرة في شمس عظمته وجميع الموجودات كالنقطة الموهومة في يد قدرته وجميع المخلوقات كالحباب في رحمته

والصلوة على محمود وهو محمد في جميع خصاله وفعاله [illegible]

[illegible]

حديث القدر

[illegible] هم الكافرون فصل من مولينا امير المؤمنين عليه السلام ان القدر سر من سر الله وستر من ستر الله وحرز من حرز الله [illegible]

[illegible]

سؤال [illegible]

الجواب [illegible]

[illegible]

بسم الله [illegible]

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible]

كيفية القرب منها الا فصل قوله تعالى في رجال والنساء وبعدك الذي ظهر لموسى بن عمران عليه قبة الزمان فيه فراشان احدهما الزمان
الا انه حجة وقد تكرر ذكر هذه القبة في التوراة واختلف العلماء في تعيين القبتين اللتين هي القبة التي بناها موسى وهارون في التيه
بامر الله تعالى فكان يعبد الله فيه وقيل ان المراد بها بيت المقدس وقيل انها الفلك الاعظم محيط بالجهات وهو المحيط بالزمان و
الزمانيات والمكانيات وقيل بيت المقدس شرفها الله وعظمها وقيل المراد بها بيوت الانبياء وقيل انها هي المساجد وقد
حكى عن الشيخ الاوحد الشيخ احمد الاحسائي ره انها قبة طيسال بن حور صاحب كتب الفلسفة وقد كان في زمان نوح ع
ولما سمع ان نوحا دعى على قومه واراد الله اهلاكهم بالغرق بنى قبة محيطة على المدينة التي هو فيها ورصدها بالنواميس باسرار الله سبحانه
وجعلها بحيث يدخل فيها الهواء وضياء الشمس ولا يدخل فيها الماء وبذلك سلم اهل تلك المدينة من الغرق ولكن الله سبحانه
اخفاها عن اعين الناس وابصارهم ولا يطلع عليها الا الانبياء والرسل والصفوة المنتجبون في زمان خروج سيدنا القائم ع
اظهر تلك المدينة ورآها كل احد وتلك القبة تسمى قبة الزمان لانها بقي في الزمان لم تغرق سواها ولانها مستترة مع الزمان
الى ظهور صاحب الزمان ع وقد ظهر لموسى بن عمران على تلك القبة ظهورات تلك الاسماء التي بها كانت [illegible]
واختصاص موسى بظهور تلك الاسماء على تلك القبة لكمال مناسبته معه في الطبيعة والمزاج والطهارة والآثار فان تلك الاسماء غالبة
عليها الحرارة واليبوسة وجعلها صالحة لطبايع اهل المدينة وصلحة لنظام معاشهم ومعادهم وكذلك قد ظهر بحرارة الغريزية
في سبعة تلك الاسماء الشمسية على تلك القبة لان موسى من حملة العرش وهو الحامل لركن النار كان نوح حاملا للماء وابراهيم
حاملا لركن التراب وعيسى حاملا لركن الهواء فكان موسى بذلك روحا وابراهيم خليلا من الفقر ونوح من شدة البكاء والشرح [illegible]
عبد الخالق وموسى كليما ففهم فيه بيت الزمان [illegible] وعندنا انها قبة كان يتعبد فيها موسى وهارون في طلب ابنا هارون
وهما سكرانان فجاءت نار فاحرقتهما فخاف بنو اسرائيل من ذلك [illegible] في ذهب وورقا وما فيها من
[illegible] المكان [illegible] فان اصابه [illegible] تحركت تلك الحجب والزمان
[illegible] التوراة ان تلك القبة التي بناها موسى بن عمران في [illegible]
[illegible] القبة الزمان [illegible] هارون واولاده على [illegible]
[illegible] التوراة في الفصول [illegible]
[illegible] الالهية [illegible] فصل [illegible]
[illegible]
[illegible]

والذي احرق موسى ع والقدم لقت [illegible] عند ظهور النور كان بنو اسرائيل [illegible] فان ظهور جلاله فان الرؤية
خلقوا من شعاع الانبياء فلما ظهر نور الله الظاهرة حقيقة موسى ع التي هي العلامات اولئك [illegible] موسى [illegible]
ذلك من الوجه الاعلى ولا يظهر الا بعد قطع الالتفات عند الوجه الاسفل [illegible] كما قال امير المؤمنين ع اطفاء السراج
فقد طلع الصبح وقال عليه السلام في صفة التوحيد وقال [illegible] فكان انتهى الحقيقة العليا [illegible]
[illegible] كان لظهوره [illegible] الظهور [illegible] الله [illegible] الاشياء [illegible]
النوم فان الروح اذا التفت الى القلب وقطع نظره عن الظاهر عطلت الحواس الظاهرة [illegible]
عن كل ما يتعلق [illegible] الارواح والاشباح والعقول وغيرها [illegible]
فانه ظهر لك ان [illegible] حقائق الانبياء [illegible] الفيوضات [illegible]
في ذكر [illegible] الملائكة [illegible] حقيقة الانبياء
[illegible] والتقديرات [illegible] سبحانه [illegible]
[illegible] الوحدانية [illegible]
[illegible] فصل [illegible] الظاهرة والباطنية [illegible]
[illegible] العقل [illegible]
في جواب [illegible] بسيطة [illegible] بالذات [illegible] العقل [illegible]
[illegible] الموجودات [illegible] الكمال [illegible]
[illegible]
[illegible] العقل [illegible]
[illegible] العقل [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الواصلة اليها [illegible] الفيوضات [illegible]

وتسير كلمته هو النفس التي هي احت العقل كما وصفنا لك فان الله الكريم ان يتعلق بها ابتداء بواسطة العقل ولهذا صارت
اشرف منزلة واعلى مكانة ورتبة بعد العقل فالعقل مثال النبوة والنفس مثال الولاية والعقل مثال العرش والنفس مثال الكرسي
في الانسان الكبير ثم ان الادراك في سائر القوى والمشاعر انما هو بواسطة النفس [illegible] ما سيأتي [illegible]
[illegible] الصنوبري الذي هو اصل لسائر الجوارح [illegible] الجوارح [illegible] اشرف
[illegible] سائر الجوارح [illegible] الجوارح هو الصدر [illegible]
فان العقل ان يتعلق بالقلب والنفس بالصدر ثم لما كان الراس بعد القلب والصدر اشرف من جميع الجوارح [illegible]
[illegible] خلق الله جميع المشاعر والقوى الظاهرة والباطنة [illegible] مقدمه [illegible]

وصورته هكذا

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible] البطن الاول [illegible]
[illegible] بالقلب [illegible] العقل [illegible]
[illegible] مثال اشراق الشمس على الجدار
المقابل [illegible]

فيتعلق بذلك الاشراق الذي هو [illegible] وتسمى هذه القوة التي [illegible] العقل [illegible] بالقوة العاقلة [illegible]
هذه القوة [illegible] في الانسان الكبير [illegible] حقيقة [illegible]
[illegible] الملائكة [illegible]
انه اذا كثر الدم في الكبد وفي سائر اجزاء البدن فسد [illegible] الفاسدة الخليطة من البدن
الى الدماغ [illegible] كالمراة المكدرة فينقطع عنه اشراق العقل والنفس [illegible] والحجامة [illegible]
الدم الفاسد من البدن [illegible] المذكور

۱۱۵

المجلس الاحد [illegible] اولم يروا انا نأتي الارض ننقصها من اطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه قال [illegible] العلماء اول النقص [illegible]

[illegible] نقص الارض ونقصها وتغيرها عن حد كمالها [illegible] ومن عليها [illegible]

وجودها وقرارها [illegible] العالم [illegible] القدر [illegible]

[illegible]

[illegible] والله [illegible]

والملائكة والوحش والنباتات والبحار والجبال [illegible]

[illegible] امير المومنين [illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

حضرت [illegible] ١٢٣١ [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible]

[illegible] اليوم [illegible]

المجلس [illegible] و ما یجب علیهم السلام

این مطلب در اصول شیعه ثابت است که از جمله عطایا و فضلها که خداوند [illegible] بانوار قدسیه ائمه محمد و آل محمد [illegible]
در جمیع موجودات و طبقات کائنات از عالم ارواح و اجساد و غیب و شهادة از ملک مقرب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

المجلس الثالث

[illegible]

در علامت وظهور او آن است که در خواب دیدم با روی بالکلیه منخسف و اختفی شدند و نمره روز عاشورا و شهادت سید مظلومان بود که خلق بسیار
چهار از اخبار انبیا به موضع رحیم غیر موضع علامت آن است که در میان ایشان از کلمه هند زن ابوسفیان در جواب
کلمه تفتت الجبال بحسن مناقب ابن شهرآشوب للأزدی عن ابن عباس سألت هند عائشة ان تسئل النبی تفسیر رؤیا فقال
قولی لها فلتقصص رؤیاها فقالت رأیت کأن الشمس قد طلعت من فوقی والقمر قد خرج من مخرجی وکأن کوکبا خرج من القمر اسود
فشد علی شمس خرجت من الشمس اصغر من الشمس فابتلعها فاسود الافق لابتلاعها ثم رأیت کواکب بدت من السماء و
کواکب مسودة فی الارض الا ان المسودة احاطت بافق الارض من کل مکان فاکتحلت عینا رسول الله بدموعه
ثم قال هند اخرجی یا عدوة الله مرتین فقد جددت علی احزانی ونعیت الی احبائی فلما خرجت قال اللهم العنها
والعن نسلها فسئل عن تفسیر المقال فقال اما الشمس التی طلعت علیها فعلی بن ابی طالب والکوکب الذی خرج کالقمر الاسود
فهو معاویة مفتون فاسق جاحد لله وتلک الظلمة التی زعمت ورأت کوکبا یخرج من القمر اسود فشد علی شمس خرجت من
الشمس اصغر من الشمس فابتلعها فاسودت فذلک ابنی الحسین یقتله ابن معاویة فتسود الشمس وتظلم الافق واما الکواکب
السود فی الارض احاطت بالارض من کل مکان فذلک بنوامیة [illegible]
کنز ایشان عالم را تاریک کرد و ستارها [illegible] و امات [illegible]
[illegible] دو آسمان خون [illegible] بر زمین [illegible]
[illegible]
[illegible] امیرالمؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فرق سرش شکافته زیرا که جنانکه در زیارت ناحیه است [illegible]

بعد الیوم [illegible]

ابو شد ابو الکرم و در بعض نسخ چنان است که این قاسم که ابو شد ابو قاسم بن الحسین است و این احتمال ضعیف را در احتمال
دارد که غیر از قاسم معروف قاسم بن الحسین هم بوده است چنانکه ابن شهرآشوب هم ذکر کرده است [illegible]
است که بعد از آنکه هم شهید شد نظر حسین تم بینا دست ما [illegible] فقال اللهم انک ترى ما یصنع بولد
نبیک وحال بنوکلاب بینه وبین الماء ورمی بسهم فوقع فی نحره وخر عن فرسه فاخذ السهم فرمی به وجعل یتلقی الدم بکفه فلما
امتلأت [illegible] القراءة [illegible] مظلوم [illegible]
قال الصدوق فی الامالی [illegible] راس الحسین المدائن زیاد فوضع بین یدیه فی طست من ذهب وجعل یضرب بقضیب فی یده
علی ثنایاه ویقول لقد اسرع الشیب الیک یا ابا عبدالله فقال رجل من القوم مه فانی رأیت رسول الله یلثم حیث تضع
قضیبک [illegible]
[illegible] السموات والارض [illegible]
[illegible]
السموات [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] حضرت [illegible]
اوقات [illegible] حضرت [illegible]
کر اوقات [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

ملکه [illegible] حضرت امیر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قوله [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابن عباس قال [illegible] امیرالمؤمنین [illegible]
[illegible] امیرالمؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] یا امیرالمؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] رب العالمین [illegible]
[illegible]
[illegible]

کالدم [illegible]
لون الزعفران قال ابن عباس [illegible] یا امیرالمؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] قال ابن عباس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

الضیاء [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مرثیة المعاجز عن الاعمش قال قال ابو محمد الواقد وزرارة بن خلج لقینا الحسین بن علی علیهما السلام قبل ان یخرج الی العراق
بثلث فاخبرنا وضعف الناس وان قلوبهم معه وسیوفهم علیه فاومی بیده نحو السماء ففتحت ابواب السماء ونزلت
الملائکة عددا لا یحصیهم الا الله فقال لولا تقارب الاشیاء وحبوط الاجر لقاتلتهم بهولاء ولکن اعلم علما ان
من هناک مصعدی وهناک مصارع اصحابی لا ینجو منهم الا ولدی علی وفیه عن ابی حمزه عن عبدالله بن محمد قال
شهدت الحسین بن علی علیهما السلام وقد اشتمل علیه ابنه الاکبر عتبة فی عزاوانه فنزل بیده الی ساریة المسجد فاخرج اعنا
ومورا فقال اعد الله للاولیائه اکثر اقوال وانحل اعطانه ثم العت فخیراوانه حملا له ظلال الملا منه یوم عاشوراء مع علم النوم
وفیه لما قال ابن عباس یا حسین ان کنت لا بد سائرا الی الکوفة فلا تسر باهلک ونسائک وفی روایة سمع ابن عباس
بکاه فی دراة وقائلة تقول ابشر علی الحجبا وسیدنا ان الخلیفة بهما وبعض وحده للاوانه لا یجی معه ونوت معه وجرا اثنی
الزوان لنا غیره فبکی ابن عباس بکاء شدیدا در بعض کتب اثر که دران ایام که معره رشوک لمعه درخش اقی بطالع شد بنور
وضیا که پیش ازان بان نور وضیا طالع نشده بود انش روایت کنند که مولع دران روز معوه نازل شد واو سحرواد
که این روشنائی بچه سبب است که پیکار بنیاد ان تو کرد از بعد ادبن معاویه بیرد روای حرمته که بسیار مور ده رمه فوت شده
وخط ملک لاوارک فرشتگان بروی تا زکرا حضرت فرمودای مرتبه که لاعی حالی شد حر سل گفت بابت اجرا ...
قتل اولاد اعدا است وزقیام دنعوه رنفع آمدن مجی زمی لابرال اسبرکه زنهی که فیقم برادران نماز بردن که اور فرمود
ای قوم النی فی علیهم رجیع در روایتی اکبر حربان حرکه بر زبان زد هر ارض وجیه که مانی یا محرم تیم شد وجنازه
مورا رشد و ناکرده اقول نظیر این نماز ازان حضرت بعد بر کافی شد

[illegible]

بعضی ذکر میکنند که امام [illegible]

[illegible] کواکب الاسحار ان الکواکب [illegible]

[illegible]

[illegible] از سر خاک تو گر لاله بروید چه عجب [illegible]

[illegible]

[illegible]

ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة الى قوله التائبون العابدون الى الآمرون بالمعروف والناهون عن المنكر والحافظون لحدود الله وبشر المؤمنين قيل

ان قوله والحافظون لحدود الله اجمال للتفصيل السابق من الصفات [illegible] الواو [illegible] ووضع المؤمنين موضع ضميرهم للتنبيه على ان ايمانهم دعاهم الى ذلك وان المؤمن الكامل [illegible] كان كذلك وحذف المبشر به للتعظيم كانه قيل وبشرهم بما يجل عن احاطة الافهام وتعبير الكلام وعلم ان الذين اشترى الله منهم انفسهم واموالهم [illegible] بسوق الجنة هم الذين اتصفوا بهذه الصفات [illegible] الائمة [illegible] هذه الصفات [illegible] عباد البصري علي بن الحسين ع في طريق مكة فقال له يا علي بن الحسين تركت الجهاد وصعوبته واقبلت على الحج ولينته ان الله يقول ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم الآية فقال له علي بن الحسين ع اتم الآية فقال التائبون العابدون الآية فقال علي بن الحسين ع اذا رأينا هؤلاء الذين هذه صفتهم فالجهاد معهم افضل من الحج [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

المجلس الآخر في زبدة المعارف روى عن قدامة بن زائده انه قال اتيت علي بن الحسين ع قال يا قدامه سمعت انك
تزور ابيه وقتا دون وقت قال نعم كما سمعت قال كيف تزور ابيه وبرايك السلطان وهو عدو اهل البيت ع
ولا يقدر ان يحب احد احبا اهل البيت بقلبه ولا يطيق ان يسمع ان يذكر فضائل اهل البيت ولا يرى حقه الامة
حقنا ولا يطيق استماع زيارته بغضه وعداوته قلت يا مولاي والله ما اردت في الزيارة الا رضى الله ورسوله
ولا ابالي من غيظه [illegible] قال بالله علمك بحد اكما تقول قلت بلى والله من تكرر ذلك الكلام
ثلث مرات وانا حلفت في كل مرة فقال ابشر ثم ابشر ثم ابشر [illegible] عندنا اهل البيت اعلم انه لما وقع
علينا المصيبة في كربلاء وقتل ابي واولاده واخوانه وبني اعمامه وركبن النساء والاطفال على الجمال بعد السبي لان
يذهبوا بنا الى الكوفة اذا نظرت الى الاجساد المقطعة على الارض لا يتوارى احد كفنهم ودفنهم ورايت
ابي ع في تلك الحالة على راس مسلوب العمامة والرداء عرضت على حالة كان ان يفارق روحي جسدي لما اطلعت
عمتي زينب على حالتي قالت اراك تفارق روحك فديتك يا نور عيني وبقية ابي واخي الى اراك في هذه الحالة
يا قلعة كبدي يا قرة عيني قلت كيف لا اجزع وقد ارى سيدي واخوانه وعمومتي وولد عمي واهلي مضرجين بدمائهم مرملين
بالعرا مسلبين لا يكفنون ولا يوارون ولا يعرج عليهم احد ولا يقربهم بشر كانهم اهل بيت من الترك والخزر فقالت
لا يجزعنك ما ترى فوالله ان ذلك العهد من رسول الله الى جدك وابيك وعمك ولقد اخذ الله ميثاق اناس من هذه
الامة لا تعرفهم فراعنة هذه الارض وهم معروفون في اهل السموات انهم يجمعون هذه الاعضاء المتفرقة فيوارونها
وهذه الجسوم المضرجة يوارونها في محل شهادتهم ولهذا الطف ينصبون علما لقبر ابيك سيد الشهداء لا يدرس اثره
ولا يعفو رسمه على كرور الليالي والايام وليجتهدن ائمة الكفر واشياع الضلالة في محوه وتطميسه فلا يزداد اثره الا
ظهورا وامره الا علوا قلت يا عمتاه ما ذلك العهد كيف كان وكيف الخبر قالت زينب يا نور عيني حدثتني ام ايمن
ان رسول الله زار منزل فاطمة في يوم من الايام فعملت حريرة واتاه علي بطبق فيه تمر ثم قالت ام ايمن فاتيتهم بعس
فيه لبن وزبد فاكل رسول الله وعلي وفاطمة والحسن والحسين صلوات الله عليهم من تلك الحريرة وشرب رسول الله ص

[illegible]

[illegible]

[illegible]

١٣٤

جلد دوم اکرم [illegible]

ذکر ابن الاثیر فی کامل التاریخ لما بلغ الحسین ع الی عذیب الهجانات والحر کان یسایره جاء اربعة نفر قد اقبلوا
من الکوفة علی رواحلهم یجنبون فرسا لنافع بن هلال یقال له الکامل ومعهم دلیلهم الطرماح بن عدی فانتهوا الی الحسین
فاقبل الیهم الحر وقال ان هؤلاء النفر من اهل الکوفة وانا حابسهم او رادهم فقال الحسین ع لامنعنهم مما امنع منه نفسی انما
هؤلاء انصاری واعوانی [illegible] فکف الحر عنهم فقال لهم الحسین ع
اخبرونی خبر الناس خلفکم فقال له مجمع بن عبدالله العائذی وهو احدهم اما اشراف الناس فقد اعظمت رشوتهم وملئت
غرائرهم [illegible] واما سائر الناس بعد فان قلوبهم تهوی الیک وسیوفهم غدا مشهورة علیک و
سالهم عن رسوله قیس بن مسهر فاخبروه بقتله [illegible] فترقرقت عیناه بالدموع ولم یملک دمعته ثم قرأ فمنهم
من قضی نحبه ومنهم من ینتظر وما بدلوا تبدیلا اللهم اجعل لنا ولهم الجنة واجمع بیننا وبینهم فی مستقر رحمتک [illegible]
[illegible] وقال له الطرماح بن عدی والله ما اری معک احدا ولو لم یقاتلک الا هؤلاء الذین اراهم ملازمیک لکان
کفی بهم ولقد رایت قبل خروجی من الکوفة [illegible] ظهر الکوفة وفیه من الناس ما لم تر عینای [illegible] اکثر منه فسألت [illegible]
[illegible]

الیک [illegible] انشدک الله ان لا تقدم علیهم [illegible] فان لم ترد ان تنزل بلدا یمنعک الله به حتی تری رأیک
ویستبین لک ما انت صانع فسر حتی انزلک جبلنا الذی یدعی اجأ فهو والله جبل امتنعنا به من ملوک غسان وحمیر والنعمان
بن المنذر ومن الاسود والاحمر والله ان دخل علینا ذل قط فاسیر معک حتی انزلک [illegible] ثم نبعث الی الرجال ممن
باجأ وسلمی من طیء فوالله لا یأتی علیک عشرة ایام حتی یأتیک طیء رجالا ورکبانا ثم اقم فینا ما بدا لک فان هاجک
هیج فانا زعیم لک بعشرین الف طائی یضربون بین یدیک باسیافهم فوالله لا یوصل الیک ابدا ومنهم
عین تطرف فقال له جزاک الله وقومک خیرا انه قد کان بیننا وبین هؤلاء القوم قول لسنا نقدر معه علی الانصراف
ولا ندری علام تنصرف بنا وبهم الامور [illegible] فودعه وسار الی اهله ووعده ان یوصل المیرة الی اهله ویعود الی نصره
[illegible] الحسین فلما بلغ عذیب الهجانات لقیه خبر قتله فرجع الی اهله

١٣٥

الحمد لله الذی اشرق بانوار محبة المحبوب [illegible] فلما [illegible] اشرق انوار الفیض [illegible] وتنور [illegible]
[illegible] الصلوات [illegible] والاعضاء [illegible] والاضلاع [illegible]
والصلوة والسلام علی محمد [illegible] سید [illegible] ذات وعلی آله الاخیار [illegible]
[illegible] بسم الله [illegible] والتین والزیتون [illegible]
[illegible] حسن وحسین اند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] هذه الایة [illegible]

المجلس [illegible] الحمد لله الذی [illegible] الحسین [illegible] الذی [illegible]
[illegible] الامام المعصوم
والشهید المسموم [illegible] الحسین [illegible] والصلوة والسلام علی جده المصطفی [illegible]
والاخیار [illegible] سید الابرار [illegible] وعلیه وعلی الائمة [illegible] الملائکة بالبکاء [illegible]
[illegible] فما بکت علیهم السماء والارض
وما کانوا منظرین [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible] فما بکت علیهم السماء
والارض وما کانوا منظرین ثم [illegible] الحسین [illegible] السماء والارض [illegible]
[illegible] السماء والارض [illegible]
والحسین [illegible] السماء والارض [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] السماء والارض [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

طينا [illegible] ... المجلس [illegible] ... [illegible]

[illegible]

المجلس [illegible] ... [illegible]

چنین [illegible] ... وجود [illegible] ... [illegible]

دلائکه [illegible] ... وجميع ذرات وجود [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... والتراع خلق مختلف [illegible] ... [illegible]

[illegible]

طينا

ان [illegible] ... [illegible]

[illegible]

المجلس [illegible] ... ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... ذا القربى حقه [illegible] ... [illegible]

[illegible] ... خلق [illegible] ... [illegible]

[illegible]

[illegible] ... الانوار [illegible] ... [illegible]

[illegible]

١٥

[illegible] ... بعد از این مناسب است که آنحضرت ... [illegible]

[illegible] ... و در سورهٔ آل عمران است ... [illegible]

... انی اخلق لکم من الطین کهیئة الطیر فانفخ فیه فیکون طیرا باذن الله وابرئ الاکمه والابرص واحیی الموتی باذن الله ... [illegible]

[illegible] ... در کتاب المعجزات ... [illegible]

[illegible]

در کتاب المعجزات ... از حضرت صادق روایت کرده که روزی بعضی از شیعیان حضرت امام حسن به آنحضرت گفتند ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

المهدی و القول فی ثبوت ازان است که میان حق و خلق وسائط نوریه و حجاب های ظلمانی ... [illegible]

که این وسائط نوریه را که گفتیم ... [illegible]

[illegible]

و در حدیث ... فسبحنا فسبحت الملائکة بتسبیحنا و نزهته عن صفاتنا فلما شاهدوا عظم شأننا هللنا لتعلم الملائکة ان لا اله الا الله و انا عبید و لسنا بآلهة یجب ان نعبد معه او دونه فقالوا لا اله

الا الله فلما شاهدوا کبر محلنا کبرنا لتعلم الملائکة ان الله اکبر من ان ینال عظم المحل الا به ...

[illegible]

شرح سراج است که [illegible] از حدود [illegible] سراج الازمنة [illegible]
مصباح زمان [illegible] علم [illegible] الحقیقة [illegible]
صور [illegible] ظلمات [illegible]
[illegible]
[illegible] الاحکام والادب [illegible]
والالهیة [illegible] العلوم [illegible]
العقول [illegible]

[illegible]

الحمد لله الذی خص اولیائه بالبلاء وجعلهم فی شدة البلایا بعد اهل الرخاء فضعف وابرئه صفاتهم الی ذروة الکمال واسعدوا عز واتهم

نزول شموس الکمال والتقوی ... [illegible]

لضیاء الهدایة محمد المصطفی من الرتبة الراقیة ... [illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی اکرم من خص من عباده وشرفه ... [illegible]

ولطفه ووفقه لعباده ... [illegible] ... بعرفات ... بالطاعات ... بالخلوات ... للزیارات

ویکونوا المناجات ... الخیرات ... الغفرات ... بالتقصیرات ... من سلطان حکیم حلیم ذو الجود الکریم

ورب رئوف رحیم والصلوة والسلم علی ... المستقیم ... القدیم والفرع الکریم

علی آله الطاهرین ... العالمین صلوة دائمة الی یوم الدین

وبعد قال تعالی فاذا افضتم من عرفات فاذکروا الله عند المشعر الحرام روز عرفه است ... عرفات ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الاجل شأنه والمتعالیة آیاته والعظمة بهائه والکبریاء رداؤه والعز والدوام نعمائه
والاتم الاتم آلائه والصلوة والسلام علی خیر خلقه اشرف الخلق محمد وآله الطاهرین الذین
اصطفاهم واختارهم ولعنة الله علی اعدائهم ومعاندیهم الذین هم عاندوه وعاداهم وبعد قال تعالی
فی سورة الروم فاقم وجهک للدین القیم من قبل ان یأتی یوم لا مرد له من الله یومئذ یصدعون ای یتفرقون
ای یتفرقون فریق فی الجنة وفریق فی السعیر وقوله من الله متعلق بقوله ان یأتی او بقوله لا مرد ای الله لا یرده
وغیره عاجز عن رده فلا بد من وقوعه و[illegible] تفرق است لکن هر تفرق بعد از آن [illegible] اجتماع جمعیت است
خبر کرد که جمعیت آن قیامت است یوم یجمعکم لیوم الجمع ذلک یوم التغابن و[illegible] در قیامت فریق فی الجنة
وفریق فی السعیر حالا جمعیتی در [illegible] در روز تفرقه بیاده نظر [illegible] تفرقه باید کرد فاقم وجهک للدین
القیم البالغ فی الاستقامة اگر کوتاه قیامت هنوز طولی دارد [illegible] بیاید است لکن [illegible] طولی ندارد
اگر امروز تفرقه است که بیاید روز تفرقه دیگر کردار [illegible] نزدیکتر است در دل [illegible] از [illegible]
آن روز [illegible] اگر برای [illegible] کار [illegible] نزدیک است [illegible] طول امل [illegible]
[illegible] آن ده هزار کرده باشد [illegible] نزدیک است در [illegible] طریق عکس نظر کن [illegible]
[illegible] در نظر دل [illegible] در نظر چشم حقیقت [illegible] دمیان تو داد
فاصلهاست نزدیک جلوه میدهد که گویا [illegible] چشم است [illegible] نزدیکتر است [illegible] همچنین است
[illegible] در نظر دل [illegible] هوا و هوس [illegible] مطلوب خود نظر کند [illegible] الامد است
[illegible] در طول امل [illegible] متفاوت [illegible] که میخواهد همیشه در دنیا باشد
[illegible] احدهم لو یعمر الف سنة [illegible] که میخواهد [illegible] که میل [illegible] امید ندارد [illegible]
دیگر سال [illegible] که [illegible] امید ندارد [illegible] فردا [illegible] اندوه روزان
فردا [illegible] اندوه [illegible] دیگران [illegible]
[illegible] امید ندارد چنانکه رسول خدا [illegible] که [illegible] در آید [illegible] که مرگ [illegible]

[illegible]

جشم و [illegible] که هیچ غایب نبود چنانکه [illegible] نمود که [illegible] در زمین [illegible] که مطلقی باشم [illegible] برد آن [illegible] از
[illegible] چنانکه مضمون حدیث است و روایت است که آنحضرت از بعض اصحاب پرسید از حقیقت ایمان او گفت هیچ گام برنداشتم
الا که پنداشتم که دیگری برنیارم و هیچ [illegible] در رکعت [illegible] نماند و منتظر مرگ [illegible] هر کدام جانب در آید و هر کس امل او
کمتر است او افضل است بر کسی که زیادتر است و هر کس که [illegible] امید ندارد او افضل است بر کسی که امید [illegible] دارد
و اثر این در معامله پیدا اید هر کس که [illegible] غایب دارد [illegible] ملاقات [illegible]
تدبیر این کار کند که [illegible] در تدبیر کار [illegible] تاخیر کند پس [illegible] کرده امر است [illegible]
[illegible] بود و غنیمت داشتن [illegible] که [illegible] مرگ [illegible] اگر حالا [illegible]
[illegible] تجارت بلاد بعیده یا [illegible] سال [illegible] که [illegible] سال
دیگر [illegible] نزد [illegible] فی طول الامل [illegible] خصوص [illegible] شد [illegible] بیستان
[illegible] کنند این [illegible] که [illegible] در شهر منتظر [illegible]
تا [illegible] از اینجا قال امیر المؤمنین ع فی نهج البلاغة بادروا امر العامة وخاصة احدکم وهو
الموت فان الناس امامکم وان الساعة تحدوکم من خلفکم تخففوا تلحقوا فانما ینتظر باولکم
آخرکم قوله تحدوکم ای تسوقکم تخففوا ای بالقناعة و [illegible] علی الدنیا من حمل الذنوب والآثام و [illegible]
[illegible] کنایة عن ترک الرکون الی الدنیا و [illegible] الآخرة [illegible] والانتظار بالاول کنایة [illegible]
[illegible] لا یؤذن لهم فی دخولها الا [illegible] الاجتماع ولحوق الآخرین [illegible] بسیار
در عبادت [illegible] کرده [illegible] که [illegible] در آخر میدان [illegible] طاقت [illegible] و در این [illegible]
میدان عمر [illegible] حالا [illegible] از میان [illegible] در آخر میدان عمر [illegible]
[illegible] در آخر میدان عمر رسید [illegible] کند [illegible]
[illegible] غنیمت [illegible] و [illegible] از [illegible]
[illegible] و [illegible] در [illegible] که [illegible] در آن [illegible] تو [illegible] کار
[illegible] شاهد [illegible] دعا [illegible] دعا [illegible]

[illegible]

[illegible]

ملکی که صحت و فرغت را ابعث ازارت داده ... حالا صحت و فرغت ... [illegible]

ملکی جوانی را ابعث داده ... [illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی علا فقهر وملک فقدر وبطن فخبر ... [illegible] ونشهد ان لا اله الا هو
ذو العزة والسلطان والمن والاحسان ونشهد ان محمدا عبده ورسوله العظیم الشأن والمصطفی من الخلق فی کل اوان
والصلوة والسلام علیه وعلی عترته ... حقائق الایمان ومواضع المیزان وبعد قال الله تعالی فی سورة الانبیاء
ونضع الموازین القسط لیوم القیامة فلا تظلم نفس شیئا ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

حالا عرض ... [illegible] ... والوزن یومئذ الحق فمن ثقلت موازینه
فاولئک هم المفلحون ومن خفت موازینه فاولئک الذین خسروا انفسهم بما کانوا بآیاتنا یظلمون

[illegible]

وانت الیک ان الحق ... [illegible]

[illegible]

وانت الملك انت الحق لتعيش فاغفر برحمتك فقال الله تعالى يا عبدالله [illegible] الى

دعائه فاستجب له وانى اجيب دعوة المضطر اذا دعانى ياهبط يا جبرئيل الى عبدى [illegible] الارض

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

والحسد للایمان ... [illegible]

الشتم بر آدم تولد منها سایع وهو الحسد وهو نهایة الاخلاق الذمیمة کما ان الشیطان هو النهایة فی الاشخاص

المذمومة ولهذا ... ختم الله جامع الشرور الانسانیة بالحسد وهو قوله ومن شر حاسد اذا حسد کما ختم جوامع الخبائث

الشیطانیة بالوسوسة وهو قوله یوسوس فی صدور الناس من الجنة والناس فلیس فی بنی آدم اشر من الحسد کما انه لیس فی الشیاطین

اشر من الوسواس بل قیل الحاسد اشر من ابلیس لان ابلیس روی انه اتی باب فرعون وقرع الباب فقال فرعون من هذا فقال ابلیس

لو کنت الها ما جهلت فلما دخل ... فی الارض شر منی ومنک قال الحاسد والحسد ... [illegible]

پس هر کس این خصلت در او پیدا است ... شیطان است ... [illegible]

شیطان شده ... [illegible]

[illegible]

دهکی گفت ... [illegible]

کو وقت ... [illegible]

عبدالواحد ... [illegible]

توام ... باموس کل عزیب ... [illegible]

کل دهید ... [illegible]

[illegible]

انسان نیکو [illegible] روز [illegible] کند و هم احسان بیش از مهلت دادن نیست اگر مدارا و مهلت دادن واجب است

و داخل در عدل است اما اگر دارد [illegible] نمود شد [illegible] حاجتمند است نمود شد نتوان [illegible] مهلت دادن

آن از احسان است و از صدقه‌های بزرگ است رسول خدا صلعم فرمود که در قیامت مردی را بیاورند [illegible]

در دیوان او هیچ حسنه نیابند او را گویند هرگز هیچ حسنه کرده‌ای [illegible]

مال او قرض است و معسر است مهلت دهید و مسامحت کنید حق تعالی فرماید [illegible]

کار او مسامحه کنیم و او را بیامرزد و در خبر است که هر که قرض دهد [illegible] بهر روزی که میگذرد او را صدقه باشد و چون

مدت بگذرد بهر روزی که پس از آن مهلت دهد [illegible] صدقه داده باشد و رسول صلعم فرمود بر در بهشت

نوشته دیدیم مزد هر صدقه ده درم است و مزد قرض [illegible] درم و این بآن سبب که قرض نکند الا حاجتمند اما صدقه

باشد که [illegible] و احسان در آن است که [illegible] تا طلبکار مطالبه کند [illegible]

[illegible]

[illegible] و احسان [illegible] هر که را قرضی [illegible]

[illegible] در خبر است که هر که قرضی بگیرد و در دل گیرد که نیکو ادا کند خدای [illegible]

[illegible] تا قرض او ادا شود اما اگر تواند [illegible]

اگر نماز و روزه و اگر خواب [illegible] و این معصیت است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(slip pasted over the left page:)

[illegible] احسان [illegible]

[illegible]

4

[illegible]

[illegible]

عبادت [illegible] احسان

عبادت [illegible]

[illegible] گفت [illegible]

شده [illegible]

[illegible] حافظ [illegible]

[illegible] دینار [illegible] دلال [illegible]

[illegible] ده دینار

بعضی پنج دینار [illegible] جامه پنج دینار [illegible] ده دینار [illegible]

[illegible]

(slip pasted over the right page:)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل بمورته الذی عظم سلطانه و علا مکانه و ظهر امره و غلب قهره الذی بشرنا برحمته بالجنان واوعدنا
و سخطه بالنیران فنشهد ان لا اله الا هو مالک یوم الدین و نشهد ان محمدا عبده و رسوله شفیع المذنبین و سید
المبشرین والمنذرین و علی آله الطاهرین المعصومین ائمة المؤمنین علی الیقین و لعنة الله علی اعدائهم اجمعین
قال تعالی فی سورة الانعام و ما نرسل المرسلین الا مبشرین و منذرین فمن آمن و اصلح فلا خوف علیهم و لا هم یحزنون
والذین کذبوا بآیاتنا یمسهم العذاب بما کانوا یفسقون [illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل بمورته العظیم المنان الرحیم الرحمن الذی خلق الانسان و هداه الی طریق الایمان فسبحان من فضله عمیم و جوده
عظیم و لطفه قدیم و هو الباقی و کل من علیها فان احمده طول الازمان و اتوب الیه و استغفره استغفار الموجب للغفران
و اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له الرحیم الرحمن و اشهد ان سیدنا و نبینا محمدا صلی الله علیه و آله خیر الخلائق من الانس
والجان اللهم صل و سلم علی النبی الکریم و علی آله الطاهرین اعلام الدین القویم والعن اعدائهم و عذبهم عذاب الیم فی
اسفل درک الجحیم قال تعالی فی سورة المؤمنون قال کم لبثتم فی الارض عدد سنین قالوا لبثنا یوما او بعض یوم فسئل
العادین قال ان لبثتم الا قلیلا لو انکم کنتم تعلمون افحسبتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینا لا ترجعون فتعالی الله
الملک الحق لا اله الا هو رب العرش الکریم [illegible]

[illegible]

بنا بر آنکه هشت سال کمتر از عمر ... است که تخمین عمر خود که موجود ... حاصل ... کنیم و عمل و طول ... عمر ... حرف
اوقات ... ارکار ... بران ... تحقیق ... عمر ... قدر مبالغه دران نباشد کنیم ... حساب ...
بیاید ... حساب کنیم و تخمین ... ظاهر و تخمین ... چه داریم ... در حدیث رسیده
دیگر ... که اکثر اعمار امتی ما بین الستین الی السبعین و خود حضرت شصت و سه سال وفات کرد
امیر المومنین هم شصت و سه سال وفات کرد و جمله از اصحاب و علما ... همین سالها وفات کرده اند و بعض ...
رسیده ... امام حسن چهل و هشت سال ... امام حسین پنجاه و هفت سال ... امام زین العابدین ... امام محمد باقر
پنجاه و هفت ... امام موسی ... امام رضا پنجاه و پنج سال ... امام جواد بیست و پنج سال
... امام حسن عسکری بیست و هفت سال ... حضرت صادق ... شصت و پنج سال ...
... ستین و سبعین ...
السبعین ...

[illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله القادر المنان [illegible]

بكل لسان [illegible] صدق الايمان [illegible] المعرفة و الايقان [illegible]

بالقرآن والدعاء [illegible] الرضوان سيدنا ونبينا محمد المصطفى [illegible]

قال الله تعالى في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون [illegible]

[illegible]

دعضرت [illegible] نفس خود باز دارد [illegible] خدا [illegible]

[illegible] کسی [illegible] بزرگان [illegible]

چنین [illegible] نفس [illegible] بزرگان اسلام [illegible]

[illegible] سلام علیک [illegible] علیک السلام [illegible]

[illegible] شهوت [illegible] در آن جهان [illegible]

[illegible] شهوت حلال و حرام [illegible]

[illegible] مباحات [illegible] شهوت حرام [illegible]

[illegible] مباحات دنیا [illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الدائم الذی لا یفنی والباقی الذی لا یبید والمحیی الذی [illegible] تبارک و تعالی
[illegible]
من سواه [illegible] سید الانبیاء و حبیب [illegible] اعظم الاسماء [illegible]
المختار من شجرة الاصفیاء [illegible] ابی القاسم محمد و علی آله الطاهرین [illegible] اجمعین
علی العالمین صلوة [illegible] الی یوم الدین یوم یقوم الناس لرب العالمین [illegible]
[illegible]

[illegible]

و ببر بکار بشیعیان کمن فی الملة قال ابو عبد الله [illegible] و استعلنة فانا شیعة [illegible] عن طلبه [illegible]
فاذا رایت ذالک فاولئک شیعة جعفر [illegible] بیا کرد [illegible] کم مومنان [illegible] فی الکافی [illegible] عن رسول الله [illegible]
[illegible] المؤمنین [illegible] الصلوة [illegible] الزکوة [illegible]
الصادق [illegible]

دیکی انکار العارف [illegible] خلقه و یکون [illegible] فیه القضا [illegible] لاحد [illegible]
فیتبیغ [illegible] اذا نظرت الیه ذکرت الدنیا [illegible] موسی بن عمران در عالم [illegible]
برهین وان [illegible] موسی کلیم الله صلی الله علیه وسلم اذ یقول رب انی لما انزلت الی من خیر فقیر [illegible]
ما سئله الا خبزا یاکله [illegible] الارض [illegible] خضرة البقل [illegible] لطنه [illegible]
[illegible]
المزامیر [illegible] اهل الجنة [illegible] و یقول [illegible]
[illegible] عیسی بن مریم [illegible]
الجوع [illegible] مشارق الارض و مغاربها [illegible] ما تنبت الارض
للبهائم [illegible]
مقام انبیا [illegible] در عالم [illegible]
دارد [illegible]
و یسجون [illegible] العیون [illegible] العقول [illegible] الابدان [illegible]
و سطوت [illegible]
[illegible]
[illegible] عاقبة المجرمین [illegible]
[illegible]
[illegible] فما کان الله لیظلمهم
[illegible]

[illegible]

و لکن کانوا انفسهم یظلمون [illegible] ای اباکم الاکابر
ای اسلافکم الاصاغر ای الملوک [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فصل الحمد لله [illegible] والسلطان [illegible]
[illegible] والصلوة والسلام علی [illegible] الصفات النبویة [illegible]
الخلیقة والبریة سیدنا [illegible] محمد [illegible] علی الیقین صلوة
دائمة باقیة ببقاء السموات والارضین [illegible]
[illegible] الذنوب [illegible] ان الذنب [illegible] الشهوة والغضب والخوف [illegible]
[illegible] الشهوة [illegible] الغضب [illegible] الشهوة والغضب والخوف
[illegible]
[illegible]
[illegible] الشهوة [illegible]
[illegible] الصفات [illegible]
[illegible] نحن نقص علیک احسن القصص [illegible]

[illegible] تمام [illegible] عشق [illegible]
[illegible]
[illegible] بود

فصل الحمد لله الملک المتعال [illegible] فی جمیع الاحوال [illegible] عن [illegible] والزوال [illegible]
[illegible] الدنیا دار فنا [illegible] الآخرة خیر [illegible] الجلال [illegible] الکرام
[illegible] محمد المصطفی [illegible]
قال تعالی یا ایها الناس اتقوا ربکم واخشوا یوما لا یجزی والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده شیئا ان وعد الله حق
فلا تغرنکم الحیوة الدنیا ولا یغرنکم بالله الغرور [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

خدا برواند و نیت کند که درین روز شفقت و نصیحت و امانت با خلق نگاه دارد و در هیچ دل زنان و مغبون گردان نباشد
و نیت کند که امر معروف و نهی منکر کند و اگر چه بر اعتقاد او صاحب منکر باشد و هر که چنین کند برو حسبه کند چشم در بازار
از خیرات نگاه دارد چون این نیتها بکند این از جمله اعمال آخرت بود و سود آن نقد بود دین را اگر از دنیا چیزی حاصل آید
زیادتی بود که بیایم اگر خدای تعالی او را روزی کند نتواند کرد تا چندین هزار کس از او در میان او در کسب مشغول باشند چون نانوا
و برزگر و جولاهه و آهنگر و حلاج و دیگر پیشها و همه کار او میکنند که او را همه حاجت است و شاید که دیگران در کار
وی باشند و او را از همه منفعت باشد و هیچ کس را از وی نفع نبود که همه عالم در این جهان در سفر اند و مسافران باید
که روزی یک دارند و یاری یکدیگر دهند او بر نیت کند که من بازار مردم را شغلی کنم که مسلمانان را همه در آن راحتی باشد
چنانکه دیگر مسلمانان شغل من میکنند که جمله پیشها از فروض کفایت است او نیت کند که بیکی از این فروض قیام باید
و نشان درستی این نیت آن بود که بکاری مشغول شود که خلق را بدان احتیاج است نه چون کسبها حرام شغل ساختن آلات
لهو و معصیت و مشغول شدن بلهو و معاصی و نه چون زرگری و نقاشی و گچکاری و امثال اینها که این همه آرایش دنیا است
و زوال است و این حاجت نیست و ناکردن اینها بهتر است اگر چه مباح است اما جامه حریر بافتن و دوختن و ساختن
برای مردان از خود حرام است و از پیشهای که سلف کراهت داشته اند فروختن طعام و کفن است و قصابی و صرافی
که از دقایق ربوا خود دشوار نگاه توان داشت و حجامی که در آن جراحت کردن آدمی است [illegible]
سود دارد و دباغی که [illegible] دشوار بود و بهتر و جهار پاداری [illegible]
[illegible] از بسیار گفتن و زیاد گفتن حذر نتوان کرد و در خبر است که بهترین تجارتها بزازی است [illegible]
در خبر است که اگر در بهشت بازرگانی بودی بزازی بودی و اگر در دوزخ بودی صرافی بودی و جهار پیشه [illegible]
جولاهه و پنبه فروش و [illegible] زیرا که معاملت این قوم با کودکان و زنان بود و هر کرا معاملت با ضعیف عقلان
بود ضعیف عقل شود [illegible] اگر بازار دنیا او را از بازار آخرت باز ندارد و بازار آخرت مساجد است [illegible]
لا تلهکم اموالکم و لا اولادکم عن ذکر الله [illegible] سیدار باشند [illegible] تجارت شما را از ذکر خدا باز ندارد [illegible]
کار باشید و چون بانگ نماز شنیدند کار را بگذارند و بمسجد روند در تفسیر این آیت که لا تلهیهم تجارة

و لا بیع عن ذکر الله آمده است که ایشان قومی بوده اند که اهنگر ایشان چون پتک بر داشتی و بانگ نماز شنیدی فرو نهادی
و خرازی که درفش در دست داشتی چون بانگ نماز شنیدی بیرون نکشیدی [illegible] در بازار از ذکر و تسبیح و یاد خدا
غافل نباید بود [illegible] زبان و دل بکار دارد که آن سود که با این فوت شود همه جهان در مقابلت آن نبود [illegible]
و سود که هر که در بازار در رسد و بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک و له الحمد یحیی و یمیت و هو حی
لا یموت بیده الخیر و هو علی کل شیء قدیر [illegible] حسنه بنویسند [illegible] اگر بازار [illegible]
چنانکه اول [illegible] بیرون آید [illegible] بازار [illegible]
و خیانت [illegible] که اول روز [illegible] بیرون آید [illegible]
علم و ذکر صبح و تعقیب نماز [illegible] بازار رود [illegible] کفایت امروز بود [illegible] بمسجد رود و کفایت
عمر آخرت [illegible] عمر دراز است [illegible] ششم [illegible] از شبهه [illegible]
[illegible] حرام [illegible]
و به تسکان [illegible] معاملت نکند و هیچ ظالم را [illegible]
[illegible] که برکت ظالم [illegible] ستعانت خواهند
کرد بر ظلم [illegible] مثلا اگر کاغذ [illegible] فروشد [illegible] هیچ کس
معاملت نکند [illegible] طلب کند چنین گفته اند که روزگاری بود که هر که در بازار شدی گفتی با که معامله کنم [illegible]
[illegible] احتیاط [illegible] گفتندی معاملت کن با همه کس الا با فلان و فلان [illegible]
روزگار [illegible] معاملت مکن [illegible] فلان و فلان [illegible] روزگار [illegible] هیچ کس معاملت
نتوان کرد [illegible] گفته اند [illegible] چنین شد [illegible] فرو گرفته اند [illegible] معامله و دلیر
شده اند [illegible] حرام [illegible] معاملت [illegible] از نقصان علم [illegible] بگویند [illegible]
[illegible] حرام است [illegible] و این خطا [illegible] است [illegible] معاملت
کند حساب خود [illegible] و بداند که روز قیامت [illegible] خواهند داشت

الزوا [illegible] او بشکر [illegible] خواهد داشت [illegible] بزرگان [illegible] جواب [illegible] گفت پنجاه هزار
صحیفه [illegible] گفتم خداوند این همه صحایف [illegible] پنجاه هزار کس [illegible] هر که صحیفه
گشت در صحیفه معاملت خود دیدم [illegible] حساب [illegible] مضبوط دارد [illegible]
دیگر [illegible] معاملت [illegible] در دین
[illegible] کار [illegible] روزگار [illegible]
[illegible] کرده [illegible]
[illegible] معاملات
[illegible] روز [illegible]
[illegible] ابرار [illegible]
[illegible] العبید و الغلمان [illegible]
[illegible] الناس علیهم [illegible] العبید و الغلمان [illegible] عیبا [illegible]
[illegible] الملک [illegible] ثم قال [illegible]
العینین [illegible] الملک [illegible]
فقالوا انعم فقال الملک فاین [illegible] الجنة [illegible] و ذکر النار [illegible] الی عبادة
الله فاجابهم الی ذلک [illegible] دنیا اختیار کردن [illegible] غفلت است [illegible]
در حدیث [illegible] نقل [illegible] رسول الله [illegible]
غرف من فوقها غرف مبنیة [illegible] رسول الله فقال [illegible] الیاقوت و الزبرجد [illegible] الذهب
محبوکة بالفضة لکل غرفة منها الف باب [illegible] الدیباج
بالوان مختلفة و حشوها المسک و الکافور [illegible] الجنة [illegible]
[illegible] الملک [illegible] الذهب و الفضة و الیاقوت الاحمر [illegible]
معالم الزلفی [illegible] حدیث سلمان [illegible] قال رسول الله صلی الله علیه و آله یا سلمان علیک بقراءة القرآن فان

قراءته کفارة للذنوب و ستر من النار و امان من العذاب و یکتب لمن یقرؤه بکل آیة ثواب مائة شهید و یعطی بکل سورة ثواب نبی مرسل
[illegible] و تنزل علی صاحبها الرحمة و تستغفر له الملائکة و اشتاقت
الیه الجنة و رضی عنه المولی و ان المؤمن اذا قرء القرآن نظر الله الیه بالرحمة و اعطاه الله بکل آیة الف حوراء و اعطاه الله بکل حرف نورا
علی الصراط فاذا ختم القرآن اعطاه الله تعالی ثواب ثلثمائة و ثلثة عشر نبیا بلغوا رسالات ربهم و کانما قرأ کل کتاب انزل الله
علی انبیائه و حرم الله جسده علی النار و لا یقوم من مقامه حتی یغفر الله له و لابویه و اعطاه الله بکل سورة من القرآن مدینة فی جنة
الفردوس کل مدینة من درة خضراء و جوف کل مدینة الف الف دار کل دار الف حجرة فی کل حجرة مائة الف بیت من نور علی کل بیت
مائة الف باب [illegible] علی کل باب مائة الف بواب بید کل بواب هدیة [illegible] و علی راس کل [illegible] بواب
سندس و استبرق خیر من الدنیا و ما فیها و فی کل بیت مائة الف دکان من العنبر سعة کل دکان ما بین المشرق و المغرب و فوق
کل دکان مائة الف سریر و علی کل سریر مائة الف فراش من فراش [illegible] الف ذراع و فوق کل فراش حوراء عیناء استدارة
عجیزتها الف ذراع و علیها مائة الف حلة یری مخ ساقیها من وراء [illegible] و علی رأسها تاج من عنبر مکلل بالدر
و الیاقوت [illegible] الف ذوابة من المسک و الغالیة و فی اذنیها قرطان [illegible] و فی
عنقها الف قلادة من الجوهر بین کل قلادة الف ذراع و بین یدی کل حوراء الف خادم بید کل خادم کاس من ذهب
فی کل کاس مائة الف لون من الشراب لا یشبه بعضه بعضا و فی کل بیت الف مائدة و فی کل مائدة مائة الف قصعة و فی کل قصعة
مائة الف لون من الطعام لا یشبه بعضه بعضا [illegible] بسم الله الرحمن الرحیم
[illegible] الجنة سبعون الف قصر [illegible] فی کل قصر سبعون الف بیت [illegible] فی کل بیت سبعون الف
قصر من زبرجدة خضراء فوق کل سریر سبعون الف فراش من سندس و استبرق و علیه زوجة من حور العین و لها سبعون الف
ذوابة مکللة بالدر و الیاقوت مکتوب علی خدها الایمن محمد رسول الله و علی خدها الایسر علی ولی الله و علی جبینها [illegible]
و علی ذقنها الحسین و علی شفتیها بسم الله الرحمن الرحیم قلت یا رسول الله لمن هذه الکرامة قال لمن یقول بالحرمة و التعظیم
بسم الله الرحمن الرحیم [illegible] در قدرت و رحمت خدا [illegible]
[illegible] بکل روز [illegible] و حساب [illegible]
[illegible] با وجود این سعه رحمت [illegible] آتش [illegible] شدید
[illegible] صدیقه [illegible] قال ابن عباس للجهنم سبعة ابواب علی کل باب سبعون الف جبل فی کل جبل

ولو رأيت منار ... وهو يقول يا اهل الجنة ... وحللها خلد واخلا مرت

سبعون الف شعب في كل شعب سبعون الف وادٍ في كل واد سبعون الف شق في كل شق سبعون الف بيت في كل بيت سبعون الف حية طول كل حية مسيرة ثلثة ايام ... فتاخذه باشفار عينيه ... وشفتيه ...

... منار بنا میکند که از اهل بیت ... و هیچ ... از رحمت ...

فصل الحمد لله الذي ارشدنا الى منهج الصلاح والسداد وهدانا الى الطريق المودي الى الرشاد وجعل لنا العبادة والتقوى ذخيرة ليوم المعاد ونشكرك على ما من علينا باحسانه وتفضله وتطول علينا بتنزيل كتبه وتبليغ رسله والصلوة والسلام على نبيك الكريم ذي الرأفة الرحيم والخلق العظيم محمد المصطفى المبعوث الهادي الى الصراط المستقيم والمتفضل بالكرم العميم وعلى آله وعترته الاطيبين وخاصته الاقربين الذين بهم تلألأ غرة الحق ولمع نور اليقين صلوة ... قال الله تعالى ... ونادى نوح ربه فقال رب ان ابني من اهلي وان وعدك الحق وانت احكم الحاكمين قال يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل غير صالح ...

... از این حکایت ... که گناهکار ... زود الیوم ... یا ما ... معصیت ...

... فانت السمع كالابصار كالاركان والقلب ...

الى الرابع ... خطوات ... وبانه ... منزل ... اول منزل ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

میکشد و کی بیکباره در ... از ... [illegible]

کر ... شنیدند ... [illegible]

... اسباب شهوت ... [illegible]

... عاق والدین ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

سلطان این چه ... دین المصلین ... [illegible]

[illegible]

حمد دلاوری که اگر ستر عشق در حق خداست ... که از زمین روید و هر ده لا شریک له که ... [illegible]
در محمد که ... از هم یکی ... رشید ... که میان این خدا در تخم البوت ... [illegible]
در نوبت ... [illegible] ... بی نظم میکند ... [illegible]
... [illegible]

وارد و قرب کسنده ... [illegible]
دور ... بر بنده جا ده برنده زیر با آتش سوزنده این ... سلطان ... که ... از بیچاره ... [illegible]
کرده ... از زیارت ... میدهد ... [illegible]

سقف صندوق ... طور ... در دل ... کرده ... حاکم گرفتار ... خدا ده ... [illegible]
سلطان این چه نمازیست ویل للمصلین الذین هم عن صلوتهم ساهون ایها نمازی ... [illegible]
باطل ... نماز تفاوت ... و کثافت ... نماز ... نماز باطل را نماز قرار داد ... [illegible]
ترک ... الصلوة ... سبعین ... ملکا ... سبعین ... [illegible]
ترک ... سلطان ... بعد ... السلطان الاعور ... [illegible]
بطریق ... که ... ادم ... انا ... [illegible]
فقال ... الشجرة ... سوآتهما وطفقا یخصفان علیهما من ورق الجنة ... الشجرة ... [illegible]
ان السلطان لکما عدو مبین ... [illegible]
خدا عتاب کرد ... گناه ... [illegible]
سلطان ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
بچشم نامحرم ... [illegible] ... سلطان ... [illegible]
... قل للمؤمنین یغضوا من ابصارهم ویحفظوا
فروجهم ذلک ازکی لهم ان الله خبیر بما یصنعون وقل للمؤمنات یغضضن من ابصارهن ویحفظن فروجهن
ولا یبدین زینتهن الا ما ظهر منها ولیضربن بخمرهن علی جیوبهن ولا یبدین زینتهن الا لبعولتهن او آبائهن او آباء
بعولتهن او ابنائهن او ابناء بعولتهن او اخوانهن او بنی اخوانهن او بنی اخواتهن او نسائهن او ما ملکت
ایمانهن او التابعین غیر اولی الاربة من الرجال او الطفل الذین لم یظهروا علی عورات النساء ولا یضربن
بارجلهن لیعلم ما یخفین من زینتهن وتوبوا الی الله جمیعا ایه المؤمنون لعلکم تفلحون ... [illegible]
... [illegible]
... ان الذین یاکلون اموال الیتامی
ظلما انما یاکلون فی بطونهم نارا ... [illegible] ... لا تبقی ولا تذر لواحة
للبشر ... [illegible]

چرا که ظهیر الدین ... از دین خدا ... [illegible]
بفقرا ... [illegible]
دعوت ... [illegible]
اویم ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
ماه مبارک ... امیر المؤمنین ... [illegible]
نماز ... استغفار ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... انک لا تسمع الموتی ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرین
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... الا لعنة الله علی الظالمین ... [illegible]
... ان القوم استضعفونی وکادوا
یقتلوننی فلا تشمت بی الاعداء ... [illegible]
... [illegible]

حسین ... [illegible]
شماتت ... زین العابدین ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... الحسین ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

فصل سبحان الذی لا یعزب عن علمه شیء وهو عالم بکل شیء احمده علی کل شیء واشکره علی کل شیء ... [illegible]
... محمد المصطفی ... [illegible]
... وعلی آله الطاهرین الذین ... [illegible]
... [illegible]
... ماه رجب ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

حود کرده توقع درود داشته باشد توقع دمید دارد محض حماقت و غرور است و اگر تخم در زمین بکاری و بنشینی تا ... [illegible]

و منتظر باشد که باران بیارد ... [illegible]

موافق حدیث دنیا مزرعه آخرت است ... [illegible]

[illegible]

یا من فاطم الصغیرة کلمها نعدکا وقلبها ان یذودها

فصل الحمد لله خالق البریات و باری النسمات و مبدع الحسنات و غافر الخطیئات و ممحو السیئات ...

[illegible]

دائم رضوانا الحق الیقین ...

[illegible]

[illegible]

... یا ایها الذین امنوا لا تلهکم اموالکم ولا اولادکم عن ذکر الله ...

... انما الفقر سواد الوجه فی الدارین ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سلام ربیان و بگو که ... [illegible]

میگفتند ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ایام جوانی [illegible]

ربکم وافعلوا الخیر لعلکم تفلحون [illegible] لا تقنطوا من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا انه هو الغفور الرحیم [illegible] واطیعوا الله والرسول لعلکم ترحمون وسارعوا الی مغفرة من ربکم وجنة عرضها السموات والارض اعدت للمتقین [illegible]

[illegible]

[illegible] فیقول الملک [illegible] الجنة فیقول [illegible] الدنیا [illegible]

[illegible]

فصل [illegible] الحمد لله [illegible]

[illegible]

[illegible]

وجده صلوات الله علیهم [illegible]

[illegible]

الملک المعبود المتفرد بالازلیة والابود المتفرد وجوده اول الوجود واصل الوجود وجوده قبل القبل ازل الآزال [illegible]
بعد البعد [illegible] انتقال والزوال [illegible] سبحانه علی جمیع الاحوال نحمده حمد معترف بالذنوب والتقصیر ونشکره شکر [illegible]
مسکین متحیر [illegible] ونصلی علی عبده ورسوله السید البشیر النذیر والنور الطالع من افق التقدیر والضیاء [illegible]
المنیر سیدنا ونبینا محمد المصطفی المجتبی والمحمود الاحمد [illegible] والرحمة الدائمة [illegible] الابد وعلی آله [illegible]
[illegible] والائمة [illegible] صلوة دائمة بدوام السموات والارضین

[illegible]

[illegible]

و در شرح ارشاد علیه قال امیر المؤمنین ع ان اهل الجنة یتزاورون فی منازل الجنة [illegible]

و دارهم دار السلام لا موت فیها ولا هرم ولا سقم ولا غم ولا هم ولا تغیر ولا زوال وهی دار المقامة والکرامة لا یمسهم فیها

نصب ولا یمسهم فیها لغوب لهم فیها ما تشتهیه الانفس وتلذ الاعین وهم فیها خالدون [illegible]

[illegible] منهم المتنعمون بتسبیح الله وتقدیسه وتکبیره مع جملة ملائکة

المقربین ومنهم المتنعمون باللذات المحسوسة کانواع الماکولات من الفواکه والارائک ونکاح الحور العین واستخدام الولدان

المخلدین والجلوس علی النمارق والزرابی ولبس السندس والحریر والاستبرق وکل منهم انما یتلذذ بما یشتهی ویرید علی حسب ما تعلقت به همته

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فصل ۲۳

الحمد لله الذی اسبغ النعمة بفضله واعطی الجزیل [illegible] العظیم من الذنوب بحلمه [illegible] الاحسان [illegible]

[illegible] الانسان [illegible] الصلوة والسلام علی النبی المبعوث بخیر الادیان

[illegible] محمد المصطفی [illegible]

[illegible]

... فی الحقیقة ... [illegible]

... وقالوا ایا لیتنا نرد ولا نکذب بآیات ربنا ونکون من المؤمنین بل بدا لهم ما کانوا یخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم لکاذبون ... [illegible]

[illegible]

فصل

[illegible]

فصل

[illegible]

الحمد لله المجید [illegible]

[illegible]

فصل

[illegible]

در معجزات [illegible]

فصل از آمنه خاتون روایت شده که چون اثر و منع حمل بر او ظاهر شد [illegible]

[illegible] ظاهر شد [illegible]

[illegible] آسمان [illegible]

[illegible] آنحضرت متولد شده [illegible]

[illegible]

ومیان آسمان و زمین [illegible]

[illegible]

وچون متولد شد [illegible] کعبه [illegible] وتهلیل وتسبیح [illegible] دست خود را پنهان کرد

[illegible] ملایکه [illegible]

[illegible] حضرت آدم وخلق ابرهیم وصبر ایوب [illegible] یعقوب وجمال یوسف وصوت داود [illegible]

وکرم عیسی [illegible]

آنحضرت [illegible] ولادت [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت صادق [illegible] دانی

[illegible]

[illegible] السموات والارضون والجبال والبحار [illegible]

[illegible] صلوات الله علیهم [illegible]

والارض وسکان الجنان [illegible] ولادت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] والعبیت [illegible]

[illegible]

فصل

[illegible]

والله جعل لكم الارض بساطا لتسلكوا منها سبلا فجاجا [illegible]

[illegible] الذين ان مكناهم في الارض اقاموا الصلوة واتوا [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] سبحانك يا الهى وبحمدك تسمع فيها صوت عبد مسلم سجن فيها بمخالفته وذاق
طعم عذابها بمعصيته وحبس بين اطباقها بجرمه وجريرته وهو يضج اليك ضجيج مؤمل لرحمتك ويناديك بلسان
اهل توحيدك ويتوسل اليك بربوبيتك يا مولاى فكيف يبقى فى العذاب وهو يرجو ما سلف من حلمك ورأفتك
ام كيف تؤلمه النار وهو يأمل فضلك ورحمتك ام كيف يحرقه لهيبها وانت تسمع صوته وترى مكانه ام كيف
يشتمل عليه زفيرها وانت تعلم ضعفه ام كيف يتقلقل بين اطباقها وانت تعلم صدقه ام كيف تزجره زبانيتها
وهو يناديك يا ربه ام كيف يرجو فضلك فى عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك ولا المعروف
من فضلك ولا مشبه لما عاملت به الموحدين من برك واحسانك [illegible]

[illegible]

خروج ... تا ... ارجع الی الناس لعلهم یعلمون ... قال تزرعون سبع سنین دأبا فما حصدتم فذروه فی سنبله ...

... جزا ... مردم ... هفت سال ... [illegible]

... [illegible] ...

... الیوم الذی کانوا یوعدون ... [illegible]

عباد الله الآن فاعملوا والالسن مطلقة والابدان صحیحة ... الدنیا مزرعة الآخرة ... [illegible]

... [illegible] ...

... [illegible] ...

... لا یلقیها الا الصابرون ... [illegible]

... [illegible] ...

[illegible]

فصل ۴۷ الحمد لله ولی المؤمنین واله العالمین وظهر اللاجین وکهف المتحیرین وغیاث المستغیثین ومنتهی الراغبین
والصلوة والسلام علی ساداته اولیائه الاقدسین وامناء عباده الصالحین والکتابه علی حبیبه سید المرسلین وخاتم النبیین
[illegible] وعلی امیر المؤمنین والائمة الطاهرین المطهرین الطاهرین الاقدسین صلوة دائمة [illegible] النجوم [illegible] قال الله
فی سورة الممتحنة قد کانت لکم اسوة حسنة فی ابرهیم والذین معه اذ قالوا لقومهم انا برآؤا منکم ومما تعبدون من دون الله کفرنا
بکم وبدا بیننا وبینکم العداوة والبغضاء ابدا حتی تؤمنوا بالله وحده [illegible]

[illegible]

مربع الزمان بهذا اربعين ... حتى سكر ... كان ...
فرج ابن ... العقيب عذاب ...
... عليه وحسب ... جامه

المقربين فروح وريحان وجنة نعيم في الاخرة واما ان كان من المكذبين الضالين فنزل من حميم ... تندكر ... [illegible]
... قال ان فتية من اولاد ملوك بني اسرائيل كانوا متعبدين وكانت العبادة في اولاد ملوك بني اسرائيل وانهم
خرجوا يسيرون في البلاد ليعتبروا فمروا بقبر على ظهر الطريق قد سفى عليه السافي ليس منه الا رسمه فقالوا لو دعونا الله الساعة فينشر
لنا صاحب هذا القبر فسألناه كيف وجد طعم الموت فدعوا الله وكان دعاؤهم الذي دعوا به اللهم انت الهنا يا ربنا ليس لنا اله
غيرك والبديع الدائم غير الغافل الحي الذي لا يموت لك في كل يوم شأن تعلم كل شيء بغير تعليم انشر لنا هذا الميت بقدرتك قال
فخرج من ذلك القبر رجل ابيض الرأس واللحية ينفض رأسه من التراب فزعا شاخصا بصره الى السماء فقال لهم ما يوقفكم على قبري فقالوا
دعوناك لنسألك كيف وجدت طعم الموت فقال لهم لقد سكنت في قبري تسعة وتسعين سنة ما ذهب عني الم الموت وكربه
ولا خرج طعم مرارة الموت من حلقي فقالوا له مت يوم مت وانت على ما نرى ابيض الرأس واللحية قال لا ولكن لما سمعت الصيحة
اخرج اجتمعت تربة عظامي الى روحي فبقيت فيه فخرجت فزعا شاخصا بصري مهطعا الى صوت الداعي فابيض لذلك رأسي ولحيتي
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
تذكرات لكم اسوة حسنة ... لقد كان لكم فيهم اسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر ومن يتول
فان الله هو الغني الحميد ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

هر چیز که رفته از رسم خود ... [illegible]
چطور ... لقد كان لكم فيهم اسوة حسنة لمن كان يرجو الله واليوم الآخر ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
اسوة حسنة ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
رسالت ... بالعبودية ... [illegible]
التصرفات ... التصرفات واللائق بالعبد ... التصرفات ... [illegible]
باصلاح ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
والعبودية ... [illegible]
فلولا ... قدرة الحق ... ظلمة العدم ... الوجود ... كمالات الوجود ... [illegible]
قدرة الحق ... الوجود ... العبودية ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

برادر ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
حلوا القبور ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... الموت ... نهج البلاغة ... الموت ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

فصل ۲۸ الحمد لله الذی لیس لاولیته ابتداء، ولا لازلیته انقضاء، هو الاول لم یزل والباقی بلا اجل [illegible]

الظاهر لا یقال مما والباطن لا یقال فیما [illegible] والصلوة والسلام علی حبیبه الذی هو اول

المبدع وخیر البریة [illegible] المصطفی المحمود الاحمد سیدنا ونبینا ابی القاسم محمد وعلی آله [illegible] اعلام الدین [illegible]

حجج الله البالغة علی الخلائق اجمعین صلوة متصلة الی یوم الدین اما بعد [illegible]

[illegible]

[illegible]

سقطت الارض علیهم فیه فاکلت فی لحومهم وشربت فی دمائهم فاصبحوا اخوات قبورهم جمادا لا ینمون وضمارا [illegible]

لا یوجدون [illegible]

[illegible]

ماشاهدوا واعاینوا [illegible] جارهم لقد رجعت فیهم العبر [illegible]

العقول والحکم [illegible] النطق [illegible] الوجوه النواضر [illegible] الاجسام النواعم [illegible]

[illegible]

از ... [illegible] رجب و شعبان و ماه رمضان [illegible]

[illegible]

انجلی الایت دل وچون او در مقابل دل است که صورتها از دل میگیرد و عبارت میکند انچنین صورتها بزبان بیرون

دارد هم او گوید دل از ان صفت میگیرد و مثلا چون بزبان تضرع و زاری کند و کلمات ان گفتن گیرد الفاظ نوحه گری را دل

گیرد دل از ان صفت رقت و سوز و اندوه گرفتن گیرد و بجا آتش دل [illegible] گردان گیرد و از چشم بیرون اید و چون الفاظ

طرب و صفت [illegible] گفتن گیرد در دل حرکت نشاط و شادی [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از هر قطره که خلق میشود بصورت ملک عالم برشاخ درخت مینشینند چنانکه [illegible] که دیگر ... از طلا بر درخت
کشیده از عرش السدرة المنتهی [illegible] استغفار میکنند برای شیعه امیر المؤمنین علیه السلام و ملائکه سدرة المنتهی ... برای
درجات ... برای ... هر شب بر زمین میایند ... یا قائم آل محمد بر مؤمنین و المؤمنات
و هر شب ... مردم مصافحه میکنند و علامت ... از این ... مصافحه ... جبرئیل
و جبرئیل ... و دیگر را بر قبر رسول خدا ... بیت المقدس و دیگر را در مسجد الحرام و دیگر را در طور سینا
و میگوید ... که سلام میکنند و اول جبرئیل بالا میرود ... بالا ... میگیرد
که ... از ... و جمع میشوند ... بالا
جبرئیل ... آسمان ... مشغول بدعا و رحمت و استغفار ... روزه داران ...
اول ... ملائکه آسمان ... میکنند ... میپرسند احوال ... وزن را که ... چگونه ...
میگویند در سال ... فلان ... ختم ... دعا میکنند برای ...
شده و دعا برای ... قرآن میخواند ... سجده میکرد ...
در آنجا ... آسمان ... سدرة المنتهی ...
از مردم ... سدرة المنتهی میگویند ... جهت ... اللهم ...
و اهل سدره میگویند ... امسال ... خدا ...
فلان بنده متقی بود ... شراب خوار بود ... فلان ... امسال عاق والدین
بود ... فلان ... میکرد ... فلان ... قطع رحم
کرده بود ... آسمان ...
آدم ...
... دعا ... الموت ...
دعا ... الحساب ... سلام ...

تم

در شبینه ... | امسال | ...

---

٢ ذی القعده ... اسحاق ...

[illegible]

... ایکا ... قربان ... بسوال ... الیلا حالا ... النظارة ...
و چون ... ایم ... میکنیم ... داریم ... از معصیت نگاه میداریم ... میکنیم ...
میکنیم ... میاوریم ... میکنیم ... شده ایم در معصیت خدا ... خدا ...
... کدام ... عهد ... کدام ...
... ابراهیم بن ادهم ... الناس الیه و قالوا یا ابا اسحق ... ادعوه ...
قال ابراهیم ... الاول ...
فلم تعملوا به الثالث ... الرابع قلتم ان الشیطان لنا عدو ...
الخامس قلتم ... السادس قلتم ان الموت حق فلم تستعدوا له السابع ...
... الثامن ... التاسع قلتم نخاف من النار ...
منها العاشر دفنتم موتاکم فلم تعتبروا ...
...
... امیر المؤمنین ... اهل القبور من المؤمنین و المؤمنات السلام علیکم و رحمة الله و برکاته ...
... علیک السلام و رحمة الله و برکاته یا امیر المؤمنین ... فقال نخبرکم باخبارنا او تخبرونا باخبارکم فقالوا
خبرنا باخبارکم یا امیر المؤمنین ... فقال ازواجکم قد تزوجوا و اموالکم قسمها ... اولادکم
... سکنها اعدائکم ... فما اخبارکم فاجابه مجیب قد تخرقت الاکفان ... الشعور
و تقطعت الجلود و سالت الاحداق علی الخدود و سالت المناخر ... بالقیح و الصدید و ما قدمناه وجدناه
و ما انفقناه ربحناه و ما خلفناه خسرناه ... الاعمال ... الغفران بالکرم و الامتنان

از ... الهی ... الصلاة ...
...
...
...
...
...
... امیر المؤمنین ...
...
... امام زین العابدین ...

ایکا

رضوان ... والشك ... مطلوب مندوب اليه ...

امور الاول ... الثاني الاجماع على مندوبيته

الكلام ... لعدم القول بالفصل الثالث ان الشك ...

... الرابع ...

... الخامس ان ...

[illegible]

وعن عبد الله بن حماد ... [illegible] ... حين الاسراء [illegible] ان الائمة كانوا
يتمولون ... [illegible] ... الشعراء ... [illegible] ... وكان الاكثر ... [illegible] ... اذا وقع ...
كلام الشعراء ... [illegible] ... يذكرون ... [illegible] ...
ما صعد البر ... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ... الشعراء ... [illegible] ...
للنائحات ... [illegible] ... الهجرة وكان ... [illegible] ... ولا تخرج ... [illegible] ...
[illegible] الاعداء ... [illegible] ... شهادته ... [illegible] ... المجلس التاسع ... [illegible] ...
المغفرة ... [illegible] ... والنوح والنياحة الا ... [illegible] ...
من الترك ... [illegible] ... الصادق ... [illegible] ... الضرب ... [illegible] ...
الهاشميات ... [illegible] ... الفاطميات ... [illegible] ... التوبة ... [illegible] ...
... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ... الجوف العطشان ... [illegible] ...
المدخول ... [illegible] ... واخيب ... [illegible] ... الملائكة ... [illegible] ...
عن الباقر ... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ... الملائكة ... [illegible] ...
الحمزة ... [illegible] ... الشيعة ... [illegible] ...
... [illegible] ... الصفا ... [illegible] ... الشام ... [illegible] ...
حين دخل الشام ... [illegible] ... الجزع ... [illegible] ...
... [illegible] ... فضيلة ... [illegible] ... الجزع رواية ... [illegible] ...
... [illegible] ... الجزع ... [illegible] ...
على الحسين ... [illegible] ... الجزع ...
... [illegible] ... المجلس العاشر ... [illegible] ...

من باب المغفرة ... [illegible] ... الطعام ... [illegible] ... القياس ...
الاسترادة ... [illegible] ... الحسين بن ... [illegible] ...
... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ... الطعام ... [illegible] ...
الصادق ... [illegible] ... زين العابدين ... [illegible] ... اربعين سنة صائما نهاره قائما ليله ... [illegible] ...
... [illegible] ... رسول الله ... [illegible] ...
... [illegible] ... الحق ... [illegible] ...
... [illegible] ... المغفرة ... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... المغفرة ... [illegible] ...
... [illegible] ... الموت ... [illegible] ...
... [illegible] ... الموت ... [illegible] ...
... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ...
... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ...
... [illegible] ... الحسين ... [illegible] ...
... [illegible] ... رسول الله ... [illegible] ... ١٢

[illegible]

شاه اقلیم نبوت ماه اوج دین [illegible] اصل دین شمع یقین خورشید ام عبس کرم ام الکتاب ختم عالم اختر ادراک عقل کل
شاهباز قاب قوسین اشرف دین نور [illegible] عقل کل ختم رسل [illegible] السبل شمع [illegible] فیض حق اول نور مطلق [illegible]
[illegible] از سیاه صبح و ترقیه لقام [illegible] و وصول رتبه او [illegible] که تعین اول است سایه حق افتاب حق خورشید وجود
و بالا مقام قاب قوسین [illegible] وحدت کثرت [illegible] احمد محمود ابوالقاسم محمد مصطفی
آنکه پا را دست گوشش شکست [illegible] حامل دین بود او مقبول شد قابل دین بود او مقبول شد
تا کنون فرمان پذیرفت ز شاه بعد از این فرمان رساند بر سپاه [illegible] بعد از این [illegible]
کز او اشکال آید در نظر [illegible] خویش را ناویل کن نه ذکر را

[illegible]

[illegible]

عاشوراء

السلام علیک یا رسول الله ... [illegible]

فصل الحمد لله ... [illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی جعل الحطة فی قلوب اهل الرحمة ... [illegible]

واجابوه بالتلبية والاحرام ... [illegible]

المظلوم المستضام قتیل اللئام والذبیح العطشان ... [illegible]

والاعوام قال نعم ان هذا لهو الفوز العظیم لمثل هذا فلیعمل العاملون ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی [illegible]

[illegible]

السلام علیک یا [illegible] انا لله وانا الیه راجعون [illegible]

[illegible]

اینک

اینک [illegible]

فصل بسم الله وبالله والحمد لله ولا حول ولا قوة الا بالله وصلی الله علی سیدنا رسول الله [illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی جعل محبته علوی لبابه حتی خلعوا اثواب البقاء و عرضهم ... حتی قطعوا عن غیره بجبروته الالتقاء فتسابقوا

فی التقدم الی الحتوف ...

[illegible]

فصل

[illegible]

فصل

[illegible]

فصل قال رب السجن احب الی مما یدعوننی الیه والا تصرف عنی کیدهن اصب الیهن واکن من الجاهلین [illegible]

[illegible]

دوم [illegible]

[illegible] ١٢٩٩

[illegible]

فصل [illegible]

[illegible]

فصل ۳ قال تعالی یا ایها الذین امنوا ان تطیعوا الذین کفروا یردوکم علی اعقابکم فتنقلبوا خاسرین [illegible]

[illegible]

فصل قال تعالی ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما یعلم الله الذین [illegible] ویعلم الصابرین [illegible]

[illegible]

فصل [illegible] ربیون [illegible]

[illegible]

فصل و قال تعالی سنلقی فی قلوب الذین کفروا الرعب بما اشرکوا بالله ما لم ینزل به سلطانا و ماواهم النار و بئس مثوی الظالمین

[illegible]

فصل ۱۲ [illegible]

[illegible]

فصل ۱۳ [illegible]

[illegible]

فصل ۱۳ در [illegible] عقبه [illegible] احد که روز [illegible] حبیب خدا [illegible]

سلیمان [illegible] بعضی از منافقان [illegible]

[illegible]

دو [illegible] امیرالمؤمنین [illegible]

[illegible]

خدا [illegible] سفیان [illegible]

[illegible] رب الارباب [illegible] مظهر العجائب [illegible]

[illegible]

فصل ۱۴ [illegible] باذن الله [illegible] الدنیا [illegible] الآخرة [illegible]

از جمله [illegible] رسول خدا [illegible]

لشکر اسلام [illegible]

[illegible]

حق [illegible]

[illegible] جراحات [illegible]

[illegible]

فصل ۱۵ یظنون بالله غیر الحق ظن الجاهلیة یقولون هل لنا من الامر من شیء قل ان الامر کله لله یخفون فی انفسهم ما لا یبدون لک یقولون لو کان لنا من الامر شیء ما قتلنا ههنا این بیان احوال منافقان و ضعیف الاعتقادان لشکر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل ۱۸ انما استزلهم الشیطان ببعض ما کسبوا ولقد عفا الله عنهم ان الله غفور حلیم چون در جانب ایشان [illegible]

[illegible]

فصل ۱۹ ثم انزل علیکم من بعد الغم امنة نعاسا یغشی طائفة منکم وطائفة قد اهمتهم انفسهم [illegible]

بعد از غم و اندوه ایمنی [illegible] خواب [illegible]

[illegible]

فصل ۲۰ وما کان قولهم الا ان قالوا ربنا اغفر لنا ذنوبنا واسرافنا فی امرنا وثبت اقدامنا وانصرنا علی القوم الکافرین [illegible]

[illegible] شهادت [illegible] از آنجمله سعد بن الربیع [illegible]

[illegible] از اصحاب بدر بود روز احد [illegible]

[illegible]

فصل ۲۱ فآتیهم الله ثواب الدنیا وحسن ثواب الآخرة والله یحب المحسنین این آیه در باره اصحاب [illegible]

رسول خدا [illegible] شهیدان [illegible] عمرو بن الجموح و عبدالله بن عمرو بن

حرام که پدر جابر بود و خلاد که پسر ابن الجموح بود [illegible]

[illegible]

فصل ۲۲ من المؤمنین رجال صدقوا ما عاهدوا الله علیه فمنهم من قضی نحبه و منهم من ینتظر و ما بدلوا تبدیلا از جمله مومنان
کامل الایمان که وفا بعهد الهی کرده در جهاد [illegible] حمزه بن عبد المطلب بود
[illegible]

فصل ۲۳ [illegible]
[illegible]

فصل [illegible]
[illegible]

فصل ۲۴ [illegible]
[illegible]

فصل ۲۶
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

محمد و کیفیات که از آثار صفات مستوره است صاحب مجمع البحرین نقل کرده که قبل از حضرت خیر بشر ... [illegible]
[illegible] ... سوال ... [illegible]
[illegible]
[illegible] ... احمد ... [illegible]
[illegible] ... کتاب ... [illegible]
که اسم ... در تورات و انجیل احمد و در قرآن محمد و در زبور ... [illegible]
[illegible] ... و حضال ... است
[illegible]

حرکت سلب العجب المشوق الی ... [illegible]
قال ثم خلقت ... [illegible] ... لا ان اریح علیهم ... [illegible] ... سود ...
هیچ قلبی پیش او ورود ... نیست ... از ... سود نیست
اجابت دعا ... [illegible]
این ... اجابت ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
چونکه ... [illegible] ... از کلاب
حرف ... ظاهر است ... [illegible]
[illegible]
این سخن ... [illegible]
[illegible]
شهادت ... [illegible]
[illegible] ... لا اله الا هو ... [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قدم تنزیه دشمن خود نفس اماره را نپرورد وانه خوان قا ز دنیا دل برکرد تا بانیه پر فایده [illegible]

[illegible] از ازل [illegible] خواذ است که اهل الله [illegible] نصیب [illegible]

لاجرم [illegible] طالب [illegible] عشق [illegible] دشمن [illegible]

[illegible] دزد را تو دست [illegible] او [illegible]

هر چند دعا کن اجابت [illegible] زیرا که [illegible]

گر تو [illegible] شکست

عبارت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۲۴۳

از کتاب بحر ... ۲۲۳ در شواهد النبوة مسطورست که عمرو بن مره الجهنی گفت در ایام جاهلیت بحج رفتم شبی در مکه بخواب دیدم که از کعبه نوری ساطع شد [illegible]
تا بکوه یثرب [illegible] دیدم و شنیدم که از آن نور آوازی بر آمد که انقشعت الظلماء و سطع الضیاء و بعث خاتم الانبیاء پس از آن نوری [illegible]
[illegible] قصور حیره [illegible] را دیدم باز از آن نور آوازی بر آمد که ظهر الاسلام و کسرت الاصنام و وصلت الارحام بیدار شدم ترسناک با قوم
گفتم که والله در میان قریش امری حادث شده [illegible] خواب [illegible] خبر داد که مردی احمد نام مبعوث شده پیش او رفتم
[illegible] و اسلام آوردم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

شرفعرض عالی برسانه استدعا دارد درگاه حضرت اجل اکرم

از ذات بابرکات دارم وقتی سلامتی مستدام میدارد چهارده سال است

که من با حاج میرزا مهدی زندگی میکردیم هیچ وقت چنین جسوراتی

بمن فحش نداده بود که در محضر حضرت عالی داد بالاکم طرف نبود

وازین نسبت او خطائی صادر شده بود ومن احترامًا لکم جواب

ندادم تصور کرده که حضرت عالی خوشوقت میشوید که بمن فحش

بدهد این رسم احکام تشریفات ضیافت قرار داد ودرجای

حضرت آقا ضیافت را تکمیل کرد وعرض خدمت جناب مقدس

شما بود والآن شیخ نهاوندی وآقای افتخار الاسلام که در این

مدت چهارده سال در مشهد بودند فقط خدمتگذاری به شما

قصدش بوده کمان کرده که بمن فحش رحمت هستید وراضی به

این امر میباشید اکنون برشما لازم است که به تدارک این حرکت

وتبانی که از او مشاهده شد با مقاصد او همراهی داشته باشید

سید مهدی

[illegible]

[illegible]

تصدق حضور مبارکت شوم   چند روز است [illegible] این جا [illegible] حالی دارم فردا

در حضرت عبد العظیم سلام الله علیه باید [illegible] حضرت مستطاب عالی [illegible] تشریف

خرجی ندارم استدعا آنکه التفات فرموده مبلغی [illegible]

محتاج مرحمت [illegible] به دعاگویی وجود مبارک

حضرت مستطاب عالی مشغول هستم زیاده جسارت است

١٨٣ [illegible]
١٨٥ [illegible]
١٩٠ [illegible]
١٩٦ [illegible]
٢٠٠ [illegible]
٢٠٥ [illegible]
٢٠٧ [illegible]
٢١٠ [illegible]
٢١٣ [illegible]

[illegible]

احسن طرق ... [illegible]

احسن الطف اجوبه در سؤال ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

از اصطلاحات ادبیه متعلقه بلفظ سیل اکه این کلام هم سبی و بروزن مجمل باشد از اسامی جبال است اگر نزع سیل باشد از اسامی انسان
در بعض اشعار با تصغیر ان افزوده شیلی گفته اند ابو نواس گوید ایا المدنی سلیمان لست الافواه لمحزان انات مم الکواو الصفة الفالی الغ
و این دو بیت در حق کسانی است که شل سخن از ابنا زمان ما بدون علم به فنون عجز درنظر آن است وکل یدی حقاً لمحیط والالیا الاثر لم منزلکا
و از اشعار که اسم سیل گفته شده و حل آن بر او طاد لازم است ابیات فارسلت الا سیل ان النفس مشغوفه فاعادت لنا سیل بز بنجیر ولا وفه
بعزم سلسلوسیل مادام که عشق تو قلب را گرفته است او از لا و نعم جواب نداد باید دانست که او اب جم ناگشت ابهام و شست چیزی را باسبابه
حلقه کند چنانچه سر دو گوشه ناخنها بهم پیوندد و بپشت ناخن ابهام و شست زنند اشاره به وعده است و طرف مقابل امید وار شود
و این عمل را نجره گویند و فوق بفتح فاء بعیر رو گردان با شارات و عمل آن اینکه سر ناخن انگشت ابهام را بسر ناخن انگشت سبابه
داخل نموده بروزن حرکت دهند پس تنجیر و فوقه اسم هائی است بمعانی نعم بالا یا قبول ورد و گویند سلسله فافاف و من تنجیر ولابد نجیر
ولا نجر بعزم از علامه چیز خواستم نه بقبول جواب اشاره کرد نه برد آن و این دو بیت با سم سلسل از جملات
فقا شمت للسیل بکت عیان من خوف الشتات تعانقنا للتودیع فقالت چه بودی گر نبودی آشنائی

از مصطلحات علماء فن حدیث و آنانکه در فن حدیث و سند طلب کار جز را حافظ و آنانکه دارای سیصد هزار حدیث را حاکم و حفاظ
جمیع احادیث را تماماً و سنداً حجت گویند
اجازات عالیه اجازات قلیل الوسائط را گویند که ملاقات بصری که خبر حاصل میکردد
قال صاحب کشف الظنون وهو الفاضل المعروف بالکاتب الجلبی الاستنبولی المتوفی سنه ۱۰۶۷ فی الغرب الواقع ان حملة العلم فی الاسلام اکثرهم العجم
والعقلیة اکثرهم من العجم وقلیلهم من العرب فان العلوم المتعارفة جمیعها من جملة الصنایع والعرب ابعد الناس عنها وانما عارضت العلوم لما کانت حضریة
والعجم وهم فی معنی حضرا ان جمیع الحضر تبع العجم فی الحضارة واحوالها من الصنایع والحرف لانهم اقوم علی ذلک للحضارة الراسخة فیهم
فهم صاحب صناعة النحو سیبویه والفارسی والزجاج کلهم عجم وکذلک المحدثون والحفاظ اکثرهم عجم وکذلک علماء اصول الفقه کلهم عجم
وکذا المفسرین اکثرهم من العجم ولم یقم احد بحفظ العلم وتدوینه مثل الاعاجم واما العلوم العقلیة فمختصة بالعجم

یکی از ابواب کتاب النکاح بخاری است عروة بن زبیر خواهرزاده عایشه از عایشه نقل روایت کرده که در زمان جاهلیت
چهار قسم نکاح معمول بوده است یکی نکاحی مثل نکاحی که در اسلام معمول است که کسی دختر را خواستگاری کند بدهد مهر بگیرد به او مهر میداد
و شیرها بنوشت دوم نکاح صورت میگرفت دیگر آنکه شخصی بزوجه خود میسپرد که در آن وقت که حایض نباشد نزد
و هستیر را بواسطه خود دعوت کند بعد از آن تا معلوم شود که حمل یا عدم آن معلوم شود آن شخص با زوجه خود نزدیکی میکرد
و این را النکاح الاستبضاع میگفتند سوم آنکه ده نفر کمتر از ده نفر بار زنی نزدیک میشدند الا و ابتر و گذشت بعد
از وضع حمل بعد از چند شب میداد جمیع بدون استثناء و همه جمع شده در آن وقت میگفت چنین است شما هم با من جمع شده اید که
زن فرزند او را بدام و بنام هر کس که میخواست نسبت میکرد و آن کس مجبور بود این فرزند تو است و او را چاره از قبول نبود
چهارم آنکه جمعی فواحش بودند و بیرق نصب میکردند بر در خانه خود و نصب میکردند که هر کس میخواست با آنها نزدیکی میشد
در وقت حمل ... جمع میشدند و قیافه شناسان را میخواستند آنها را که با ایشان نزدیک شده جمع میکردند فرزند را ملحق میکردند
و آن بعد فرزند حارس آنان او بود

الا کل شیء ما خلا الله باطل وکل نعیم لا محالة زائل این شعر از لبید است و معروف است در جاهلیت در سبعه معلقات اساس گشته
شرف ایمان او را یافته و گفت الحمد لله الذی لم یاتنی اجلی حتی اکتسیت من الاسلام سربالا حضرت ختمی مرتبت این شعر را مصرع اول
الا کل شیء ما خلا الله باطل بسیار پسندیده و فرموده اصدق کلمة قالها الشاعر و منقول است که غالبا این بیت را آن حضرت
میخواندند اگر چه بطرز اشعار و شکسته شکسته میخواندند تا یک بیتی کامل بخوانند و آن نکته آنکه وجود مقدس معصوم شعر نمی
سرایید و از این رو موزون و منظوم نمیخواند چنانچه از یکی از آنها نقل است گاهی شعر شکسته میخواندند و در طول عرض اگر خود
از آن جناب شنیده شد شکسته بوده درست چونکه ختم احوال آمد اجمعین لازم امد کاحوال ایشان بکم
احوال از هم اکمل نفوس عقول کل مصادر تخیل است ارکان وجود بیت القصیده نشانه وجود علت خلقت
مظهر حقیقت شخص اول عالم سید اولاد آدم آن حضرت بود چنانکه شکسته او را درست میکرد و این جا چراخود بهم شکست
و از جهان نقیصه بر خود منسوب از جمال جاهل و نقص ناقص از استاد و قوی استاد برمی را امر خاکیان را
بادراکند و مستعد فهم و ادراک

ماریه ذات القرطین ماریهٔ صاحبه دو گوشواره او ماریه بنت ارقم از ملوک بزرگ جفنه بوده گویند دو گوشواره داشته مرکب از لعل و جواهر که به بزرگی تخم کبوتر بوده و آن یک زوج گوشواره را بکعبه مکرمه آورده نیاز خویش کرده اند شاید به حصه بلی سعادت این گوشواره را
هدیه کعبه معظمه اجله الله تعالی نموده و خزانه دار کعبه آنها را در بیت شریف آویخت بود تا آن گوشواره بیادیه بدست عبد الملک بن مروان
رسید داو بعزیز دختر خود فاطمه را بعمر بن عبد العزیز تزویج کرد آنها را باو بخشید اعز من قرطی ماریه که از امثال عرب است نظر باین
گوشواره وارد و چون کسی را بخواهند بخریدن چیزی ترغیب نمایند میگویند خذوه ولو بقرطی ماریه از مواهب خاصه الهیه
بفاطمه دختر عبد الملک ... که خلیفه و سلطان بوده ... سیزده تن از ایشان خلیفه ... بعجز
و توانست ظاهر شود و آن عالم عبارت است از پدرش عبد الملک مروان و جدش مروان بن حکم و برادرانش ولید و سلیمان
و یزید و هشام و برادرزادهایش ولید بن یزید و یزید بن ولید و ابراهیم بن ولید و خال او معاویة بن یزید
و جد مادرش یزید بن معاویه و جد مادرش معاویة بن ابی سفیان و شوهرش عمر بن عبد العزیز لکن فاطمه مع همه این سیزده
نفر او را ترک نکرده است با آن شوکت و سلطنت که از وجاهت آنها داشت و هیچ نظران را شان ندیده همه در او از دنیا
ده تن جمله از دنیا رفتند کلا سباب تجمل و حشمت و جواهرات گرانبها خود در خود بنابر آنکه عمر بن عبد العزیز بسریر خلافت جلوس کرد و در خلال
تنگی تر بهتری گرداشت در مقام حلول کرد از اسراف و تبذیر بر آمده ابتداء بداینه خود نمود و بفاطمه زوج خود
کرم بنت عمی بود گفت اگر خواهی المدعی تن ... داری با هم در تسلیم بیت المال ... از خود دور کن حرف نظر ... در راه ... بیت المال ... اگر چیزی از آنها
نزد تو باشد مرا بخود نگاه دار ... با ما ممکن نیست با آنکه این تکلیف بسیار بزرگ بود فاطمه اطاعت ... گفتن
این کنفه نمودان هم دادن تسلیم بیت المال نمود چون عمر بن عبد العزیز در گذشت و نوبت خلافت برادر یزید بن عبد الملک
برادر فاطمه رسید خواست بغایت بزرگه فاطمه را از بیت المال ... مسترد سازد فاطمه قبول نکرد گفت من در حیات
شوهرم اطاعت او نمودم در ممات او ... مخالفت نمایم گوشوارهای ماریه که از اموال فاطمه بود ... و قول بعضی
انار ... تواریخ یزید بن عبد الملک آنها را بعیال خود بخشید

... البیجو گویند ذات ... با آن ... جامه ... دختر کسی مانند ... ابو ... عیب ... دانه ها ...
... و جه وقت ... بهای اعلی ... چنین ... شده ... از وزن ... مانند ...
جواهر ... قوت ... بود ... و آن اعلی برابر ... است

تا نمونه عباسیه باتفاق مورخین علامه و حکمت و علوم عقلیه سرشار نموده اوست که مسعودانا نماس ... حکمت
مشعوری از کاملا بقایه بیانی بوده عیسوی فلسطوری که در علوم یونانیه مهارت بکمال داشتند با حکمای ایران یکجا جمع
و تدوین کتب فلسفه قدیم وا داشت با آنکه قشری بیحاورا تشنیع و تقبیح میکردند از جواب که و علم فقه را دل ... افواه
نشر داد و خود نیز از آن علوم بهره کامل بهره و افر برده ... حق ... پادشاه عمرو کو ... اوست
که ولادت او بود که بر و نسل نمود ... او بنت جو ... و پیشوا و ... امام ... از جمله
خود اخلع امام ... لا ... کنه ... جناب ... نهم ... و ... فتنه ... تحقیق
و جمع بدرنها ... حق ... و حقیقت صورت ... خدا داد

این شهرآشوب سرود ... که ... حضرت ... امام ... و ... حضرت سکینه و فاطمات سلام الله علیهم اجمعین
فاطمه طاهره جده سادات حسنیات ... بر زرگوار که از اعاظم شجره نبوت و ارکان ... عصمت و امامت ... از مادر
فرزند ... سعید ... جمع کرده ... سید ... علم ... حدود ... است
ابن صباغ در کتاب الفصول المهمه ... حسن بن حسن بن علی ... ابو عبد الله الحسین ... دختران
خطبه ... احدی ... اختر فاطمه ... بنت رسول الله ... الذی
و ... الجمال ... اما سکینه ... الاستغراق مع الله ... علاوه بر ... او ... و سعید
... روایت کرده اند که حسن بن حسن زوج فاطمه در کربلا ... میان قتلی افتاده بود چون شهدا را ... سر ... خارج
... حسن ... نکرد ... زنده بود ... سر ... و حسن ... سالم
سالم بوده تا بهبودی حاصل شد و حسن بن حسن ... زنده بود و ... سه و ... سال ... رحلت ... حسن
در گذشت فاطمه ... پسر ... احوال ... فاطمه ... چون سال ... سیله
... پس ... و ... اول ... آن ... کرد
... شنید ... گفت ... ما فقدوا ... شنیده ... گفت ... اتفاق ...
... صاحب ... امام ... و ... اوقات ... الحسن بن الحسن بن علی ... اوراق البقیه ... ثم ...
فسمعوا صائحا یقول هل وجدوا ما فقدوا فاجابه آخر بل یئسوا فانقلبوا

ابو الفرج اصفهانی در کتاب اغانی ... موضوعات ... ابن ... ابی الزبیر ...
فاطمه ... از ... و ... اما ... آنها ... بنت ... نبوت ...
ایراد نموده است ابو الفرج ... مسرعات ... خود ... خارج ... دور ...
و آن ... احوال ... حضرت حسین ... فاطمه ... حضرت ... الحسن ... قبل ...
رحلت حضرت فاطمه بنت الحسین ... مدینه ... مصر ... آن ... است ... جامع
از ... در ... حضرت را در مصر ... سه ... بالتحقیق

مانسب الی الشافعی

یا اهل بیت رسول الله حبکم ... فرض من الله فی القرآن انزله
من ... واحدة ... من علا ... الباقی
و من دعائه

اللهم انی اعوذ بنور قدسک و عظمة طهارتک و برکة جلالک من کل آفة و عاهة و طارق الجن و الانس الا طارقا
طرق بخیر اللهم انت عیاذی فبک اعوذ و انت ملاذی فبک الوذ یا من ذلت له رقاب الجبابرة و خضعت له رقاب
الفراعنة اعوذ بجلال وجهک و کرم جلالک من خزیک و کشف سترک و نسیان ذکرک و الاضراب عن شکرک
انا فی کنفک فی لیلی و نهاری و نومی و قراری و ظعنی و اسفاری ذکرک شعاری و ثناؤک دثاری لا اله الا انت
تنزیها لاسمائک و تکریما لسبحات وجهک الکریم اجرنا یا ربنا من خزیک و من شر عبادک و اضرب علینا سرادقات حفظک
وقنا سیئات عذابک و اعذنا بخیر منک و ادخلنا فی حفظ عنایتک یا ارحم الراحمین قیل ان هو ... الخوف
... دعائه ... مشهور بالاجابة اللهم یا لطیف اسئلک اللطف فیما جرت به المقادیر

[illegible]

که قدیم الایام هر سال [illegible] در مکه معظمه زادها الله شرفاً و تعظیماً سوقی برپا میشد و آن را سوق عکاظ [illegible] در سوق مزبور
مال التجاره اهل اطراف [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

آدربایگانا اسم قدیم مملکت ایران حقیقت است و این اسم را طایفه موسوم به آری که بانی مملکت [illegible]
[illegible] از طرف شمال [illegible]
[illegible] مملکت را ایران [illegible] از زمان اردشیر اول پادشاه ساسانی اسم ایران [illegible]
[illegible] در سلطنت ساسانیان [illegible]
توران گفتند و اسم [illegible] بانی مملکت دادند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

... رمضان ... حج بیت الله ... ابرهیم در مقام ... برای قبیلهات ... و دعوت کرد ...

وحج ... واذّن فی الناس بالحج یاتوک رجالا وعلی کل ضامر یاتین من کل فج عمیق حج

... فقد اقبل الیکم شهر الله بالبرکة والرحمة والمغفرة در حج بیت الله شما باید رو کنید بسوی او

[illegible]

[illegible]

زبان است که داریم اگر حال استغاثه کنیم میسر نیست وقتی است ... [illegible] ... نداشته باشی زبان است ... [illegible]

چونکه بعضی ... [illegible] ... کار ... [illegible] ... رفتار ... [illegible]

داشته اند ... [illegible] ... مامور ... [illegible] ... در دنیا ... [illegible]

... [illegible] ... قالوا انا کنا لکم تبعا فهل انتم مغنون عنا ... [illegible] ... قالوا انا کل فیها ... [illegible]

[illegible]

ابن بابویه به سند خود نقل میکند از سلمان فارسی رح که میگوید نشسته بودیم در خدمت ... [illegible]

خود امیر المؤمنین ع در آن وقت ... [illegible] ... حضرت حسنین ع

و محمد حنفیه و جمعی از اصحاب بودند ... [illegible] ... امام حسن ع از پدر بزرگوار

خود سؤال نمود و گفت که یا امیر المؤمنین ملک ... سلیمان بن داود را ... [illegible] ... سلطنتی ... [illegible]

آیا از آن عطیه حضرت ... [illegible] ... آنحضرت تبسم نموده ... [illegible]

[illegible]

... [illegible] ... پس امام حسن ع با آن حضرت گفت ... سلیمان را

برای انگشتر اطاعتش میکردند ... [illegible]

علی الله ... [illegible] ... وانا باب الله الذی

... [illegible]

بخواهی که خاتم سلیمان ... [illegible] ... انگشتری ... [illegible]

... [illegible] ... این خاتم سلیمان ... [illegible] ... نقش کرده ... [illegible]

[illegible]

پس امام حسن گفت ... [illegible]

[illegible]

بر ... [illegible] ... آن حال ... [illegible] ... امیر المؤمنین ع

[illegible]

... [illegible] ... پس آنحضرت ... [illegible]

... [illegible] ... در نظر ما ... [illegible]

... [illegible] ... آفتاب ... [illegible] ... بحر محیط ... [illegible]

... [illegible] ... آنحضرت ... [illegible]

... [illegible] ... تا روز قیامت پس باد ما را

... [illegible] ... یاجوج و آنحضرت ... [illegible]

... [illegible] ... یاجوج ... [illegible]

[illegible]

و بر صحرا، شما از محل و مکان خود حرکت میکنند فرمود بلی که آسمانها را بستون برافراشته که
هیچ یک قدرت ندارد مگر به رخصت من از جای خود حرکت کنند و اگر بی رخصت و تقدیر نفسی جنبشی
نماید خداوند عالمیان برق غضب خود را بر ایشان زند و بهلاک [illegible] امام ع
و بعد از آن حیران و بعد از آن [illegible] ایشان [illegible] آنجا [illegible]
ملکان [illegible] نباشد که [illegible] نفس [illegible] اراده ایشان [illegible] یک نام
است [illegible] پس [illegible] چشم خود را پس [illegible] کشودن نمود
چون کشودیم خود را در [illegible] دیگر یافتیم گفتیم هذا الشیء عجیب فرمود که از ملکوت در [illegible]
مردم که شما را طاقت اطلاع بر آن نیست [illegible] مخلوقات دیگر [illegible]
[illegible] رسانید [illegible]
آن [illegible] که اسم اعظم حق تعالی هفتاد و سه حرف است [illegible] آصف برخیا که [illegible]
بلقیس را [illegible] چشم بر هم زدن نزد سلیمان حاضر کرد یک حرف بود [illegible] هفتاد و دو حرف
دیگر [illegible] غیب است که [illegible] ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم شناخت [illegible]
[illegible] شناخت [illegible] ما را [illegible] رسانید که
[illegible] بهشت [illegible] میشود [illegible]
[illegible] گفتیم یا امیر المؤمنین [illegible] صالح [illegible]
[illegible] صالح [illegible] المؤمنین [illegible]
[illegible] بر کنار [illegible] و حضرت او را
[illegible] امام حسن ع [illegible]
[illegible] طلوع صبح [illegible]
آمده [illegible] نشاط و [illegible] عبادت [illegible]
[illegible] گفتم یا امیر المؤمنین این عجب [illegible]
که [illegible] ما [illegible] و با حضرت
صالح [illegible] سلیمان را زیارت کنید گفتیم بلی یا امیر المؤمنین

ما را آوردی [illegible] آنحضرت برخواسته روان شد [illegible] تا آنکه در [illegible] بباغی رسیدیم
که [illegible] آن ندیده و نشنیده آبها جاری و مرغان خوش الحان [illegible] بسیار [illegible] آن مرغان
چشم [illegible] حضرت [illegible] بودند [illegible] میکردند و در میان باغ تختی
از فیروزه دیدیم که جوانی بر آن خوابیده و دستهای خود را بر سینه نهاده [illegible]
[illegible] آنجناب [illegible] گفتیم که
یا امیر المؤمنین این جوان کیست فرمود سلیمان [illegible] انگشتر را از انگشت خود [illegible] و آن انگشت
او کرد و گفت قم باذن الله [illegible] العظام و هی رمیم [illegible] حضرت سلیمان برخواست و گفت
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و اشهد ان محمدا عبده و رسوله و انک وصی رسول الله
حقا حقا پس [illegible] آنحضرت نزد سلیمان [illegible] پیغمبر [illegible]
[illegible] سلیمان [illegible] خود برگشت و ما پرسیدیم که یا امیر المؤمنین
شما علم دارید [illegible] عالم [illegible] آدم [illegible] عالم [illegible]
[illegible] علم [illegible]
دنیا [illegible] حافظ [illegible]
[illegible] حافظ شریعت [illegible] مصطفوی [illegible] قیامت
[illegible] آسمانها [illegible] اسم [illegible]
[illegible] اسماء [illegible]
[illegible] بهشت و دوزخ [illegible]
[illegible] آسمانها [illegible] آدم [illegible]
[illegible] اسم اعظم [illegible]
[illegible]
[illegible] آسمانها [illegible]
[illegible] استقامت یافت [illegible] نقش کردید [illegible]
و بر برق [illegible] و بر جبهه اسرافیل نقش کردیم

متکلم بکلام سبوح قدوس رب الملائکة والروح گردید و چون آن کلام [illegible] آنحضرت [illegible]
فرمود [illegible] شنیدیم فرمود که [illegible] گشودیم [illegible] شهری
دیدیم مشتمل بر [illegible] در نهایت بلندی قامت و کمال
استقامت [illegible] از بقیه قوم عاد [illegible]
[illegible] ایشان [illegible]
[illegible] ایشان [illegible]
[illegible] حق [illegible]
[illegible] ایشان [illegible] اسلام [illegible]
[illegible] ایشان [illegible]
[illegible] ما آمد [illegible]
[illegible] اسلام [illegible] ایمان [illegible]
[illegible] میشد [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] آسمان [illegible]
[illegible] ایشان [illegible]
[illegible] یا امیر المؤمنین ما را [illegible]
طاقت نداریم [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین
[illegible]
[illegible] طلوع آفتاب [illegible] ساعت [illegible]
[illegible]
[illegible] آسمانها [illegible]
عظیم [illegible] یا فتی [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] جاهلان [illegible]

من فضایل مولانا امیر المؤمنین ع روی عن ثقات [illegible] مولینا و مقتدینا
سید المؤمنین علی ابن ابی طالب ع کان ذات یوم فی مسجد الکوفة اذ دخل علیه رجل من
اهل الکوفة فسلم علیه و قال انی احبک یا ابا الحسن و قال له الامام ع اتحبنی لسانا
[illegible] او قلبا و لسانا فقال یا سیدی بل قلبا و لسانا فقال انا اریک من یحبنی قلبا
و لسانا ان شاء الله اخرج معی الی خارج الکوفة فخرج الامام و الرجل معه فقال له
غمض عینیک ففعل فخطی به الامام ع [illegible] خطوات و قال افتح عینیک ففتح عینیه فاذا
هو فی بلدة عظیمة و فیها اناس کثیرة منهم المسلمون و منهم کفار فقال الامام ع [illegible]
[illegible] اریک من یحبنی قلبا و لسانا [illegible] اشار الیه الامام ع بیده الی رجل قصاب
و اعطاه درهما و قال له اشتر لنا منه لحما فاخذ الرجل الدرهم و صار الی القصاب
و الامام ع واقف ینتظره فقال الرجل للقصاب خذ هذا الدرهم و [illegible]
القصاب الیه فرآه غریبا فقال له یا اخی انت غریب قال نعم قال من ای البلاد انت
قال انا من الکوفة قال انت من بلد مولای علی بن ابی طالب ع قال نعم قال کیف ابیعک
[illegible] و انت رجل غریب من بلد مولای علی بن ابی طالب ع و انت [illegible] مولای
علی ع قال لی رفیق قال انت و رفیقک [illegible] فرجع الرجل و قص [illegible]
ما جری بینه و بین القصاب فقال له [illegible] و صلا الی القصاب
[illegible] قال انتما من بلد الکوفة بلد مولای علی بن ابی طالب ع
فقال لا نعم [illegible] و سار بهما الی منزله و قال لزوجته [illegible] غریبان من بلد
مولای علی بن ابی طالب [illegible] فقامت [illegible]
[illegible] الامام ع [illegible]
[illegible] الامام ع [illegible] القصاب [illegible] الامام ع و قال [illegible]
[illegible] الامام ع [illegible] و الرجل [illegible]
الباب [illegible] القصاب الی الباب فاذا [illegible] و قال للقصاب ان الملک [illegible]
[illegible] علی بن ابی طالب ع
و قال یا اخی [illegible] الی ان ادخل الدار [illegible] فقال له [illegible] و قال [illegible]

صالحة اكر حنيفة فانه لي شغل خارج البلد فخرج الرجل وتبعه الولدان والرجل لا يشعر بهما ... فلما اراد الجلاد قتل الرجل وجرد سيفه فتضرع ولده الكبير وقال الخل اباي
واذبحني مكانه فاخذ الولد وطرحه على الارض ورفع السيف فاذا اخوه قد رمى بنفسه الى
اخيه وقال اقتلني مكانه ففعل ذلك لوثم الصبي وطرحه على الارض وعلا بالسيف فقطع
ولده الكبير نفسه فوقه اخيه فغضب الرجل وضربهما بالسيف وقتلهما واخذ من دمهما وملاء
القارورة وانصرف الى الملك واعطاه القارورة واخبره بما جرى بينه وبين الفصاد
والعبد وما فعل الملك ذلك لولا بغضنا لعلي بن ابي طالب ع والفصاد اخذ الراسين في الخريطة
وطرحهما في زاوية البيت واخذ طعاما من الرحمة وجاء اليهما وقال لا تحضر الطعام حتى يجئ
الى الامام ع وهو والرجل في مغاس من العلوم فاتى بالطعام وقدمه اليهما وقال لهما تفضلا
وكلا باسم الله تعالى فقال له الامام ع لا ناكل حتى تحضر الغلامين اجعل واحدا عن يميني والاخر
عن شمالي فقال الكل يا اخوان الولدين يلعبان مع الصبيان فقال الامام ع لا ناكل حتى تحضر
الولدان فلما الح عليه الجواب قال اما تعرفني انا مولاك علي بن ابي طالب ع فقال يا سيدي كانهما
ذبحا فحضرت فقام وقبل يد الامام ع وقال يا سيدي روحي وولدي ومالي فداء الك فخرج
الفصاد الى زوجته فقال اسايرني ولدك فقال السكينا انهما ذبحا على محبة مولاي علي بن ابي
طالب ع فلما سمعت منه ذلك الكلام بكت بكاء شديدا فقال لها اسكتي فان شيعتك
يحييهما لنا فقالت كيف يحييهما قال ويحك هذا امير المؤمنين علي بن ابي طالب ع فلما سمعت
المرأة من زوجها خرجت حافية من حضرها وجاءت ووثبت على رجليه وقبلتهما ويدي
الامام ع وجهه عنهما وقال لها لا تبكي عليك قري عينا فاني احييهما الك ان شاء الله ثم
فقدمه لنا امام الفصاد باحضار نعش الولدين فوضعا بين يدي ما ع فغسل الدم منهما وغطاهما
بمنديل ثم قام وصلى ركعتين ودعا الله بدعوات لم تحجب عن رب السموات ثم ضربهما
برجله المبارك فقال اجلسا تقيين باذن الله وانا علي بن ابي طالب ع وان بعضهم من يقرع
... قال الكوفي فنظرت الى الولدين قد جلسا وقالا لبيك لبيك يا مولانا يا امام الحق صلى الله
عليك وقبلا رجليه ويديه وتقدما الى الفصاد ووجهه فرحا شديدا فقال الامام ع
للكوفي ما نتبه عليك هل كنت تسمع بمثل ذلك وما لك في مجيئ فقال الرجل يا سيدي لا ادري

الحمد لله الذي لا يبلغ مدحته القائلون ولا يحصي نعماءه العادون ولا يؤدي حقه المجتهدون
والشكر لله الذي جعل الموعظة عظة لاولي النهى والنهي عباده المؤمنين بحبل الورع والتقوى والصلوة
والسلام التامان العامان الكاملان الشاملان على نبيه الي محمد شفيع الامة اشرف الانبياء والمرسلين
وافضل السابقين واللاحقين وسيد الاولين والاخرين محمد واله عترته الطاهرين ولا سيما
ابن عمه ووصيه سيد الاوصياء وسند الاصفياء ووزير الوزراء وعاد الاولياء امير المؤمنين
وقائد الغر المحجلين واحسن التبيين والمسلمين وامام التقوى والمتقين ومبير الشرك والمشركين
ومهلك الكفر والكافرين وسلطان المشرقين والمغربين وقاتل الكفرة ومصباح الخافقين
وامام الثقلين ومصباح العالمين ختن رسول الله سيد الانبياء وزوج فاطمة الزهراء
الائمة النقباء النجباء الضارب بالسيفين والطاعن بالرمحين والمصطفى البشر عم العبد ...
صاحب الحوض واللواء وشافع يوم الجزاء وسيد الاحباء الجرار الغالب والشهاب الثاقب
والشجاع الغالب مظهر الغرائب ومظهر العجائب ومفرق الكتائب ونقطة دائرة المعاني واللسان
مولانا ومولى الكونين ابي الحسنين علي بن ابي طالب ع الحمد لله المتعالي عن جلاله عن مطارح
الافهام فلا يحيط بكنهه العارفون المتقدس بكمال ذاته عن مشابهة الانام فلا يبلغ صفته
الواصفون المتفضل بسوابغ الانعام فلا يحصي نعماءه العادون المتطول بالمن الجسام فلا
يقوم بواجب شكره الحامدون والصلوة النامية والتحيات الزاكيات على السيد الاعظم الاكرم محمد
ولد آدم وفخر العرب والعجم ... والمنيع ومزيل الكربات وعلة
وجود العالم الذي نور الله جميع العالم بروحه الازل وخلق جميع الدنيا بالوجود وجاء الوجود
من علة العالم والبس تمام الكائنات بجبر انواع الحلي والحلل وكشف الظلمة والضلالة وشمس
هدايته لاهل الحقد وصلى عليه واله صلى الله الملك الاجل اعز البشر الذي رفع لواء
حمده اهل السموات والارضين محمد بن عبد الله اشرف الانبياء والمرسلين ولا سيما ابن عمه الذي
نور الله ضمائرنا بسناء شأنه واظهر اسرارنا بجب لقائه الذي ذاته كان مركز العالم وقبلة
قبلة الخافقين زوج آدم واسم الرحمن المبارك وودد لادم عليه السلام الكاتم ... وبضعته فلذة

الصفوة ودرة صدف العصمة وغرة جال العلم والحكمة الصديقة الاهدة الطاهرة الزاهرة
العلية العالية المحسنة المحسنة العليمة السابقة الصادقة الكاظمة الراضية المرضية التقية النقية
الزكية الهادية المهدية وهي نقطة دائرة المناقب والمفاخر ولمعة من انوار المحامد والمكارم
خيرة الخيرة وجوهرة من نقاح الجنة وكتاب الله في حقها اعني عصمة الامة الاشرف
الحوراء وام السادة الاتقياء وسيدة النساء والبتول العذراء وبنت الكبرى فاطمة الزهراء
وصلى الله على السيدين السندين الامامين الهمامين النورين النيرين النجيبين التقيين
الطيبين الطاهرين الفاضلين العالمين الكاملين الصحيحين البليغين الذين جعلهما الله
لنفسه وليين ولعرشه قرطين وللاعلام شمسين ولحبيبه سبطين ولوليه شبلين
ولعدوه ولحبيبه قرة عينيه وبضعتيه ه الحمد لله الذي جعلنا من امة سيد الورى
وكتب علينا صيام رمضان لتحصيل الورع والتقوى امرنا بالتذكر فلو عظة لانهما ينفعان اهل الهدى
وعلمنا بحسنة القرآن فاصعدنا بتلاوته الى الدرجة العليا واخبرنا بتصديق قربه ... الزوجية
فباي بيان نصفه اشرف وهو الذي لا يبلغ مدحته القائلون وباي لسان نعد نعمته ولا يحصي نعمائه
العادون وكيف نؤدي حقه ولا يؤدي حقه المجتهدون وهو الذي ليس لصفته حد محدود ولا نعت
موجود ولا وقت معدود ولا اجل ممدود والشكر لله الذي غمر قلوب العارفين بذكره وقدس
ارواحهم بسره وطهر افئدتهم بفكره وشرح صدورهم بنوره وانطقهم بثنائه وشكره وشغلهم
بخدمته ووفقهم لطاعته واستعبدهم بالعبادة وعلمهم احكامه ودعاهم الى رأفته الذي فطر الخلائق
بقدرته ونشر الرياح برحمته وهو الواحد في ربوبيته والاخر لا اله الا هو الذي في قضيته الرحيم
بين ... ملكه وبرهانه الفرد في صمديته وسلطانه ... الشكر ... وتوكل
خلقه فكيف نحمده ونشكره ولا يطيق الحامدون والشاكرون حمده وشكره والصلوة الزاكيات
الناميات والتحيات الكاملات السابغات على الكوكب الدري والنور المضيء من مصباح التجلي المطلق
في عرش الجليل والثمرة الطيبة من شجرة ابرهيم الخليل والدرة من صدف الجليل الذي رفع لواء حمده اهل
السموات والارضين محمد بن عبد الله بن عبد المطلب خاتم الانبياء والمرسلين

روي عن الفقير يحيى بن الواسمي قال خرجت في بعض الايام فرأيت ذئبا وشاة يمشيان
ولم يضر الذئب الشاة فتعجبت غاية العجب فنظرت اليهما فهرب الذئب وبقيت الشاة فنظرت اليها فاذا
في رقبتها كتابا معلق بخيط نفيخته فاذا فيه هذه الآيات فلا يؤده حفظهما وهو العلي العظيم وهو القاهر
فوق عباده ويرسل عليكم حفظة ان ربي على كل شيء حفيظ وانا له لحافظون فالله خير حافظا وهو ارحم
الراحمين له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله انا نحن نزلنا الذكر وانا له
لحافظون وحفظناها من كل شيطان رجيم وجعلنا السماء سقفا محفوظا وكنا لهم حافظين
وربك على كل شيء حفيظ وحفظا من كل شيطان مارد وحفظا ذلك تقدير العزيز العليم الله
حفيظ عليهم وعندنا كتاب حفيظ وان عليكم لحافظين كراما كاتبين ان كل نفس لما عليها حافظ
بل الذين كفروا في تكذيب والله من ورائهم محيط بل هو قرآن مجيد في لوح محفوظ قال فاخذت
الورقة ... فاذا انا بالناس ... قطلبوا ...
في ولا ... بركات هذه الآيات الشريفة ... نسخه حرزيكه از ان سيد ... مرتبت ... هركاه كسي
... واحوال ...
داخل شد ... سلطان ... وتجربه رسيده وبخشت شيخ ... كه از جمله ... مولانا
... سيار ... در ... ابن حرز عرض ... ايشان ... كه ... آقا ... حرز را
... تجربه رسانيدم ... بسيار ... ديدم لا بيان ...
كارها ... رسيد كه باز ... اين حرز ... وكرامت عجيب ...
از آن ... رسيد ... حرز ... كه محمد رسول الله صلى الله عليه واله ...
... فاطمه بنت رسول الله صلوات الله عليها ...
... امير المؤمنين علي ابن ابي طالب ... رسول الله صلوات الله وسلامه عليه ...
... والحسن والحسين ... وعلي ... ومحمد ... وجعفر ... وموسى ... وعلي ... ومحمد ... وعلي ... والحسن ... والحجة المنتظر
... صلوات الله وسلامه عليهم ...
... واصحاب رسول الله رضي الله تعالى عنهم ...
عليهم ... جميع ... الله ...

[illegible]

... سنه الثامنه ...

١ [illegible]

[illegible] لا تغزونا ولا نغزوكم [illegible]

[illegible]

وصلوا خلف المقام وسعوا بين الصفا والمروة فسبع سادات قريش وبنو هاشم وبنو عبد مناف وبنو عبد الدار وغيرهم من اكابر
نبعدهم فدخلوا عليهم الحرم فاقبلوا اليهم وصافحوهم وعانقوهم وحضروا لهم الطعام والشراب فاكلوا وشربوا ثم اخبروهم بخبرهم
فجاءوا بهم الى سوالهم فقام ابوسفيان وقال الى خزاعة ان اتبعتني فجوابك كذا واقبلوا السيول خلفهم حتى جمعهم دار الندوة
فقال لهم انزلوا ههنا امنين مطمئنين مستجيرين بالحرم فان كنتم من الابطح كنجيهم فنزلوا في دار الندوة وجعلوا يحمدون الله
ويهللونه ويسبحونه ويكبرونه على ما اجارهم من عدوهم واداهم واكثروا الصلوة على النبي وجعلوا يكثرون الطواف بالبيت الحرام
واشتروا ثلثة ايام بلياليها وقد زال عنهم الخوف والفزع واهل مكة لا تنقطع عنهم ليلا ولا نهارا والضيافة تاتيهم من اول النهار الى ...
واما بنو بكر فانهم رجعوا على اثر خزاعة فما وجدوا لهم اثرا ولا خبرا فاقتفوا اثرهم فوجدوهم قد استجاروا بالحرم فعادوا حتى نزلوا
بالابطح ...

[illegible]

ابوتراب برادرت [illegible] جمیع روی زمین [illegible] طاعت یزید [illegible]

[illegible] الحسین [illegible] المال [illegible]

[illegible] حضرت عباس [illegible]

[illegible] مفصّل [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مکرر حق تعالی در بیتم رمضان

فرمود اعلموا ان الله قد حرم هذا البیت الحرام والبلد الحرام یوم خلق السموات والارض [illegible]

[illegible]

[illegible]

19

[illegible]

للسیف بهذا الامام بذوالفقار رعا بدا بینا فرار عساکر الشیطان لکوع ... سجدت ... الی الاذقان

غزوهٔ حنین

فصل بعد از فتح مکه قبایل عرب ... هوازن و ثقیف ... جمع شده ... ذو المجاز

میگویند ... حنین ... مالک بن عوف ...

[illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی اشهدنا مشهد اولیائه [illegible]

[illegible]

فصل الحمد لله الذی اشهدنا مشهده [illegible]

[illegible]

[illegible]

ابنه اعظم از مصائب انبیا بود از هیچکدام چیزی ... [illegible] ... طفل شیرخواره ام کردم ...

[illegible]

[illegible]

ان الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم جنات تجري من تحتها الانهار ذلك الفوز الكبير ان بطش ربك لشديد انه هو يبدئ ويعيد وهو الغفور الودود ذو العرش المجيد
فعال لما يريد ابن الاثير ... البيضاوي ...
فيما يأتي في شهر رمضان من الاخبار ... في فضل اللهم اجعلني من الصالحين واجعلني
المراد بالصالحين هم الذين امنوا وعملوا الصالحات واجتنبوا الكبائر ... ولايتهم معالم الدين
بإسناده عن سدير قال سمعت ابا جعفر عليه السلام وهو داخل وانا خارج واخذ بيدي ثم استقبل البيت ثم
قال يا سدير انما امر الناس ان يأتوا هذه الاحجار فيطوفوا بها ثم يأتونا فيعلمونا ولايتهم لنا وهو قول الله تعالى واني
لغفار لمن تاب وامن وعمل صالحا ثم اهتدى ثم اومى بيده الى صدره الى ولايتنا ثم قال يا سدير فاريك الصادين عن
دين الله ثم نظر الى ابي حنيفة وسفيان الثوري في ذلك الزمان وهم حلق في المسجد فقال هؤلاء الصادون عن دين الله
بلا هدى من الله ولا كتاب مبين ان هؤلاء الاخابث لو جلسوا في بيوتهم فجال الناس فلم يجدوا احدا يخبرهم عن الله
تبارك وتعالى وعن رسول الله صلى الله عليه واله حتى يأتونا فنخبرهم عن الله تبارك وتعالى وعن رسول الله صلى الله عليه واله
والعمل الصالح يعد لصاحبه في الجنة ... عن ابي عبد الله ... سمعت ابا عبد الله جعفر بن محمد صلوات الله عليهما
يقول ان العمل الصالح يذهب الى الجنة فيمهد لصاحبه كما يبعث الرجل غلامه فيفرش له ثم قرأ اما الذين امنوا وعملوا
الصالحات فلانفسهم يمهدون ... والعمل الصالح خير رفيق في الدنيا وعند الموت وفي الاخرة ومقر الجنة وقد قيل الرفيق ثم
الطريق موعظة عطاء وجه التمثيل كان رجل يعيش في اصحابه عالما بخير عيش ولم يزل الرفقاء ...
... والاولاد ... الجنة ...
... الى ان ... فاستقبله ...
... بعضهم ... وبعضهم ...
اليهم منقطعا عنهم ... الرفيق الذي كان ...
من السلطان ...
... الرفيق ...
فاعلم ان هذا مثلك مع الاولاد والعيال والمال والاحبة والاعمال السيئة والاعمال الصالحة الحسنة عند الموت والقبر
وطلب الرجوع الى الدنيا ... صالحا فيما تركت كلا انها كلمة هو قائلها ... يوم يبعثون

عقلوا قال امير المؤمنين ان ابن ادم اذا كان في اخر يوم من ايام الدنيا واول يوم من ايام الاخرة مثل له ماله وولده
وعمله فيلتفت الى ماله فيقول والله اني كنت عليك حريصا شحيحا فما لي عندك فيقول خذ مني كفنك قال فيلتفت
الى ولده فيقول والله اني كنت لكم محبا واني كنت عليكم محاميا فماذا عندكم فيقولون نؤديك الى حفرتك نواريك
فيها قال فيلتفت الى عمله فيقول والله اني كنت فيك لزاهدا وان كنت علي لثقيلا فما لي عندك فيقول انا قرينك
في قبرك ويوم نشرك حتى اعرض انا وانت على ربك قال فان كان لله وليا اتاه اطيب الناس ريحا واحسنهم منظرا
واحسنهم رياشا فيقول ابشر بروح وريحان وجنة نعيم ومقدمك خير مقدم فيقول له من انت فيقول انا عملك
الصالح ارتحل من الدنيا الى الجنة وانه ليعرف غاسله ويناشد حامله ان يعجله فاذا دخل قبره اتاه ملكا القبر وهما فتانا
القبر يجران اشعارهما ويخدان الارض باقدامهما اصواتهما كالرعد العاصف وابصارهما كالبرق الخاطف فيقولان له
من ربك وما دينك ومن نبيك فيقول الله ربي وديني الاسلام ونبيي محمد فيقولان ثبتك الله فيما تحب وترضى وهو قول الله
عز وجل يثبت الله الذين امنوا بالقول الثابت في الحياة الدنيا وفي الاخرة ثم يفسحان له في قبره مد بصره ثم
يفتحان له بابا الى الجنة ثم يقولان له نم قرير العين نوم الشاب الناعم فان الله عز وجل يقول اصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا
واحسن مقيلا قال واذا كان لربه عدوا فانه يأتيه اقبح من خلق الله زيا ورؤيا وانتنه ريحا فيقول ابشر بنزل من حميم وتصلية
جحيم وانه ليعرف غاسله ويناشد حامله ان يحبسوه فاذا دخل القبر اتاه ممتحنا القبر فالقيا عنه اكفانه ثم يقولان له
من ربك وما دينك ومن نبيك فيقول لا ادري فيقولان لا دريت ولا هديت فيضربان يافوخه بمرزبة معهما ضربة ما
خلق الله عز وجل من دابة الا وتذعر لها ما خلا الثقلين ثم يفتحان له بابا الى النار ثم يقولان له نم بشر حال فيه
من الضيق مثل ما فيه القنا من الزج حتى ان دماغه ليخرج من بين ظفره ولحمه ويسلط الله عليه حيات الارض وعقاربها
وهوامها فتنهشه حتى يبعثه الله من قبره وانه ليتمنى قيام الساعة فيما هو فيه من الشر وفي هذا المعنى روايات كثيرة فالعمل
الصالح خير رفيق ... الصالحين ... في الاخرة ... درجات الاخرة ويرجع كل الى العمل فراه
حضرا ... عن سعيد بن المسيب قال كان علي بن الحسين يعظ الناس ويزهدهم في الدنيا ويرغبهم في اعمال الاخرة
بهذا الكلام في كل جمعة في مسجد رسول الله ايها الناس اتقوا الله واعلموا انكم اليه ترجعون فتجد كل نفس ما عملت في هذه

الدنيا من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو ان بينها وبينه امدا بعيدا ويحذركم الله نفسه ويحك يا ابن ادم الغافل
وليس بمغفول عنه يا ابن ادم ان اجلك اسرع شيء اليك قد اقبل نحوك حثيثا يطلبك ويوشك ان يدركك وكان قد اوفيت
اجلك وقبض الملك روحك وصرت الى قبرك وحيدا فرد اليك فيه روحك واقتحم عليك فيه ملكاك منكر ونكير
لمسألتك وشديد امتحانك الا وان اول ما يسألانك عن ربك الذي كنت تعبده وعن نبيك الذي ارسل اليك وعن دينك الذي كنت تدين به وعن كتابك الذي كنت تتلوه
وعن امامك الذي كنت تتولاه ثم عن عمرك فيما افنيته ومالك من اين اكتسبته وفيما انفقته فخذ حذرك وانظر لنفسك
واعد الجواب قبل الامتحان والمسألة والاختبار فان تك مؤمنا عارفا بدينك متبعا للصادقين مواليا لاولياء الله
لقاك الله حجتك وانطق لسانك بالصواب واحسنت الجواب وبشرت بالرضوان والجنة من الله عز وجل واستقبلتك
الملائكة بالروح والريحان وان لم تكن كذلك تلجلج لسانك ودحضت حجتك وعييت عن الجواب وبشرت بالنار
واستقبلتك ملائكة العذاب بنزل من حميم وتصلية جحيم ... وقد ورد في الاخبار عن الصادق ... واما
ان كان من المقربين فروح وريحان قال في قبره وجنة نعيم في الاخرة واما ان كان من المكذبين الضالين فنزل من حميم
في قبره وتصلية جحيم في الاخرة ...
... بدانم ... اين موعظه و كلمات شريفه آنحضرت ...
... كلمات ...
... موعظه ...
... مسجد و منبر ...
كه ايها الناس ...
... مردم ...
... كرده بود ...
... بر ...
... در مجلس ...

بودن شاه ... نقل شده ...
... اين ... اين ...
... شود ...
... اين ...
... جواهر ...
... شال و ...
... زمين ... اين ...
... اين ...
انا ابن محمد المصطفى انا ابن علي المرتضى ... انا ابن فاطمة
الزهراء انا ابن سيدة النساء انا ابن خديجة الكبرى ...
... كفر ...
انا ابن المقتول ظلما انا ابن محزوز الرأس من القفا انا ابن العطشان حتى قضى انا ابن طريح كربلاء انا ابن مسلوب العمامة
والرداء ...
... انا ابن من ... انا ابن من ... العراق
... حتى ضج الناس بالبكاء والنحيب ... صالحان ...
... در سورة الكهف ان الذين امنوا وعملوا الصالحات انا لا نضيع اجر من احسن عملا اولئك
لهم جنات عدن تجري من تحتهم الانهار يحلون فيها من اساور من ذهب ويلبسون ثيابا خضرا من سندس واستبرق
متكئين فيها على الارائك نعم الثواب وحسنت مرتفقا ...
...
... يبدل الله سيئاتهم حسنات ...
... خلطوا عملا صالحا واخر سيئا عسى الله
ان يتوب عليهم ... عن زرارة عن ابي جعفر ... قوم ... اللتي ...

المؤمنون وكر ... فاولئك عسى الله ان يتوب عليهم واين كسيست كه سيئات داشته با اعمال صالحه وچنين كس را خلل
در سلك صالحان نيست واگر ... باشد در گاه ... صالح ... پس حجاب ... دخول صالحين نيستند
بجهة اكر ... عمل اهل صلاح ... دوالله نيست ... ثواب ... داكر ... صالح داوه ام
كه اين ... نيست طلب دخول او در صالحين لغو است ... در جمله القانتين فاز طلعا
وقال انه روح الايمان ... في الكافي باسناده عن يونس بن ظبيان قال قال ابو عبد الله عليه السلام يا يونس
بن ظبيان ... عطية ... جرعة خمر لعنه الله عز وجل وملائكته ورسله والمؤمنون فان شربها حتى يسكر
منها نزع روح الايمان من جسده وركبت فيه روح خبيثة ملعونة فيترك الصلوة فان ترك الصلوة عيرته الملائكة
وقال الله عز وجل له عبدي كفرت وعيرتك الملائكة سوءة لك عبدي ثم قال ابو عبد الله عليه السلام سوءة سوءة لا تكون له سوءة
والله لتوبيخ الجليل جل اسمه ساعة واحدة اشد من عذاب القبر ... قال ثم قال ابو عبد الله عليه السلام ... ملعونين اينما ثقفوا اخذوا
وقتلوا تقتيلا ثم قال يا يونس ملعون ملعون من ترك امر الله عز وجل ... مواخذ ... وان ... نغصب
لغضب الجليل عز اسمه ... تارك الصلوة ... صالح نيست ... الرحيم
بين العبد وبين الكفر ترك الصلوة وقال عليه السلام الصلوة عماد الدين فمن ترك صلوته متعمدا فقد هدم دينه ومن ترك اوقاتها يدخل
الويل والويل واد في جهنم كما قال الله تعالى في سورة الماعون فويل للمصلين الذين هم عن صلاتهم ساهون وقال عليه السلام حافظوا على
الصلوات الخمس فان الله تعالى اذا كان يوم القيامة يدعو بالعبد فاول شيء يسئل عنه الصلوة فان جاء بها تامة والا زج في النار
وقال عليه السلام لا تضيعوا صلواتكم فان من ضيع صلوته حشره الله مع قارون وفرعون وهامان لعنهم الله واخزاهم وكان حقا
على الله ان يدخله مع المنافقين فالويل لمن لم يحافظ على صلوته وقال عليه السلام لا ايمان لمن لا امانة له ولا دين لمن لا عهد له ولا صلوة
لمن لا يتم ركوعها وسجودها وقال عليه السلام ان اسرق الناس من سرق من صلوته فقيل ... فكيف ذلك يا رسول الله قال لا
يتم ركوعها ولا سجودها ... [illegible] ... درروز
... [illegible] ... بيك قيمت ميشود
كنند ... [illegible] ... تارك الصلوة ... [illegible]

اولهم

اولهم ادم واخرهم محمد ... آن است كه عالم ... دين خود ... انبيا را حافظ دين قرار داد كه دين ... حفظ كنند
واگر ... در عوض ... حفظ دين خدا ... محبوب تر است از جانهاى خويش ... جان
... [illegible] ... در عوض ... اورده اند
... [illegible] ... انبيا ... دين خدا ... عزيزتر از جان است ... كرده اند
دين ... [illegible] ... ترك جان ... ترك دين ... جان ... بكفار
... [illegible] ... عظيم ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... تارك الصلوة ...
ميشود اگر ... صالحين ... امير المؤمنين عليه السلام
... [illegible] ... صالحين ...
دفن كنند ... قوم لوط ... قال رفع الى عمر ان عبدا قتل
مولاه فامر بقتله فدعاه علي عليه السلام فقال له اقتلت مولاك قال نعم قال ولم قتلته قال غلبني على نفسي واتاني في ذلك فقال علي عليه السلام
لاولياء المقتول ادفنتم وليكم قالوا نعم قال ومتى دفنتموه قالوا الساعة فقال لعمر احبس هذا الغلام ولا تحدث فيه حدثا
حتى تمر عليك ثلثة ايام ثم قال لاولياء المقتول اذا مضت ثلثة ايام فاحضرونا فلما مضت ثلثة ايام فاخذ علي عليه السلام
بيد عمر وخرجوا ثم وقفوا على قبر الرجل فقال علي عليه السلام لاوليائه هذا قبر صاحبكم قالوا نعم قال احفروا فحفروا حتى انتهوا الى اللحد فقال
اخرجوا ميتكم فنظروا الى اكفانه في اللحد ولم يجدوه فاخبروه بذلك فقال علي عليه السلام الله اكبر والله ما كذبت ولا كذبت
سمعت رسول الله صلى الله عليه وآله يقول من يعمل من امتي عمل قوم لوط ثم يموت على ذلك فهو مؤجل الى ان يوضع في لحده فاذا
وضع فيه لم يمكث اكثر من ثلث حتى تقذفه الارض الى جملة قوم لوط المهلكين فيحشر معهم ... بهشت ... از ابرار
صلاح ... بهشت ... دوزخ ... از ابرار ...
سبعة ابواب لكل باب منهم جزء مقسوم ...
... [illegible] ...

... [illegible] ...
كه اهل علم در اول كتاب ... معلوم شود ... چنين ...
اى ... [illegible] ... صالحين ...
... [illegible] ... ابن بابويه ... از حضرت رسول صلى الله عليه وآله روايت كرده قال عليه السلام ان حلقة باب الجنة
من ياقوتة حمراء على صفائح الذهب فاذا دقت الحلقة على الصفيحة طنت وقالت يا علي ...
... [illegible] ... ان الذين امنوا وعملوا الصالحات اولئك
هم خير البرية ...
قال قال رسول الله صلى الله عليه وآله لما اسري بي الى السماء قال لي جبرئيل قد امرت بعرض الجنة والنار عليك قال فرايت الجنة وما فيها من النعيم
ورايت النار وما فيها من العذاب الجنة لها ثمانية ابواب على كل باب منها اربع كلمات كل كلمة منها خير من الدنيا وما فيها
لمن يعلم ويعمل بها وقال لي جبرئيل اقرء يا محمد ما على الابواب قال فقرات ذلك اما ابواب الجنة فعلى الاول منها مكتوب لا اله الا الله
محمد رسول الله علي ولي الله لكل شيء حيلة وحيلة العيش اربع خصال القناعة ونبذ الحقد وترك الحسد ومجالسة اهل الخير وعلى الباب
الثاني مكتوب لا اله الا الله محمد رسول الله علي ولي الله لكل شيء حيلة وحيلة السرور في الاخرة اربع خصال مسح على رؤس اليتامى
والتعطف على الارامل والسعي في حوائج المسلمين وتفقد الفقراء والمساكين وعلى الباب الثالث مكتوب لا اله الا الله محمد رسول الله
علي ولي الله لكل شيء حيلة وحيلة الصحة في الدنيا اربع خصال قلة الكلام وقلة المنام وقلة المشي وقلة الطعام وعلى الباب الرابع
مكتوب اربع كلمات لا اله الا الله محمد رسول الله علي ولي الله من كان يؤمن بالله واليوم الاخر فليكرم ضيفه من كان يؤمن بالله واليوم
الاخر فليكرم جاره من كان يؤمن بالله واليوم الاخر فليكرم والديه من كان يؤمن بالله واليوم الاخر فليقل خيرا او ليسكت وعلى
الباب الخامس ... [illegible] ...

... [illegible] ...
في هذه الابواب الثمانية فليتمسك باربع خصال بالصدقة والسخاء وحسن الخلق والكف عن عباد الله ...
فاذا على الابواب مكتوب ... [illegible] ...
قوله حتى ان ترددا ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... در اتش ... جهنم
... [illegible] ...
... [illegible] ...
قالوا ربنا غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما ضالين ربنا اخرجنا منها فان عدنا فانا ظالمون قال اخسئوا فيها ولا تكلمون ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...

[illegible]

العلم این بحیثیت انه لا الحکم فی العترة الطاهرة این المتوحد لقطع دابر الظلمة این ناشر رایة الهدی این مؤلف شمل الصلاح والرضا

این الطالب بدم المقتول بکربلا این المنصور علی من اعتدی علیه وافتری [illegible]

[illegible]

روزه [illegible] وتلاوت قرآن [illegible] هذا شهر الصیام وهذا شهر القیام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة

والرحمة وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر فیه لیلة القدر التی هی خیر من الف شهر [illegible]

[illegible]

الدرجة كما بين السماء والارض ومن صبر على الطاعة كتب الله له ستمائة درجة ما بين الدرجة الى الدرجة كما بين تخوم الارض الى العرش
ومن صبر على المعصية كتب الله له تسعمائة درجة ما بين الدرجة الى الدرجة كما بين تخوم الارض الى منتهى العرش [illegible]
[illegible] التوبة على اربع خصال ندم بالقلب وعزم على ترك العود وخروج عن الحقوق [illegible]
بالجوارح والتوبة النصوح ان يتوب فلا يرجع فيما تاب عنه والتائب من الذنب كمن لا ذنب له [illegible] الاستغفار [illegible]
[illegible] الشيطان [illegible] استغفر الله ربي واتوب اليه [illegible] قال [illegible] الرابعة
[illegible] صوم [illegible]
[illegible] الصلوة [illegible] معراج المؤمن [illegible]

[illegible]

ولا تكشف عن تعلقك [illegible]
[illegible] ابو حمزه [illegible]
[illegible]
[illegible] المذنب العبد الا مولاه [illegible] الخلق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] افطار [illegible] روزه [illegible]

[illegible]

٣١٣

مسئله بعید است که مرتبه... مراد از هدایت هدایت الی الحق است که مطلوب است به یک راه هدایت فاول
آنکه وجود مبارک محمد مصطفی صلوات الله علیه و آله و العبا از آن بزرگوار آنها در مقام هدایت میکنند
خلق را بسوی خدا در عالم و بعد از ایشان کاملان در دین و علما، و بعد از ایشان که هدایت کنندگان خلق اند بسوی خدا
این دو علما در اینجا مطلب است باید گفته شود آن است که احدی از خلق خدا بسوی ذات خدا در عالم هدایت نخواهد شد
نه ملک مقرب و نه پیغمبر مرسل ... مقصود از هدایت هدایت بسوی خداست ... آن است که ...
خدا که وجود خلق ... به وجود حق هیچ مناسبت ندارد ... مخلوق است ... بنده حالا فهمیدند که تمام
حق سبحانه ... گمان میکنند که بنده ... و ذات خداوند عالم میرسد گمان میکنند که انسان ...
جز ذات خداست ... در حضور خود حساب میشود ... هر گاه ... ریاضت و مجاهدت
... خدا نمیشود ... آنکه ... و ... چه ... را ... در ...
... تعینات و تشخصات و تسلسلات خود ... است از این است که بعد از آنکه ... به اعتقاد خود شان
بر مرتبه کمال رسیده اند ... گفت ... ام ... الاخوان ... ایشان هم ... مستند
از ... طریق ... رفته اند ... که ... بتوانند ... گوش شان ... گفت
... دیگر اینها هم ... میکنند ... ایشان ... هنوز پیشتر ...
... این زمان ... شده است که مرشد ... هر کس که مرشد ... ذکر ... میدهد
... مرشد است ... عمل ... تصوف همین شده که ... گوید که ذکر ... بعینه
... است که بعد از آنکه ... دیگر ... میشود مرشد حالا که مرشد ... شدن
مرشدان ... گفته اند ... که ... خالق ... نکنیم ... این ... جهد ...

آن را خدا نمیشود و این جزها که ... از ... خدا نمیشود ... است که هر چیز خداست
او در دیوار زمین و آسمان جمیع اینها خدا اند که به صورتها در آمده و گفته اند خود او است ... مجنون و ... عذرا ... راه
خویش نشسته در انتظار خود است ... در دیوار نظر میکنند ... میگویند در هر نظر ...
و این مذهب است که خدا و رسول و ائمه طاهرین علیهم السلام از آن بیزارند مذهب پیغمبر و ائمه طاهرین این است که مخلوق
بمرتبه خالق نمیرسد ... در ... و ... که روزی چند ... گوید که شهیدان
محمد آمده و رسول است ... خدا ... چیزها را که عرض میکنیم ... شما ...
تأویل نکرده ... میکنند ... از ... پیدا میشود ... علما ...
با ... خوش ... قانون و احکام خدا ... دنیا و طلب ... این ... پیدا میشود ... احکام ...
خدا مخالف هوای نفس مردم است ... احکام و عمل باحکام ... احکام که ...
دنیا و مال و ریاست دنیا ... این چیزها ... علما ... دین ... نمیشود ... میگویند
علما ... که ... علما ... است ... احکام است ... خدا ...
... بسیار ... کنند ... میکنند ...

...

... بسیار بیاید ... چیزهای ... نظیر ... که ... در ... ها ... عوام ...

و در ... از اینجا ... سلطان هم ... میکنند ... اراده
... از اینکه این مردم از علما و اولیا ... پیغمبران هم ...
... خدا ... کنند ... خدا را ... گمان میکنند که در عهد پیغمبر ...
... برادر ... پیغمبر ... رفع ...
... در عهد ... پیغمبر ... اصحاب پیغمبر ... از ... بزرگ ...
... از ... حضرت ... فاطمه و امام حسن و امام حسین و امیرالمؤمنین ...
طعام در خانه ایشان ... امیرالمؤمنین ... اعتقاد ... پیغمبر ...
... پیغمبران ... خدا را ... مردم از حقیقت خود و دنیا و دین و آخرت است که این
طور ... مذهبها پیدا میشود دین و اهل دین ... این ...
... در این و آخرت قرار داد ...
معلوم کرد ... نهج البلاغه ... عليكم ... الحق ... الباطل ... الكذب ... الله و رسوله
... نهج البلاغه ... واعلموا انكم لن تعرفوا الرشد حتى تعرفوا الذي تركه ... الكتاب ... الذي نقضه ...
... عرفوا الذي نبذه ...
... از دنیا ...
...
...
... المؤمنين ...
اللهم صل على محمد وآل محمد ... الدنيا ... المخلوقين ... المتقين ...

[illegible]

فصل سید الله ... [illegible] ... گفته شده

عرض بکنم که چون دنیا ... [illegible]

احتیاج ... [illegible] ... کننده و گمراه کننده ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

الفکر ... [illegible]

علما دین ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که عوام کالانعام ... [illegible]

١١

دور این نباید طالب اینها باشند اگرچه کشف و کرامات کنند چرا که بسیار را از هنود و فرق کفار دیده شده که ترقی داشته از

ریاضت کشیده اند ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این تجربها برای همه کس اتفاق افتاده ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اختلاف کننده نقل است در کرمانشاه ... خلاف ... در معقولات هم چنین است ...

تو برنده که بعد از شصت سال ... این ... است باشد ...

در اصول و معقول ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

راهی و فتوی علماء مدارند به شیوه شیطان که فلان عالم گفته خود عمل نمیکند اگر راست میگوید خودش رجوع داد است

[illegible]

الطریق و یظلمو المضیق فهم [illegible] الشیطان [illegible] حزب الشیطان [illegible]

[illegible]

[illegible]

... این کار را ... تو به این ... اول [illegible] و حکایتشان را حرام ... [illegible]

... که حلال ... حرام ... [illegible]

... شراب ... حرام است ... [illegible]

... شراب ... [illegible]

... حرام کرده ... [illegible]

... امام زین العابدین و امام محمد باقر ... [illegible]

... امام ... معلوم میشود که از شیعیان ... [illegible]

... مجلس شراب ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل ... [illegible] ... بود که پیغمبران ... عالم ... [illegible]

... بود ... [illegible] ... در این عالم ... [illegible]

... کبوتر ... جنس ... [illegible]

... در عالم است ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

[illegible]

حوت را بشناسی و مرتبه ایمان [illegible] میداند و هم چنین معلوم میشود چه قدر عظم دارد پیش خدا به بین
خدا چه قدر عظم دارد پیش تو [illegible] قدر عظم دارد پیش او به همین طور برادران خود را بشناس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

فصل [illegible] در صحبت در کیفیت اتصال اهل ایمان [illegible] که در این عالم
[illegible] عالم اول [illegible] از اتصال [illegible] در عالم ذر [illegible]
[illegible]

[illegible]

فصل بعد از آنکه سوره فرستاد صحبتی گذشت در باب آنکه خدا فرموده است میفرماید مردم را بیرون خود کرد ایمان
و قرب حضرت او است چنانکه در عالم اول او را بر الله عهد داده است با بیت گرد سالها نوریه که جمیعان و ائمه هر شب
ایشان براه حق نجات میدهند و آنچه از آن عالم فراموش کرده از سایه ایشان اورند و این از حکمت الهی و لطف الهی لازم است
و اگر خلاف غرض لازم میاید و راه حق باخفا میشود و حال آنکه خلق را راه حق و راه حق خلق شده اند و نمیدانند که اگر [illegible]
او در وشته بند از ابر او و ضلالتها و شبهها آن قدر میاید که یک جانب راه را نمیتوانند برود آخر نبینی شاهراهی ظاهر
خود را که دارید کورشتان که میشود چشمشان می بینند صحیح و سالم و تجربه ها هم کرده اید باوجود این اگر بخواهید بدون
دلیل و تنها بروید بکربلا در قوه شما نیست پس چگونه راه جنت را که هرگز نرفته اید و تجربه در آن نکرده اید بدون
سواری رفت و خدا فرا این خلق را چگونه مهمل میگذارد و حال آنکه بعد از آنکه سوره فرستاد و خلق را الوقت
بر خدا حجت است و حال آنکه فلله الحجة البالغة نباید خلق را بر خدا حجتی باشد که ما را خلق کرد و راه است نکرد پس ناچار
برای راه خدا قرار دهی در قرار داد همراه ما کن تا ابیانیم حالا خدا فرموده هم چنین کرده است دلیل فرستاده که پیغمبرانند
ائمه طاهرینند علما اینند که صاف بر طریقه ایشانند و شریعت که راه طریقت و حقیقت و قرب الله است باشان برسند
پس کسی که مستبد برای خود باشد و تمنا رجوع به پیغمبران و ائمه و علما و دلیلان داشته نباشد هرچه قابل وحی و الهام هستند
کجا راه حق را می بیند و حال آنکه راه پر از شکوک و شبهات بسیار است و دلیلان باید همراهی کنند در رفع شکوک
و شبهات تا ایشان بشود تا خلق بمقصد برسند توجه میدانند که خداوند تسبیح [illegible] کیفیت از توجه عبارت
دهند که بجز مطلوب او است لا پسندیده او که است یا تعظیم سر جا که سجود میکنند از رکوع جیز حرام اینجا [illegible]
راس است بر طریقه احدیه مطلوب است یا رکوع یا سجده که علما در رسالها ثبت کرده اند ذکر [illegible]

علما در

[illegible]

پس چه میکنی و کجا بمقصد میرسی حاجی که مناسک حج را در حرام بر کرد و کعبه را در چهار مذهب طواف میکنند بعض از اینها
باطل است ذکر همراه اینها افتاده چه میکنی تا چه برسد از معاملها رسم گذار و روز که میان است باهما نقل و انتقال حاصل
میشود ملکیت مرتب میشود که [illegible] و خوران او شنیدن غصب و حرام میشود و کسی که معاملات و رساله
نخوانده و نمیداند چه میشود و نقصان به هم افتاده چه میکنی [illegible]
برادر راه هیچ در کار است و دلیل چار دیگر محمد و آل محمد که مقصود و مقصد خدا باید است دیگر [illegible]
نیست که هلاکت و عذاب [illegible]
[illegible]
وقد ارتجت اسماعهم بالهواتف [illegible] والکمهت ابصارهم بالتراب [illegible] وتقطعت الالسنة من افواههم بعد
ذلاقتها وحدث القلوب [illegible] من کل جارحة منهم جدید بلاء [illegible] وسهل طرق الآفة [illegible]
مستسلمات فلا ایدیهم تدفع ولا القلوب تجزع [illegible] کرمات ایشان خواهد بود [illegible] دنیا همین است
ولم الکت الارض [illegible] الدنیا [illegible]
[illegible]
[illegible] محمد و آل محمد [illegible]
بمقصد و مقصود [illegible] محمد و آل محمد است [illegible] محمد و آل محمد است [illegible]
[illegible] جمال محمد و آل محمد [illegible]
فائز شوند و هم صحبت ایشان رسند [illegible] مقصد و مقصود [illegible] حقیقت
مردم [illegible] محمد و آل محمد [illegible]

[illegible]

[illegible] بر راه ولایت ایشان [illegible] در دین ایشان [illegible]
بطعام [illegible] راه این مقصد و مقصود است [illegible]
[illegible] محمد و آل محمد [illegible]
[illegible]
[illegible] اذا کان العذاب الیل [illegible]
[illegible] محمد و آل محمد است [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] محمد و آل محمد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
فصل بعد از آنکه سوره [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بطور اوند که با بی چیز از ایشان را گرداهم بپیشند اگر بعضی زمین خالی بعضی گیند تو محتاج میکندم اما تو خورش
زراعت میکنی حالا کوای خورش مکن زراعت محتاج است بکوابها چو باها محتاج است بنجار نجار را اینها میخواهد برای
اسباب اما تو خورش اهن از معدن بیاورد اما معدن کار را هم خورش میکنی حالا خورش کار را در اینها محتاج
بکشیدهات اما کش را خورش تنها نمیتوان است ز رویا در پس هرکس تنها نمیتوان همه کارها را خورش را الکن
پس هر کس میتوانند از عهده یک لغزشات برآید و حاجات تو بسیار است بکوای طرف میخواهی لمای میخواهد
هر یک از اسباب کار را دارد پس علاج مردم را اند از قطع از دیدن حاجات یکدیگر را یکدیگر باید بدهند یکی نان بپزد
یکی اهنگری کند یکی کفش بدوزد یکی باغبانی کند هر یکی رفع حاجتی کند از اینجهت همه بهم بستهاند همه عمله یکدیگر
هرچه عمله زیاد شد ان بیشتر میخواهند هرچه نان بیشتر ضرور شد زراعت بیشتر میخواهد زراعت کننده بیشتر میخواهد
دیگر همه اینها اسباب نجار و بسته نجار بیشتر ضرور شد اهنگر بیشتر ضرور میشود عمله بیشتر میخواهد از آنوقت
همه اینها را میخواهند از زمان زراعت میخواهد همان طور اگر این طور این دنیا معمور شد پس ببین چگونه
محتاج چند نفر اند بعضی همچنین جمیع را این محتاج چند یعنی دستار کارکنان اگر کوزه اقتاب بر نیاید
چه خواهد شد در زمستان زراعت رود تر از اقتاب غروب میکند به بین چه میشود اینها بیکند زمین
اگر اندر افتاب بیابد جمیع حیوانات تلف میشوند و میمیرند همچنین جمیع عالم محتاج چند یکدیگر زمین با اسمان
زمین دنیا با خرت اخرت دنیا با هم بهم محتاج چند بنیاز خلاف است پس احتیاج در ساخت کره زمین را مدار وداوت
یکانه و پس هرکس از هر کار یکانه پیشه کرد هلاک شد چرا که محتاج هر یکی و هم همه چیز یکدیگر و بجای بقیر خود
مردم باید با هم آمیخته باشند بهم پیوسته باشند و اگر چنین شد به صلاح خود خواهند رسید و دشمن نمیتوانند بر اینها غلبه کرد
لکن

لکن وقتیکه همه یک شدند هر یک جدا از پی کار خود رفتند دشمن زبر دستیکه بهم هلاک میکنند این یک کم است
هلاک میشود وان یکدیگر همه هلاک خواهد شد حالا ببینکه در کارهای دنیا و معیشت باید بهم آمیخته باشند همچنین
درکار شریعت باید بهم آمیخته و پیوسته باشند و تنگ نشوند و همه تابع و در این کارها دکار کرده باشند و با اهل خورش
داشته باشند که از هم منقطع نشوند انما المومنون اخوة دپیغمبر فرموده که المسلمون ید واحدة هر با هم یکی است باشند
نشوند ودین را اگر چنین میکردند دین اسلام را بیابان خراب میبود در جمیع اعصار دین غلبه میبود الکن سلطان بیدار است
مردم خواب میباشند چه کند امده در میان مردم شقاق و نفاق انداخته اگر جمع میشوند مردم در کشوری یک جا در یک
لکن عالمند بیدها و متفرقند که در جا در ایها در اهواء خویش در ایند اینها از تبعیت غلبه شیاطین جن و انس و ضعف علما
اینها را سودائی و هر یک ضمیر المنبر در اول است و مردم مستبد بفهم و رای خود شده اند و از علما و ائمه که اینها سر نگذارند
دجال مغفل و نهنگ دفرورفته در دنیا و سیدانند هواها و سوداها نفسها شده اند حال خدای نعیم والجحیم هرچه بسلیقه خود ادا است
بسند و موافق و ملائم هواهای اینها باشد ان را دین خود گرفتند انچه از دین حق است مجهول علما کرند و بر عالم دولت دل
و میگویند حرام است طعن زنند وان را تاویل بصدای کنند در دیکهای احنا کرند و حال آنکه علما در لغت کان اند
بسیار نماند این بیت هر که تصنیف دعا و نماز خواهش نفس خویش داشته اند وانرا در دین خود حلال کرفته اند
و هر چه ملایم و موافق سلیقه و مزاج و هوای اینها نباشد گویند ملا ها در او در ده اند هرچه از خوانش ما ملائم و موافق
خواهش اینها نباشد تاویل کنند و برروغ دهند و هرچه خود میخواهند در دین بیافته اند اگر ها در آن را ثابت
نکرده اند وان هو الا الضلال البعید میرود بهر اینکه ان ضلال است وشیرها را بانکه که واقع کفر است الوقت
دقت وکری دور قدر در زنج وقت جواهند کرد البته وامیخواهند خواهند گفت و هرکه وهلاک کرند کنند
مانع شوند رجال ان کفته میشوند فرعوا الیوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا کثیرا الحذر الحذر برادران مبادا

ازشما این طور باشد تو که حالا که دیدند خلا دکت هرو برت بیائی از انوقت چیزی چند جمیع کس و میوری و تو شراب
اللذوی که ذکر کن و نه بطن و خاری و نه دشته باشی هر زار زمین پس کن واکند بقول الانسان نوبکند این الفر کلا لاوزر الی ربک
المستقر یعنی مستقر الخلاق فیما سوی دیکاران الا مروزار کسیم بسوی خدا امروز کار شخص میشود کرد ابدیم فلا
کنیم وار کسیم و رضا خدا وار کنیم پس اب الشد ما الله ارحمکم الله بشارة الله ابن نازه و الوترا الموتور تکار هارا انجا درست میشود
دور و ها معالجه میشود وشیر ان اگر از امروز کنیم بحسب خالات و اضلاب کنار ان بتفصیل جات ثلاث ابد کنیم با کنیم الوقت اگر ارتبا
فصل بعید الله سوره فرقت و در اینجا دو بحث از مرید و جوب بیعت و این بود که هیچ روی و وجود در
مورث هلاک است در این سیکر و از دنیا و حفات و وجود دنیا و معیشت و دین هم محتاج است یکایک زنده
نیست حال در هیچ باب میکنیم که در حدیث وارد است که ملعون من سافر وحده ملعون من نام فی بیت وحده ملعون
من اکل زاده وحده هر کس سفر کند یکانه ملعون است نه هر حدیث که معلوم است هیچ از این ظاهر ببیاطن برده و میمیره
و نه میخوابید ملعون است که سر تنها کند بجهة انکه در سفر ظاهر اگر تنها باشد گرفتار میشود و دزد و در را هزن و غول بر تو غلبه کند
و هلاک میشوی وچون کرتو در ظاهر این راه ظاهر میرود لکن راه باطن و اخرت که هرگز ندیده و دشمنان ان راه چندین هزار
و بیشتر است از دشمنان ظاهر که خداوند زمان او دیده است هر یکی از اینها نیز ده برابر حق اویند و بقدر جن و انس ده برابر
بالا حیوانات افریده و بقدر حیوان جن و انس نیز ده برابر بالا حیوانات ملا افریده و بقدر حیوانات ایشان جن و انس وهوای
حیوانات هوائی افریده وبقدر همه اینها ده برابر ملا و افریده و بقدر همه اینها ده برابر جمادات افریده و بقدر همه اینها کرام
ده برابر ملائکه در زمین هستند و بقدر همه اینها ده برابر ملائکه در اسمان اول اند وبقدر همه اینها ده برابر ملائکه در اسمان دوم اند
و همچنین همه نه برابر است تا اسمان هفتم بعد از همه یک ملک خداوند یک شیطان در مقابل افریده و همه اینها در یا ترتیب باشند
شیاطین و خداوند عالم از این بیشتر و جمیع این شیاطین مشغول اند که راه کردن است و شیاطین در این راه

گمراه کنند بلکه ملائکه را گمراه کنند بلکه اهدا نیست با امکان اقبال ان راه است میخواهند که گمراه کنند جمیع شیاطین همه شان گمراه کردن
مومنین است اگر مردم میدانند شیاطین و دین او میدانند این را مردم میدانند بعینه مثل حجیب و زنبوران است بر سر کوشت
شیاطین بر سر مومن ریخته اند بلکه بیشتر جمیع اینها در صدد اغوا مومنین ایند هر کس طالب ایمان بشد پس در این دنیا
در این راه ها که چشم تو راه را نمی بیند اگر چشم تو باز است اگر تو انه تنها سلوک چه خواهد بود در سلوک راه اخرت
که چشم تو در ان راه کور است و هر کس ان راه را رفته پس کسی که در این راه تنها میرود البته شیاطین اینها را گمراه
کنند هلاک میکنند و شهرها و ملکها را ویران میسازند چه سهل است و در اینها میاندازند و اینها را کافر میکنند پس هر که
سلوک کند در راه اخرت تنها و بی رفیق از دست این شیاطین نجات چگونه حاصل خواهد شد بدان هم میگویم
در این باب میگویم که فکر میکنند مردم این حرفها که این خیالات بیا فقط هم در مکان این که حدیث کرده
که نص شده غافل شد اگر کار این حرفها اند لکن از برای حفظ شریعت اسلام این حرفها را باید زد و این موعظها کرد
وگفت اما برحق میگویم که در راه دین و اخرت هر کس تنها برود البته ملعون است همچنین ملعون است
کسی که زاد خود را تنها بخورد زاد بدن تو غذا است که میخوری و باید تنها بخوری اما زاد روح تو زاد او علم و طاعت و حکمت است
که خداوند در کتاب مبین خود فرموده که فلینظر الانسان الی طعامه در تفسیر این ایه فرموده اند که انسان باید نظر کند علم
خود را از که میگیرد و بعد میفرماید انا صببنا الماء صبا بارش طعام انسان و طعام روح انسان وانکه اوست ان میگوید
علم است علمی که در قران است و علمی که از ائمه طاهرین است وان همان است که در میان مسلمانان شایع است باید
با هم در علم آل محمد شریک باشند پس کسیکه تنها در کنج خانه خود نشسته و خیال کرده که از علم دور است میداند و بال خود
است زاد خود تنها خورده باید زاد خود را میان او و دیگران دران زاد جدا نشسته اند اگر چنین نکند
و تنها دران زاد نشسته البته زاد او در گشته و خلاف خواهد بود پس هر کس چنین کند ملعون است و ملعون است کسی که در خانه

تنها بخواهر سیر نماید از وقتی که شیطان در تو رهایت استیلا را دارد وقتی است که تو تنها باشی پس هر کس در این دنیا تنها [illegible]

و تنها کرد و تنها راه رود او را بمنزل بخواهر رسید پس از این جهت جمیع مردم از هر صنف و طبقه که هستند معذور شده که اگر بخواهند

نجات یابند باید با رفیق باشند اهل علم [illegible] کتاب [illegible]

[illegible]

دهوش چون همه جمع کنید میگویم جمیع این مردم روحی دارند و تنی دارند روح مردم از عالم ملکوت [illegible] این عالم [illegible]

بدنی دارند که این بدن دنیا [illegible] مردم همین عالم را [illegible] همین [illegible] دنیا [illegible]

همین صداها را میشنود [illegible]

[illegible]

جشم روح تو همان عالم ملکوت می بیند گوش تو همان صدای عالم ملکوت را میشنود [illegible]

ملکوت [illegible] بهره از ملکوت بتو داده بهره از ملک هم بتو داده [illegible]

[illegible]

فصل در دعاء استجابت ... مولانا ... [illegible]

ادعیه ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

فصل در الدعاء ... مولانا ... [illegible]

[illegible]

در موقعها

[illegible]

فصل در دعاء ... [illegible]

[illegible]

از

[illegible]

گاه گاهی سر از سجده بلند میشد که ببیند قطره قطره خون از محاسن شریفش بر خاک میریخت زیاده از آن [illegible] از روی [illegible]
او خون برادرش بر خاک ریخت [illegible] اگر زبان گویای توحید از روی صدق و صفا مدام [illegible]
[illegible] از زبان گویا بتوحید حسین بکشیم [illegible] اگر [illegible] در معرفت الله مدام [illegible] از غم دل
حسین [illegible] چشم نگاه [illegible] در غم عیال و اطفال [illegible] اگر اعضا و جوارح در طاعت خدا بکار بردیم
دلگیر [illegible] اعضا و جوارح حسین [illegible] در طاعت خدا [illegible] مجروح [illegible] تیرها [illegible]
سم اسبها فصل قال الصادق ع البلاء زین المؤمن و کرامة لمن عقل [illegible] مباشرة الصبر علیه والثبات عنده
وقال النبی ص نحن معاشر الانبیاء اشد الناس بلاء والمؤمنون الامثل فالامثل وقال الصادق ع [illegible] علی عبده [illegible]
[illegible] ادم [illegible] صلی الله علیه و آله الا بعد ابتلاء [illegible] احق العبودیة فیه [illegible] الحقیقة نهایات بدایاتها
البلاء وبدایات نهایاتها البلاء [illegible] سراج المؤمنین [illegible]
خلق [illegible] بود [illegible] حسین بود [illegible] لقد جلت وعظمت
مصیبتک علینا [illegible] السموات والارض [illegible] لقد عظمت المصیبة وجلت الرزیة بک علینا وعلی جمیع اهل السموات
[illegible] زینب خاتون [illegible] مصیبت کشیده [illegible]
[illegible] زینب [illegible] زینب [illegible]
[illegible] مصیبتها [illegible] از دنیا رفت [illegible] مصیبت [illegible]
[illegible] خانه [illegible] مسجد [illegible]
[illegible] امام حسن و حسین [illegible]
[illegible] در وفات [illegible] دختر [illegible]
حسنین [illegible] در خانه [illegible] زینب [illegible] دختر [illegible]

[illegible] خانه [illegible] امیر المؤمنین [illegible] کوفه شهید کرد [illegible] مصیبت
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible] زینب خاتون [illegible] خانه بود [illegible]
[illegible] اطفال [illegible]
[illegible] امیر المؤمنین [illegible]
[illegible]
[illegible] برادرش امام حسن [illegible] مصیبت [illegible]
برادر [illegible] عبدالله [illegible]
[illegible] سوال [illegible]
[illegible] برادر [illegible] برادر [illegible]
[illegible] عراق [illegible] کربلا [illegible]
[illegible] عباس [illegible] — بعد از پدر
[illegible] عبدالله [illegible]
[illegible] برادرش حسین [illegible] برادرش [illegible]
امام [illegible]
[illegible] الشعور [illegible] الوجوه [illegible] العیون [illegible]
[illegible]
[illegible] برادر [illegible] مصیبتها [illegible]
[illegible] گشت [illegible] بزید [illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

ابتدأ واستعين باسمه واحمده حمد العبد وما عليه وصلى الله على محمد وآله الطاهرين اسمه ووسمه اما بعد فانه قد نشأت
فيما اطلعت عليه من اخبار الامور من سوانح الامور انه قد وقع سؤالان من بعض افاضل تلك البلدان قد استعضلها واشكل
عليه جوابها فاردت الجواب على طريق الصواب وان لم اعرف نفسي محقق ولكن الا انه ربما اجول كراكب
في الميدان فاجبت عنهما بالسلوك في قويم المسالك لما وجدته في غيره من كثرة الضلال والمهالك اما السؤال الاول
فهو عن علمه تعالى وكيفية تعلقه بالمعلومات مع قدمه وحدوثها وقد ذكر الفاضل السائل انه زلت اقدام كثير من الحكماء وارباب الملة
من الخطأ واللأواء ولزوم تقدم المعلومات او حدوث العلم او كونه محلا لها او محلا لها او تعدد القدماء وغيرها من
الاقوال فاقول هذه مسألة معضلة ولعل القول فيها يرتقي الى عشرة فصل فيها اكثر كتب العلماء وقد ارادوا ان يظهروا
في حقيقة علمه تعالى وكيفية تعلقه مع ان علمه تعالى كسائر صفاته الذاتية عين ذاته المقدسة والا لزم التركيب او الحلول او الحدوث
مع تعدد القدماء من تسلسل القديم للزوم الفرض وما به الاثبات لتحقق التعدد في الصفات مع التغيرات للذات في [illegible]
لحضور المعلومات عنده وقال امير المؤمنين عليه السلام كمال التوحيد نفي الصفات عنه فكان [illegible] فكذلك علمه تعالى ليس كعلمنا
من مقولة الاضافة او الكيف او الانفعال فكيف يمكن ادراك تعلقه وهو عين ذاته تعالى ولا تدركه العقول ولا يحيط به
الاوهام واذا لم يمكن البحث في تعلقه والكلام فيه وفي الحديث تكلموا في خلق الله ولا تتكلموا في الله وكان صاحب الشعور لا
يدرك مقام المعقول مع كونهما في رتبة الامكان فكذلك صاحب المعقول لا يدرك ما خارج عن العقول والامكان بطريق اولى
فالكلام في علمه تعالى خروج عن حد التوحيد غير ان نقول ان الله تعالى عالم ازلا وابدا بالامور والاشياء موجودها ومعدومها وكان
الله ولم يكن معه شيء وكان عالما بالاشياء لوجودها حين العدم لعدمها اذ لو كان علمه بالوجود لكان جاهلا قبل الوجود [illegible]
الوجود والوجود [illegible] وكان عالما حين عدمها بوجودها بعد في ازمنة وجودها والحكمة حدودها فعلمه تعالى بالاشياء قبلها كعلمه بها بعدها
وهو علم ازلي ابدي سرمدي لا تغير فيه ولا تبدل له وانما التغير والتبدل في معلوماته تعالى وهذا لا يستلزم التغير في علمه تعالى اذ ليس
هو صورة منتزعة من المعلومات وفي الحديث كان الله عالما ولا معلوم والعلم ذاته ولا معلوم فلما احدث الاشياء
وكان المعلوم وقع العلم منه على المعلوم اه ووقوع العلم على المعلوم تعبير عن معلوميته بوجوده وتحققه بعدما كان معلوما بعدمه [illegible]
المعلوم لا يستلزم نفي العلم في الحديث الا ان نفي المعلوم ليس نفي العلم [illegible] وقد كان العلم ثابتا وان لم يكن المعلوم [illegible]

والمعدومات والمسموعات والمبصرات م

[illegible]

البصر فقد يكون الانسان بصيرا وان لم يكن له بصر [illegible] ومثل المشبه للتقريب وضرب المثل الاعلى ان النور [illegible] ذاته ابدا سواء كان
[illegible] الدلائل العقلية والنقلية [illegible] لكثرة الاحتياج [illegible] واما السؤال الثاني فهو عن قول امير المؤمنين عليه السلام
من عرف نفسه فقد عرف ربه فاعلم ان الاظهر من معانيه ما ذكره [illegible] انه تعالى لا يعرف بذاته وكنهه وانما يعرف بآثاره
وآياته الآفاقية والانفسية فمن عرف نفسه بها لقوله تعالى سنريهم آياتنا في الآفاق وفي انفسهم حتى يتبين لهم انه الحق فمن عرف آثار
معرفة ربه وصانعه وخالقه ان يتدبر في آياته [illegible] واعرف [illegible] انه لم يكن نفسه [illegible] وانه ممكن محتاج
الى العلة وانه مخلوق مصنوع وانه [illegible] وانه عالم وان له قدرة وانه محتاج وغير ذلك من صفات الممكنات عرف
ان له خالقا مدبرا عالما قادرا واجب الوجود غنيا عن الخلق منزها عن صفات الممكنات والطوارئ الحادثات لانه موجدها
ومحدثها بذاته وصفاته [illegible] لا ريب ان الكل آية تكون اقرب الى العارف تكون معرفته بها احسن واكثر وكلما كانت
معرفة الآية احسن واكثر كان معرفة الرب تعالى كذلك لان وجود المعلول متوقف على العلة [illegible] وكيفا وكذلك
ان اقرب الآيات الى العارف الآية الانفسية وهي نفسه الحاضرة لديه المعلومة عنده ولذا قال عليه السلام وفي انفسكم افلا تبصرون
فمن عرف نفسه فقد عرف ربه [illegible] وجودا وتجردا [illegible] علمها وقدرتها وتدبيرها في ملكها
الذي لم يستقر سلطانه الا [illegible] البدن والعالم الصغير الى القوى والحواس والمشاعر والاعضاء وغير ذلك مما [illegible]
يطابق العالم الكبير من العرش والكرسي والسموات والارضين واللوح والقلم والملائكة [illegible] والقوى
العلوية والقوى الفلكية وبالجملة من عرف نفسه [illegible] حدث محتاج عرف ربه [illegible] اعني الصفات الثبوتية
[illegible] اعني السلبية [illegible] وقد ورد في الحديث ان الصورة الانسانية [illegible]
وعن امير المؤمنين عليه السلام اتزعم انك جرم صغير وفيك انطوى العالم الاكبر الى ان قال وانت الكتاب المبين الذي
باحرفه يظهر المضمر فمن تفكر في نفسه [illegible] حصل له المعرفة وتفكر ساعة خير من عبادة سبعين سنة لانه عبادة القلب
[illegible] والفرق بينهما [illegible] كثير وقد [illegible] الكثرة سبعين [illegible] ان تستغفر لهم سبعين
مرة ولعل المراد الظاهر والله اعلم ثم ان قوله عليه السلام من عرف نفسه اه طريق لمعرفة الاكثرين من المعرفة بطريق الآن
الا انه [illegible] الانبياء والائمة والاولياء الكاملين عليهم السلام فمعرفتهم بطريق اللم [illegible] عرفوا انفسهم ولذا قالوا بالمعرفة
[illegible] هذه المعرفة [illegible] كتاج الى الدليل عليك [illegible] عرفنا الله نفسه

[illegible]

از جمله تالیفات مرحوم شیخ حر عاملی [illegible] الصحیفة الثانیة [illegible] این مجموعه مبارکه مشتمل است بر ادعیه مأثوره از حضرت علی بن الحسین علیهما السلام [illegible]
[illegible] مرحوم میرزا عبدالله افندی صاحب ریاض العلماء [illegible]
[illegible] بالصحیفة الثالثة [illegible]
[illegible]
مترجم بالصحیفة [illegible]

[illegible]

... حرام ... اهل اسلام ... [illegible]

[illegible]

... حلال و حرام ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

حقیقت ... [illegible] ... اعلائت ... [illegible]

[illegible] ... وجوب ... [illegible] ... ظهور ... [illegible]

خطبة ... الحمد لله ... [illegible]

الامور ... [illegible] ... التجرید ... [illegible]

[illegible]

خطبة ... الحمد لله الذی ... جمیع ... [illegible] ... جمیع الذرات بالوجود

الوجود ... الکائنات ... انواع الایجاد والخلق

وصور ... آدم ... ابراهیم ... هو العقل الاول

[illegible] اصول الکائنات [illegible]

والف بین العقول العاقلة والنفوس الکاملة [illegible]

[illegible] الاوسط الاعدل [illegible]

[illegible] النور بالنور [illegible]

اللؤلؤ والمرجان [illegible]

[illegible] الاعیان [illegible]

[illegible] سیدنا ونبینا محمد وعلی آله الطاهرین

[illegible] والانوار [illegible]

[illegible] الابد الاحد

[illegible]

تصحيح نوشتها

اذا قالت حذام فصدقوها
فان القول ما قالت حذام

ابو الفضل میداند گفته این شعر الحکیم
شوهر حذام در وقت گفته که مابین حذام
و صفیه که زن دیگر او بود نزاعی واقع شده
و صفیه دشمن او بود گفت این سخن حذام گوی صحیح است
و حذام سر بر گرفت

فصل في تحقيق معنى الوجود تقريره ان الوجود حقيقة الاشياء من حيث المصداق والحقيقة وهي
واحدة بسيطة لا اختلاف بين افرادها لذاتها الا بالكمال والنقص والشدة والضعف بعنوان كل كامل
لرتبة مخصوصة حاصل لرتبة اخرى فان قلت يلزم ان يكون الكامل ناقصا وبالعكس قلت النقص والقصور
من لوازم المعلولية او حقيقة الوجود لا يمكن ان يكون ذاتها بذاتها عرضة مستلزمة للنقص اذ معناه غير معنى الوجود
لان القصور والنقص عدمي وليس كالشيء يلزمه عدمه بخلاف الكمال فان كمال الشيء كيفية مثلا الخط الاطول من خط
اقصر ان كان بنفس طبيعة الخطية واما الخط الاقصر فلا يصح ان يقال قصره طبيعة الخطية بل العدم رتبة تلك
الطبيعة في كل خط غير متناه صح ان يقال انه ليس فيه شيء غير طبيعة الخطية واما الخط المتناهي ففيه شيء اخر غير الخطية
الذي لا تقتضيه الخطية وهو النهاية والوجود كلما كان اتم واشد كان اتم حتى يذهب الى غير النهاية وحقيقته ليست
الا نفس الوحدات والتشخصات والهويات ولا يمكن تحليله الى طبيعة مشتركة ولا الى مخصص الذي في رتبة
الكاملة ليست تقابله التحليل الحاصل مشترك ولا الى امر زائد لانه بسيط الهوية وكذا المرتبة الناقصة منه ليس
الا نفس الوجود والقصور الحادث فان للوجود حقيقة في كل موجود كما ان للسواد حقيقة في كل سواد لكن في بعض
الموجودات مشوب بالنقائص والاعدام وفي بعضها ليس كذلك وكما ان السواد متفاوتة في السوادية بعضها اقوى
واشد وبعضها اضعف وانقص كذلك الموجودات بل الوجودات متفاوتة كما ولقصا تتميم
الوجود بخلاف الماهية النوعية لانها طبيعة كلية ذهنية يعرضها الكلية والعمومية في الذهن وان لم يكن في الخارج
بهذه الصفة الا بالقوة نعم في الخارج امر من شانه ان يصدق في الذهن ويعرض لها الاشتراك بين كثيرين
وليس ظرف عروض الاشتراك الا الذهن وتلك الماهية لعمومها واشتراكها من شانها ان يوجد في كل فرد فرد
من ان كانت مقتضية للكمال والشدة كانت جميعها كاملة شديدة وان كانت مقتضية للنقص والضعف
كانت جميعها ناقصة ضعيفة وان لم يكن مقتضية لشيء منهما كان كل منها مفتقرا الى مخصص زائد على ماهية
تلك الطبيعة المشتركة فعلم ان شيئا من الماهيات لم يقبل الاكملية والانقصية والاشدية والاضعفية والتقدم

والتاخر الا بامور زائدة عليها واما نحو الوجود النقص لاجل المعلولية تذنيب وحدة الوجود ليست
نوعية ولا جنسية بل ضرب اخر لا يعرفه الا الله والراسخون في العلم والوجود الذي لا اتم منه ولا اكمل هو وجود الواجب
وهو فوق ما لا يتناهى بما لا يتناهى فصل قد يعترض على قولهم الوجود حقيقة واحدة لا اختلاف فيها الا بالكمال
والنقص على حسب اصل تلك الحقيقة وكون ما به الاتفاق عين ما به الاختلاف بانه لا معنى له ولو سلم لو فرض
حقيقة الوجود الحقة والامكانية والواجبية لكان كل وجود كذلك ولو اقتضى المعلولية والمكنية لكان الكل كذلك
ولو لم يقتض شيئا لكان كل منها معللا بالغير فيلزم خلف الضرورة لانه يلزم ان يكون علة الاعلى مفتقرا الى الاحتياج
واجاب عنه الحكيم المتاله صدر الدين ره بانه فرق بين كون الوجود حقيقة واحدة وبين كون الانسان ماهية واحدة
لان الوحدة في الماهيات ليست كالوحدة في الوجود لان تلك الوحدة ذهنية عارضة للكليات زائدة
على ذاتها عارضة لها بعد حذف مشخصاتها فالتقسيم جار بعد عروض الوحدة اياها لانه عبارة عن ضم قيود متخالفة
بالمقسم الواحد بان تلك الماهية اما كذا واما كذا واما الوجود فليس ماهية كلية واحدة في جميع حتى يجري فيها
ما ذكره من التقسيم كسائر الطبائع والكلية التي يجوز ان يوجد في الذهن ويعرضها الكلية والاشتراك حتى يرد
عليه التقسيم المعتبر فيه الوحدة للمقسم من جنس وحدة الاشياء ان جنسا فجنس وان نوعا فنوع وان شخصا فشخص
وقد ثبت فيما قلنا ان الوجود ليس بجنس ولا نوع ولا شخص تحت نوع او جنس وليس عرضا للاشياء ووحدته
الحقيقية واشتراكها بين الافراد والاحاد من سنخ الوحدة والاشتراك لا يعلمها الا الله والراسخون في العلم
فصل قالوا ان كل ما هو بسيط الحقيقة كل الاشياء الوجودية لان الهوية البسيطة لو لم يكن كل الاشياء
لكانت ذاته متحصلة القوام من كون شيء ولا كون شيء اخر كالانسان يكون انسانا ولم يكن فرسا فيكون ذاته
بعينها حيثية كونه ليس فرسا فيتركب ذاته ولو بحسب اعتبار العقل وتحليله من حيثيتين مختلفتين وقد فرض
انه بسيط الحقيقة هذا خلف والتفصيل انه اذا قلنا الانسان مسلوب عنه الفرسية وانه لا فرس فحيثية
انه لا فرس فلا يخلو اما ان يكون عين حيثية كونه انسانا او غيرها فان كان الشق الاول يلزم ان يكون الانسان

بما هو انسان لا فرس فيلزم من ذلك انا متى تعقلنا ماهية الانسان تعقلنا معنى اللافرس وليس كذلك وليس كلما
تعقل الانسان يتعقل انه لا فرس فضلا عن ان يكون تعقل الانسان وتعقل انه ليس بفرس شيئا واحدا ينتج
الوجود المطلق عبارة عما لا يكون محصورا في امر معين محدود بحد خاص والوجود المقيد بخلافه كالانسان و
الفلك والنفس والعقل وذلك الوجود المطلق هو كل الاشياء على وجه البساطة وذلك لانه فاعل كل وجود
مقيد وكماله ومبدأ كل فضيلة اولى بتلك الفضيلة من ذي المبدأ فمبدأ كل الاشياء وفياضها يجب ان يكون هو
كل الاشياء على وجه ارفع واعلى كما ان في السواد الشديد يوجد جميع الحدود الضعيفة السوادية التي مراتبها
دون مرتبة ذلك الشديد على وجه البساطة وكذا المقدار العظيم يوجد فيه كل المقادير التي دونه من حيث حقيقة
المقدارية لا من حيث تعيناتها العدمية من النهايات والنقائص خارجة عن حقيقة الوجود المطلق

مخفی نماند که این
هفتاد گناه کبیره است
هر مرد و زن مسلمان باید
بداند و جاهل معذور نیست

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی خلق الخلق من العدم وعلم الانسان ما لم یعلم وامرهم باجتناب الکبائر والاثم والصلوة والسلام علی سید العرب والعجم محمد واله الطاهرین سادات الامم واللعنة علی اعدائهم سادات الظلم و بعد آن ایدک الله تعالی بطاعته و وفقک لمرضاته که غرض از خلقت انسان رسیدن اوست بسعادت و نیک بختی و پرهیز کردن از شقاوت و بدبختی و مدار سعادت بتقوی و عدم تقوی و آن مراتب مختلف متفاوت دارد بعضی بالاتر از بعضی و اول مرتبه آن اینست که خود را نگاهدارد از چیزهائی که موجب غضب الهی است که عبارت از مرتکب شدن و بجا آوردن گناه کبیره اگرچه یک دفعه باشد و اصرار یعنی اعتیاد کردن بر صغیره پس بر هر مرد و زن مسلمان واجب عینی است که گناه کبیره و صغیره خود را بشناسد تا از کبیره پرهیز و اجتناب کند و بر صغیره اصرار نکند و جاهل و نادان معذور نیست و دانستن گناهان کبیره و صغیره از کتب مفصله بر بعضی بسیار صعب و مشکل بود لهذا این اقل السادات والحاج والطلبه حاجی سید مهدی یزدی الحائری این گناهان کبیره را از بعضی از کتب معتبره انتخاب کرده و جمع نموده و در این جدول ثبت نموده و بعض از علما گناهان کبیره را هفتصد و زیاده گفته اند ولکن بحسب مشهور ما بین ایشان هفتاد است که در این جا بهاذکر شده است

سیم	دوم	اول
اضلال یعنی گمراه کردن کسی را از راه حق که دلالت کند مردم را بر خلاف راه حق و ایشان تقلید او کنند چه آنکه دلیل اقامه کند بر خلاف حق وضدش هدایت کردن است ایشان انبیا و اوصیا و ایشان و علما و امثال ایشان است	ضلالت یعنی گمراهی از راه حق و آن اینست که در یکی از امور دین که دلیل قطعی یقینی داشته باشد اعتقاد خلاف آن داشته باشد و ضدش هدایت است و آن اینست که طریقه محمد و آل محمد علیهم السلام داشته باشد و بآن عمل کند و خلاف آن نکند	ترک ایمان که اکبر کبائر است چه ایمان اشرف عبادات و اقرب قربات و هیچ عبادتی مؤثر نیست و باعث قرب بخدا نشود و نجات و بهشت برای غیر آن کسی که منکر شود هم مدار معصیت و نافرمانی که بجز ایمان آوردن گناهانش محو و آمرزیده میشود
ششم یعنی از مکر الهی بودن از عذاب خدا چه عذاب میرسد و چه از خروج جا بجا و اجب برسد که خود را بداند هرچند صاحب علم و تقوی و زهد و ورع باشد و اشتغال بعبادات و طاعات داشته باشد	پنجم کتمان علوم دین یعنی پا دمانده اظهار علم اهلان و آن کبرا است انبیا بزرگ و ضدش تعلیم علوم دینیه است بآن و ارباب سینه غافل و ارشاد جاهل که بر بعضی واجب است پس باید که مردم از تکلیف خود کوتاهی نکنند	چهارم موادّه با کفار یعنی اهل شرک و کفر با صدیق و دوست خود گرفتن و رفتار دوستانه با ایشان کردن و هم چنین اهل بدعت و ضلالت بلکه مطلق مجالست با ایشان حرام است بنص آیات و اخبار و من یتولهم منکم فانه منهم یعنی کسیکه دوست دارد ایشان را از ایشانست

نهم	هشتم	هفتم
نهم استکبار و سرکشی از حکم الهی و عمل با آنها و این همان معصیتی که موجب لعن و کفر ابلیس شد الی ابد الاباد و فرقی نیست میانه آنکه جهة استکبار ترک کند واجبی را یا مستحبی مثل هر و له حج و امثال آن	هشتم اعتراض کردن بر فعل یا حکم خدا یا رسول مثل آنکه هدایت چرا رسید و لازم است آنکه هر لاتی و سیبی بر او وارد شد یا انکار حکمی از جانب خدا یا رسول یا ائمه یا وصی یا الفوح و الرضیه مشکلات و تسلیم و عین مصلحت خود داند چون حرکت کرد بصر اخبار	هفتم یاس از رحمت خدا که بسوی و جوارحی بدلیل لا تقنطوا من رحمة الله نیست هر قدر که گناه کرده باشد آنکه ملائکه عمر بانواع بلاها مبتلا باشد باید احتمال بدهد که خدا او را رحم میکند و از عقاب و بلاها در خلاص میکند الا که فضل الهی عظیم جل و وسعت رحمته کل شیء
دوازدهم صدّ عن سبیل الله یعنی منع کردن مردم را از راه حق که بسوی خداست و آن عبارت است از منع ایمان و فعل واجبات و مستحبات و ترک محرمات و مکروهات و اینان ترک بنص اخبار و آیات	یازدهم اقامت کردن مانند در جائی که نتواند دین خود را نگهدارد و احکام واجبات و ترک محرمات خود عمل نماید و آن کبیره ایست بسیار بزرگ و ضدش رفتن بجائی است که میتواند بآنها عمل کند بدلیل ان ارضی واسعة فایای فاعبدون	دهم سهل و سبک شمردن یا احکام الهی یا عمل یا عامل آن اگرچه از مستحبات باشد و این کبیره در زمان ما مثل سابق است و در بعضی ظرفها خوش صحبتان متداول مثل حقیر شمردن نحت الحنک و امثال آن
پانزدهم افطار کردن روزه ماه مبارک رمضان از حضرت صادق روایت شده که هر که افطار کند یک روز از ماه مبارک رمضان بیرون رود از او روح ایمان و چند فقها ذکر کرده اند که اگر افطار کند در ماه رمضان باعلال و حرام یا بحرام باشد کفاره جمع لازم میاید	چهاردهم ترک نماز که ستون دین است و هرگاه مقبول شد باقی اعمال مقبول و آن مقبول نیست و ترک آن از حکم کفر است حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود کسیکه اعانت کند تارک الصلوة را بلقمه یا پارچه همان است که کشته است هفتاد پیغمبر را که اول ایشان آدم و آخر ایشان محمد	سیزدهم امر بمعروف و نهی از منکر با شرطهای آن که چهار شرط است با علم آنکه فعل معروف است یا منکر دوم احتمال بدهد که سخن او را تأثیر کند سیوم ضرری بسبب آن بخود یا مسلمان دیگر نرسد چهارم اثر توبه در او ظاهر نباشد
هجدهم ترک حج است آنکه کبیره است بنص آیة حتی اینکه خداوند عالم تارک حج را کافر نامیده و از حضرت صادق روایت شده است که کسیکه بمیرد و حج واجب نکرده باشد بعذر البته بدین یهود یا نصاری و فرقی نیست میانه آنکه ترک کند حج را تا آخر عمر یا در وقتی که بر او واجب شده باشد	هفدهم منع خمس است از معصیتهای است که تمسک بدین ترجیح کرده روز قیامت مردم با آن گرفتار آیند تا آنکه مطالبه کند صاحبش حق خود را از کتاب کمال الدین تمام النعمه از امام عصر عجل الله فرجه روایت شده است و ملعون است و ملائکه و جمیع مردم بر کسیکه مالی از ما هم از اموال ما بحرام بخورد	شانزدهم منع زکوة که خداوند در قرآن میفرماید که کسیکه مال نقد خود را حبس کند و زکوة نداد هر روز قیامت آن نقد سنگ داغ میشود و پیشانی و پشت و پهلوی صاحبش با آن داغ میشود و اگر زکوة از حیوانات در روز قیامت آن حیوانات او را لگد کوب نماید

نوزدهم ترک جهاد است با کفار حربی و اجتماع که در اسلام است نکردن با حضرت پیغمبر یا یکی از ائمه علیهم السلام و ترک آن کبیره است و همچنین فرار از جهاد بلکه از هفت کبیره مهلکات است و در این زمان واجب نیست مگر با شرایط

بیستم نقض عهد که هرگاه کسی چیزی را بر خود لازم کند بصیغه عهد یا قسم بجا نیاورد میشود پس بخلاف آن نقض عهد کرده باشد و آن کبیره است بنابر آیات و اخبار بسیار در آن وارد شده و بعضی خلف وعده را نیز از کبیره شمرده اند بحسب اخبار

بیست و یکم عقوق والدین یعنی حق پدر و مادر را ادا نکردن و آن یکی از هفت کبیره مهلکات است از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است کسی که نگاه کند بسوی پدر و مادر خود بنگاه غضب آلوده در حالتی که ایشان ظلم بر او کرده باشند خدا تعالی نمازش را قبول نکند

بیست و دویم قطع رحم یعنی خویشی از هم بریدن از حضرت باقر علیه السلام مروی است که سه خصلت است که صاحبش نمیرد تا آنکه وبال آن را در دنیا ببیند ظلم و قطع رحم و قسم دروغ و اخبار بسیار است که صله رحم باعث زیادتی عمر و قطع رحم باعث کوتاهی عمر بسیار است

بیست و سیوم اذیت و خواری رسانیدن بمومن است از اخبار و احادیث معلوم میشود که اذیت و خواری رسانیدن بمومن جنگ با خدا است بلکه اذیت و خواری هرچه بیشتر و سخت باشد گناهش عظیم تر است و اگر زدن یا زخم باشد دیگر شدیدتر است

بیست و چهارم کشتن مسلمانی یا خودکشی است عمداً مسلمانی را بکشد همیشه در جهنم مخلد است و در وجهی قدیم است که کسی که بکشد کسی را در دنیا قاتل خود را در جهنم صد هزار مرتبه بکشد بمثل که کشته شده است در دنیا

بیست و پنجم مقاتله و جنگ کردن با مومن بناحق از حضرت باقر روایت شده است که قتال یعنی جنگ با مومن کفر است و از حضرت رضا علیه السلام روایت شده است که اگر کسی شمشیر بکشد بجهت تهدید کسی پس البته با خدا و رسول جنگ کرده است و آن کبیره است بنابر آن

بیست و ششم قتال در ماههای حرام که رجب و ذی القعده و ذی الحجه و محرم است چنانچه خداوند عالم در سوره بقره صریح فرموده که قتال در ماه حرام کفر است پس چه خواهد بود حال جنگهائی که در ماه محرم واقع میشود

بیست و هفتم قطع طریق است یعنی راه بستن بر قافله و مترددین چنانچه خدا آن را در حکم محاربه و جنگ با خدا و رسول قرار داده اند و جزای آن را در دنیا کشتن و دست و پای چپ بریدن و از بلد آواره کردن

بیست و هشتم ظلم و ستم کردن است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده است که بپرهیزید از ظلم که ظلم در روز قیامت ظلمات است و ظلم سه قسم است ... اگر حق مظلوم را رد نکند توبه او مقبول نیست

بیست و نهم اعانت ظالم کردن است از حضرت رسول روایت شده است که چون روز قیامت شود منادی ندا کند که کجایند ستمکاران و کجایند یاوران ایشان ... قلم ایشان را مدد کرده اند که همه را با ایشان محشور کنیم

سی ام ترک اعانت مظلومان است از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است ... که هیچ مومن نیست که ... مگر آنکه خدا تعالی او را خوار گرداند در دنیا و آخرت

سی و یکم رکون بظالمین یعنی تکیه کردن بسوی ستمکاران که خدا تعالی در قرآن وعده آتش داده و لا ترکنوا الی الذین ظلموا فتمسکم النار و حضرت صادق و حضرت رضا علیهما السلام صریحاً آن را از کبائر شمرده اند

سی و دوم فتنه و فساد کردن و خداوند گناه آن را بزرگتر از کشتن بناحق قرار داده چه بسیار اشخاص باعث خونریزیها و غارتها و خرابیها میشوند بسخن چینی و از انواع فتنه ها و خواهد آمد که سخن چینی سبب افتراق احبا و اصدقا میشود

سی و سیوم زنا و در شریعت گناه آن همین بس است که خدای تعالی مقرر فرموده که اگر زناکار محصن باشد سنگسار کنند ... و آن را از اعظم کبائر شمرده اند و احادیث بسیار است در اینکه زنا باعث کوتاهی عمر است

سی و چهارم لواطه و آن بزرگتر است از زنا چنانچه حضرت ... او را بکشند بلکه بعد از کشتن بسوزانند و بدانکه گناه مفعول از گناه فاعل بزرگتر است از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که خداوند عالم قسم خورده که ... بهشت ...

سی و پنجم مساحقه است و آن این است که زنی عورت خود را با عورت زنی دیگر بساید و گناه آن بزرگتر است از زنا چنانچه از حضرت صادق و کاظم روایت شده که قسم یاد فرموده که والله مساحقه زنای کبرا است و اما حد مساحقه بقول صدوق تازیانه است و بقولی مثل زنا است

سی و ششم قیادت یعنی آنکه زن و مرد را بهم برساند بجهة زنا یا پسر و مرد را بجهة لواط و آن کبیره است بنابر روایات و حد آن هفتاد و پنج تازیانه است و بدانکه هرگاه نسبت بزن خود قیادت کند یا نسبت بمحارم و خویشان خود او را دیوث گویند و گناهش بزرگتر است

سی و هفتم قذف یعنی نسبت زنا یا لواط بکسی دادن چه فاعل و چه مفعول یکی از هفت کبیره مهلکات است و حد قذف هشتاد تازیانه است و اگر کسی سه مرتبه قذف کند و حد خورد در مرتبه چهارم حد شرعی کشتن است اگر بعبارت واضح بگوید

سی و هشتم غیبت یعنی بدگوئی کردن کسی را در غیاب و بچیزی که در او باشد خواه بعبارت صریح یا بکنایه یا اشاره باشد و چه آن بدی در بدن یا نسب یا رفتارش یا کردارش باشد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده است که غیبت بدتر از زنا است

سی و نهم بهتان یعنی آنکه بدگوئی کند کسی را در غیاب و بچیزی که در او نباشد و محض دروغ باشد و آن بدتر است از غیبت چونکه مشتمل است بر دو گناه کبیره و شنیدن آن حرام است و رد آن واجب و کفاره هم دارد مثل غیبت و الا نه

چهلم سب کردن است یعنی دشنام دادن ... باعث لعن و فحش و دشنام و فرقان ... غیبت و بهتان ... بد است یا دروغ و ... سخن بد ... انشا میکند و آن حرام است

چهل و یکم دروغ گفتن از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که خداوند تعالی برای شر قفلها چند قرار داده و شراب را کلید آنها و دروغ بدتر از شراب است ... دروغ نیست ... چه در امور دین و چه در دنیا

چهل و دویم نمیمه یعنی سخن چینی و آن کبیره است از حضرت صادق که داخل بهشت نشوند آنکه خون بناحق بریزد و شرابخوار و آنکه سخن چین باشد و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده اند که بدترین شماها ... سخن چینی ... بروند و بیاورند

چهل و سیوم شرابخوردن از کبائر است بنابر روایات و از حضرت باقر روایت شده است که شرب خمر اکبر کبائر است بعد از آن فرمودند که شرب خمر داخل میکند صاحبش را در زنا و دزدی و کشتن آدمی و در شرک بخدا تعالی جل شانه

چهل و چهارم قمار باختن از قبیل شطرنج و نرد و آس و بیست و چهار و غیر آن همه کبیره است حتی گردو بازی و تخم بازی و مالی که از بازی بدست آید و همچنین نظر کردن بر آن کلا حرام است

چهل و پنجم لهو نواختن از قبیل ... و سرنا و نای و چنگ و تار و کمانچه و هر چه از این قبیل باشد و چنانچه از اخبار بسیار معلوم میشود که آلات لهو مثل آلات قمار است در شکستن و تلف کردن

چهل و ششم غنا یعنی خوانندگی و آن کیفیتی است خاص که در آواز بهم میرسد و حرمت آن اجماعی و کبیره بودن آن از اخبار معلوم و مشهور میان علما است که آن کشش آوازات ... هرچه خوانند گویند

چهل و هفتم خوردن گوشت مرده چنانچه خداوند در قرآن مجید آن را فسق نامیده و حضرت صادق و رضا علیهما السلام صریحاً آن را از کبائر شمرده و فرموده چنانچه میته حرام است ... و همچنین هرگاه ... حرام است

چهل و هشتم ربا یعنی سود خوردن و آن کبیره بنابر آنکه در احادیث یکی از هفت کبیره مهلکه شمرده شده و از حضرت علیه السلام روایت شده که یک درهم ربا بدتر است از هفتاد زنای با محرم خود و ربا خورنده و دهنده و کاتب و شاهد همه یکسانند

چهل و نهم خوردن مال یتیم و آن کبیره است بنابر آیات و احادیث و از هفت کبیره مهلکه شمرده شده و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که خورنده مال یتیم بیاید روز قیامت حال آنکه آتش ... و شعله ... بیرون آید

پنجاهم دزدی و آن نیز کبیره است بزرگ و در شریعت گناه آن همین بس است که حد آن بریدن دست است بشرایطی چند که ذکر شده در محل خود چه بقهر و غلبه مال مردم را ببرد یا بمکر و حیله و ربا درست

پنجاه و یکم بخس در کیل و وزن یعنی ترازو و پیمانه را کم دادن و همچنین است کمی در ذرع و غیر آن ... که برای ... قرار داده شده و بزرگی گناه همین بس است که خدا قوم شعیب را بآن هلاک کرد

پنجاه و دویم خیانت در امانت حضرت صادق و رضا علیهما السلام صریحاً آن را از کبائر شمرده اند و همچنین حبس امانات از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که سه چیز است که هیچ کس را عذری در آن مقبول نیست ادای امانت و وفا بعهد و نیکی بوالدین چه نیک باشند و چه بد

پنجاه و سیوم مال کسی را بناحق نگاه داشتن چه بعنف و زور باشد که آن را غصب گویند و چه ببیع و شرای باطل و همچنین هرگاه طلبی باشد بر ذمه کسی که آن صاحبش مطالبه کند و ندهد همانا مثل آنست و معصوم آن را کبیره شمرده اند

پنجاه و چهارم مال خود را بیهوده خرج کردن چه آنکه باشد که خرج کردن در آن شایسته لکن زیاده کند آن را اسراف گویند و چه صرف کند در آنکه شایسته نباشد و آن را تبذیر گویند و هر دو را معصوم از کبیره شمرده اند

پنجاه و پنجم رشوه گرفتن حاکم بجهة حکم کردن چه بحق حکم کند چه بناحق و آن کبیره است بنابر ... در احادیث بسیار آن را کفر گفته اند و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که رشوه انواع بسیار دارد اما رشوه کفر است

پنجاه و ششم حکم بناحق و همین بس است که خدا تعالی در سوره مائده بکفر و فسق و ظلم یاد فرموده است و چنانچه حکم بناحق کبیره است همچنین تعطیل حکم بحق بشرایط و ارکان آن کبیره است

پنجاه و هفتم محاکمه نزد غیر حاکم شرع و آن کبیره است بنابر روایات ... حاکم شرع جامع الشرایط نباشد حرام است اگر حق خود را ... گرفته باشد ناحق باشد

پنجاه و هشتم شهادت ناحق دادن از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که شاهد ناحق ... تا آنکه لازم شود از برای او جهنم ... از آنحضرت روایت شده مردی که گواهی ناحق دهد که مال مسلمانی را بناحق ببرند در همانجا مستحق جهنم خواهد شد

پنجاه و نهم کتمان شهادت ... شهادت خود را بپوشد و حضرت صادق علیه السلام او را از کبائر شمرده اند و خداوند فرموده و لا تکتموا الشهادة و من یکتمها فانه آثم قلبه

شصتم قسم دروغ خوردن از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که قسم دروغ خوردن جنگ با خدا است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که خدای عز و جل فرموده که رحمت خود نمیرسانم بکسیکه قسم دروغ بخورد

شصت و یکم سحر و آن کبیره است بسیار بزرگ و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده است که یکی از هفت کبیره مهلکه و بزرگی گناه آن بحدیست که در شریعت حد آن کشتن مقرر شده است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است که ساحر مانند کافر است

شصت و دویم کهانت و آن کبیره است بسیار بزرگ چنانچه در اخبار وارد شده است که کاهن مانند ساحر است و ... کهانت کند یا کسی برای او کهانت کند از دین محمد صلی الله علیه و آله بیرون رفته و بیزاری جسته

شصت و سیوم فریب مسلمانان دادن یا مکر یا غش از حضرت امیر المومنین علیه السلام روایت شده که مکر و خدعه در آتش جهنم است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که از ما مسلمانان نیست کسیکه با مسلمانی مکر کند

شصت و چهارم منع کردن ... از کسیکه محتاج باشد ... و خداوند وعده عذاب فرموده کسیکه منع کند ... عطا ... با ایشان ندهد

شصت و پنجم کفران نعمت خدا تعالی چنانچه فرموده لئن شکرتم لازیدنکم و لئن کفرتم ان عذابی لشدید یعنی اگر شکر نعمت بکنید زیاد میکنم نعمت شما را و اگر کفران کنید عذاب من شدید است ... کفران نعمتها ...

شصت و ششم حسد و آن کبیره است بنابر روایات و حکما گفته اند حسد بدترین بدیها است ... آتش ... و اگر بر زبان اظهار نکند ... است

[illegible]

وهفتم / شصتم تکبرات

آیات ... شده مذمت آن ... است و از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که در جهنم وادی هست که مخصوص متکبران است که آن را سقر گویند ... و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت شده که ... روی زمین از روی تکبر راه رفت کند او را زمین و آسمان لعنت کنند

وهشتم / شصتم ریا و خودنمائی

... حضور کسی ... شد ... آن را ریا گویند ... چه در غیاب مردم ... روایت شده است ... باشد ... وجزای او با خلایت ... خلق ...

ونهم / شصتم عجب و خودبینی

بخوبی عمل خود ... و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر کس عجب ... داخل شود ... روایت است که ... در عبادت ... شود ...

هفتادم حب دنیا

روایت شده که ... قساوت قلب ... فراموشی مرگ است ... و طول امل ... حب دنیا است و حب دنیا سر هر گناهی است

[illegible]

پس سزاوار است برادر ایمانی که گناهان کبیره مذکوره را بشناسد تا از آنها اجتناب نماید چون حب
تحریر این جدول انواع کبایر مختلفه همچنین یک گناه افراد آن مختلف میشود در شدت و خفت همچو زنای
بین و زنای با محارم نسبت بزنای جوان و زنا با غیر محارم و همچنین اذیت همسایه نسبت بغیر همسایه و بیگانه
و ظلم بر ضعیفان و زیردستان نسبت بغیر ایشان و سب خیار علما و سادات نسبت بغیر ایشان و غیبت
در مسجد نسبت بغیر مسجد و ... در شبهای جمعه و عیدها و سایر اوقات شریفه مثل ماه های
رجب و شعبان و رمضان و ذی الحجه نسبت بغیر آن و امثال آن که در اخبار وارد شده و باید که ...
... نیز معلوم میشود و کلیه اش آنست که معصیت در وقت شریف و مکان شریف و نسبت بشخصی
چیزی لازم الاحترام باشد گناه آن زیاد تر است بدانکه آنچه از گناهان کبیره که بیان نمودیم زیاده از هفتاد
است لیکن ما بقدر امکان بعضی را در بعضی مندرج نمودیم بجهت ... و بسیار دیگر که نکردیم
چون در این زمان غالب مردم ... التکلیف با آن نبود مثل ترک هجرت و تعرب بعد از هجرت و ایذاء حضرت رسول
و فاطمه و هر یک از ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و مشاقه با رسول و محاده با آنحضرت و خارج شدن ... از
فرمان امام زمان ... و بسیار دیگر هست که بعضی علما کبیره شمرده اند و ما ذکر نکردیم چونکه کبیره
بودن آنها ثابت نشده مثل تبدیل وصیت و اجتناب از بول نکردن و بدانکه توبه کردن از گناهان واجب
فوری است و بنده هر قدر که گناه کرده باشد نباید که مایوس از رحمت خدا باشد اگرچه با گناهان ثقلین بوده باشد
و توبه و بازگشت بسوی خدا بکند و اصلاح ما فات نماید البته آمرزیده خواهد شد
از تحریر این تالیف در روز جمعه تاریخ ۲ شهر رمضان المبارک سنه ۱۲۸۹ از هجرت نبویه انا خادم الطلبه

[illegible]

[illegible]

ای جماز سافر دکس ... فضلا سواء الابکاء وحسنه انا نسئول عن حسنه وبشر دعیره وعظم ثوابه بامور الاول الحاجة
المستنبط من الاخبار وهذا في الشرع واعتبار اللیاقة برحمة الله تعالی في موارد کثیرة امر الثانی على الحزن على والبکاء
دال على البکاء وبعدله فلانکون ... التباکی قوله تعالی دعوات ... ان الابکاء بر على ... الرحمن
مغفطه والائمة وجمیع الباکین ... الله اعانه امر ... الاوضح ... ان الابکاء
على غیر الوجه المشروع التلذذ بالذات کما ... تصنیف الالحان والنغمات المهیجة للشکران وانواع
الغنا والاصوات الموسیقیة والابکاء بتشبیه المشتمل على الحرام مثل الدف والاثرة والطبول والالات الملاهي ولبس الرجال
لباس الخاصة للنساء والعکس الی العقد الاجماع على وشبه ذلک ... في ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] الثالث ... [illegible]
[illegible] الرابع ... [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] في المجلس السادس [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
عنوان ... [illegible]

۳

اعمرد کوزمان لغات ای دیکم
هلاکت ماکوریسر یعضو [illegible]

[illegible]
[illegible] کرده کشبه   [illegible] زبان [illegible]
[illegible] کرسد [illegible] [illegible]
[illegible] هوش [illegible]   [illegible]
برلیم [illegible] [illegible]